# ARS

# LITERATORIA

## SERMONE ARTIFICIOSA

Pro diſcendis ſex Linguarum primordijs

Græco-latina interlinealiter reddita coniuncta, Hebraica, Italica, Gallica, & Hiſpanica.

*Propria inter ſe Linguarum exhibita originatione, & varijs in fine additis interpretationibus, cum veriloquijs ad maiorem Studioſorum facilitatem.*

A F. BONAVENTVRA PACE DE RVSCIANO
Montis Feretrani Minor. Conuent. S. Franciſci in Regia Vniuerſitate S. Theologiæ Doctore, ac in Romano Sapientiæ Archigymnaſio Publico Profeſſore Græco.

BIBL. DOM. PROF. ROM. IHS

# ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

## ΛΟΓΟΔΑΙΔΑΛΙΚΗ

ROMÆ, Typis Maſcardi, M. DC. XCII.

Superiorum permiſſu.

ILLVSTR.^MO ET REVER.^MO

Pietate conſpicuo

PRÆSVLI DOMINO

# D·ODOARDO CYBO

Patriarcæ Conſtantinopolitano, Sacræ Congregationis de Propaganda Fide à ſecretis fideliſſimo vigilantiſſ, &c.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE

EA ſemper vbique gentium, ac præſertim Chriſti fidem propagantium, iuxtà Diui Pauli ſancitum. *Maior eſt qui prophetat, quam qui loquitur linguis præter niſi forte interpretetur, vt Eccleſia ædificationem accipiat*. Linguarum erat exiſtimatio, vt iam ab ipſis mundi primordijs hanc ſibi præcipuam curam præfixiſſe humana natura videretur, qua admirabilem locutionem ipſis etiam Barba-

Epiſt. 1. ad Corint.

rorum liuguis ingeneraret. Indignum enim eſſé congenita ſuperum ſuadebat eloquentia incorruptas non ſeruari aduerſus mortalium varietatem, quas cęlitum in terris domicilium maternas linguas protegebat.

Similimum proindé erat, Illuſtriſſi- & Reuerendiſsime Præſul, ſe ipſis tutas ſatis Cybum libaturas eſſe ſex haſce linguas, quas ſubnotamine *Artis Literatoriæ*, ab ipſis etiam Gentibus cuſtoditæ ſermone artificioſa in prima ſtatim fronte muniebat.

Nolueruut hac de cauſa in publicum prodire, niſi ſub Tuis auſpicijs; neque ſecuras ſe ſatis in vulgos emanaturas opinabantur, niſi frontem ſibi explanatam eximij Tui nominis impreſsione exornare liceret, probé gnare haud fortiùs ſibi decus acceſſurum, quam quod é Principe Tua ſtirpe peteretur. Nimia qnidem, non diffiteor videri poterat, hæc linguarum mearum ambitio, cum ſibi velut ptoprium arrogare auſæ ſunt, quod commune

eſt

eſt vuiuerſæ humanæ Naturæ Alimentum; verùm tantum abeſt, vt hanc inconſiderantiæ notam deprecer, vt etiam mihi de admiſſo errore gratuler, & multo malim reus, quàm innocens hac in cauſa videri, qui culpæ ſi qua mea eſt, authorem præter Te neminem habeo. Tua enim inſignis potenſq; beneuolentia, cuius exiſtimatio hominum animis impreſſa, vulgaris profectò eſſet, ſi vulgari poſſet Tua præcellens humanitas, qua pro fide propaganda tanto profundiùs ad infimos quoſque Te dimittis, quanto ſublimiùs Sereniſſima Tua Proſapia, & præcelſum, ac Eminentiſsimum in Romana Curia dignitatis faſtigium Te extollit; Tua demùm ſingularis illa munificentia, quæ tam liberalis iam pridem in me fuit, vt antequam Typis naſceretur hæc Ars Literatoria cumulatis me beneficijs obrueret. Maximam mihi deniq; iniecit obligationem Tui Eminentiſſimi, ac Reuerendiſſimi Fratris Alderani Cybo S. R. E Epiſc. Card. Decani

In-

Innoc.XI. P.M. à ſecretis,& Primi Miniſtri,Legati Auenion. &c. altiſsima, & continuata protectio . Scio enim complures,Ampliſs.Præſul,Tuæ Domus preſtaſſe operam(ne agam de ſingulis purpura inſignitis armis, & literis decoratis)aduerſus Hæreſes pro fide propaganda,CæſaremCybo Archiepiſ. Taurinen. anno Virginei partus, quarto, & quinquageſimo poſt milleſsimum quingenteſimum eſſe conferendum animo ſtatui,qui maximo amore ductus ad Euangelicę prędicationis ſtudium calcaria addidit.Quamobrem cum plurima forent, quæ ad hoc opus Tibi inſcribendum quemlibet perpuliſſent, quæ ne publicis commodis Tuis occupationibus officiam, video eſſe omittenda ; Ego certé ſine maximo crimine ommittere nequiui, quin Tibi, quod Tuum eſt offerrem . Si quid enim in his ſtudijs profeci, quod quam exiguum ſit, & valdé ſentio,& prędico libenter, totum benignitati Tuæ, ac proſapiæ, non ſolùm acceptum refero, ſed etiam debe-

re-

re me id veré gaudeo, & triumpho. Accipe igitur primitias ſtudiorum meorum, tenues illas quidem, at magno gratias agendi animo delatas. Sanê contendam quantum poſſum, cumque omnia fecerim nihil me feciſſe arbitrabor. Deum Optimum Maximum *hiſce ſex Linguis* obſecro, atque enixè obteſtor, vt Te Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Pręſul, Eminentiſs. Fratrem, Sereniſs. Nepotem Carolum Cybo Ducem Maſſæ, & Carraræ Principem, propagandæ fidei, Eccleſiæ, ſubditorum regimini, quam diutiſſimé præſtet incolumes, atque omnia veſtra ad æternam totius Religionis Chriſtianæ augmentationem, Propagationem, & gloriam perficiat, fortunet, audiat; In certam proindé ſpem erigor, fore vt explicato benignitis Tuæ ſinu linguas has meas Illuſtriſs. nomine Tuo exornatas ſis admiſſurus, illiſque dignaturus oculis quibus me Tibi obſequentiſſimum reddis.

Illuſtriſs. & gratioſſimæ Tuæ Eccellent.

*Deuotiſſimus Seruus*

Fr. Bonauentura Pace.

Ap-

## Approbatio Reuerendiſſimi Patris Magiſtri Bonifacij de Auguſtinis Min. Con. Epiſcop. Examinator.

DE mandato Reu. P. Mag. Ioſephi Mariæ Bottari Min. Gener. totius Ord. Min. Conuen. Vidi Librum cui titulus *Ars Literatoria sermone artificioſa* à R. P. F. Bonauentura Pace Min. Conuent. & nihil in eo inueni aut contra Fidem Catholicam, aut contra bonos mores, & ideo cenſeo, vti opus omnibus validiſſimum, & præcipuè linguarum cultoribus typis dari poſſe datum Romæ, in Conuentu SS. XII. Apoſtolorum, die 15. Aprilis 1692.

*Fr. Bonifacius de Auguſtinis Epiſcop Examin.*

## Approbatio Admod. Reu. Patris Magiſtri Paoli Catanei Prouinc. electi Romaniæ Min. Conu.

LIbrum, cui titulus *Ars Literatoria sermone artificioſa &c.* a Reu. P. F. Bonauentura Pace Ordinis Minor. Conuentualium & nunc in Græca lingua Præceptore meo, vigore facultatis mihi conceſſa à Reu. Patre Mag. Ioſeph Maria Bottari Veneto totius Ordinis ſupradicti Miniſtro Generali diligenter examinaui, & cum in eo nihil erroneum deprahenderim pro maxima vtilitate, & facilitate linguarum ſtudioſorum, Typis dignum cenſeo, Hac die 15 Aprilis 1692.

*Fr. Paulus Cattaneus de Lendinaria Prouincialis Romaniæ electus eiuſdem ordinis.*

## Approbatio Reuerendiſs. P. Mag. Ioſephi Mariæ Bottari Veneti Sac. Regiæ Cæſareæ Maieſtatis Conſiliar. totius Ordinis S. Franc. Min. Conu. Min. Gen.

CVM Opus cui titulus *Ars Literatoria sermone artificioſa Græco-Latina &c.* à Fr. Bonauentura Pace noſtri Ordinis Minor. Conuenc. elaboratum duo præfati Sac. Theolog. Mag ex noſtra ſpeciali commiſſione recognouerint nihilque in eo Orthodoxæ fidei boneſtiſque moribus diſſonum inuenerint facultatem concedimus, vt ſi ijs ad quos pertinet videbitur, Typis dari poſſit. Datum Romæ in Conu. noſtro SS. XII. Apoſtolorum, die 15. Aprilis 1692.

*Fr. Ioſeph Maria Venetus Miniſter Generalis.*

*Fr. Paulus Cattaneus Sec. Ord.*

*Imprimatur.*

Si videbitur Reuerendiſsimo Patri Sacr. Pal. Apoſt. Magiſt.

*S. I. Menattus Epiſc. Cyren. Viceſg.*

*Imprimatur.*

Fr. Franciſcus M. Forlani Reuerendiſs. P. Fr. Thomæ Mariæ Ferrari Sac. Pal. Ap. Mag. Socius Ord. Præd.

# GRAMMATICA LOGODÆDALICA

Seù Ars literatoria ſermone artificioſa Græco-Latina interlinealiter reddita, coniuncta Hebraica, Italica, Gallica, & Hiſpanica.

*Literarum Latinarum, Italicarum, Gallicarum, & Hiſpanicarum*

*Figura, Nomen, Pronunciatio, & Origo à Græcis.*

A a *a* Gallorum aa duplex, vt ſimplex circumflexum à Græcis profertur; v.g. *âge*, pro *aage*. A terminatiuum verbi ante il, el, on, admittit (loquendo) t, interpoſitum, ſic *dirat-il*, quod reicit ſcribẽdo, ſic, *dira-il*? Imperatiuum s non habens, recipit s ante y, & en; vt *vas y*: eas eò loci. *Fais-en a ton plaiſir*, facias pro benepl. Ab alpha α.

B b *b* be Gallicè non profertur ante v conſonans, vt *debvoir* debere; ſilet in fine poſt m, vt *plomb*. a vita ſono duplicato, β.

C c *c* ce Gall. ſe: ante e, i, & y vt s; ante alias literas, vt K Græcum. cũ inferiori coma ç vt ſigma Græcum, ſeu s durum, v.g. *leçon*. In fine, & in medio ſyllabam terminans, ſemper proferetur v.g. *sac*.
Hiſpan. ze aſpero; ſimiliter cum zediglia ç quod cum a, o, u, tantùm coniungitur, vt ça ço çu. à Kappa κ.

D d *d* de Gall. in fine ſequente vocali, vt t, v.g. *quand on entend vn ſon*, quando percipitur ſonus: ſilet autem ſequente conſ. etiam in medio (quibuſdam exceptis) v.g. *advis* conſilium; à Delta δ.

E e *e* Gall. maſculinum accuitur ſic e′, & dicitur maſculinum, quia viriliter profertur, quaſi ε; vt *courtiſé* blanditijs delinitus; fœmininum, quod ſine accentu ſcribitur, & medio ſono profertur; vt *femme* fœmina. E ante m, & n in eadem ſyllaba ſonat a; niſi ſequatur immediatè ne; v.g. *ennemy*; & niſi præcedat i; vt *mien*, ab Epſilon ε.

F f *f* ef Gall. in fine pronunciatur etiam ſequente conſonante, vt *vif* vivus ſilet ante v conſ. in medio dict. v.g. *veſve* à phi φ.

G g *g* ge Italicè geminatur ante ia, & io, in medio ſyllab. vt *maggiore*, maior. Ante n liqueſcit in ipſum n; vt *degne* dignus; itidem ante l; vt *voglio*, volo, excepto *negligente*, & ab hoc deriuatis.
Gall. ante e, i, & y, molliori ſono; vt *gibet* patibulum. u muto interpoſito, duriùs. v.g. *guigner* oculis collimare. ante t in fine ſilet vt *doigt* digitus, ſilet in fine ſequente cõſonante, ſequente vocali profertur, vt c.v.g. *il a du ſang aux vaines* eſt fortis. *gue gui* ſonat *ghe ghi*.
Hiſp. *ge gi*, quaſi *ſce ſci* gutture, *gue gui*, ſonat *ghe ghi*. à gamma γ.

H h *h* Italicè hacca aſpiratio in principio ſyllabæ ſilet, ideoque à multis omittitur in ſcribendo, tàm in principio, quàm in medio.
Gall. *haſce* non ſemper aſpiratur, in medio auditur, vt *charitè*.
Hiſp. *acce*, hinc *cha*, *che*, *chi*, &c. ſonat *cia*, *ce*, *ci*, &c. à dalia ʽ.

I i *i* i Ital. vocalis eſt; in prouenientibus ab j conſonante recipit vnum g. v.g. *giouentù* Iuventus.
Galli inſuper habent j conſonans ante vocales, quod ſonat g Gallicum, vt *joyeux* lætus; niſi fiat diæreſis, vt ï.
Hiſp. i eſt vocalis; j *ſciota*, χῶτα gutturale, vt *hijo* filius, à iota ι.

K k k ka Vnus, eſt omnium linguarum huius literæ ſonus, à Kappa. κ

L l *l* el Ital. poſt g liqueſcit, vt *voglio* volo.
Gall. *ll*, & etiam ſimplex poſt i mutum liqueſcit; vt *fille*, filia: *ſoleil*, ſol, *ll* poſt *a, eno, u*, & *ei*, profertur *l* ſimplex, vt *bulle* bulla.
Hiſp. *ll* liqueſcunt inſeparabiliter in vnum; vt *llanar*. à Lamda λ.
M m *m* em Gall. ante ſe, b, n, & p, vt n; v.g. *emprunter* mutuum ſumere; ſicut in fine quarumdā dictionū. vt *faim*, fames, *renom* fama, a My μ
N n *n* en Gal. duplex, pronunciatur vt vnum; vt *donner*. In tertijs perſonis verborum ſilet; vt *aiment*: leggatur *aimet*, vel *aimt*.
Hiſp. cum tilde ñ, vt Ital. gn. v.g. ña, gna, à ny ν.
O o *o* o Gall. eſt apertum; duplex, vt ſimplex; ſed longius; vt *role* pro *roo'le* libellus, ab omicron ο.
P p *p* pe Gall. ſilet in aliquibus; vt in *baptiſer*, aquis luſtralibus initiare, à pi π.
Q q *q* Ku Gall. in fine dictionis non pronunciatur, niſi ſequente vocali; ante u mutum ſonat K; vt *que qui* ke ki
Hiſp. vt *que, qui*, Ke. Ki, à Kappa κ.
R r *r* er Gall. in medio, fine leniùs pronunciatur quā principio, à ro ρ.
S s *s* es Gall. ſimplex initio, & duplex in medio virili ſono, & ſimplex inter duas vocales, vt zita Græcum. Silet in aliquibus vt in *Apoſtre*, &c. Auditur autem in multis; vt in *Apoſtolique*, &c. à ſigma σ.
T t *t* te Itali Latinizant exceptis *malatia* infirmitas, *natio* innatus, & perſonis verborum; vt *ſentiamo*, græcizant, quia ſine ſibilo.
Gall. in nominibus verbalibus, vt duplex ſſ v. g. *patience*. Quando vltima compoſitionis pars incipit a conſonante ſilet; v. g. *pontlevis* pons verſatilis, ſic ante s, & z finale v. g. *crochets* hamuli, *retz* retia; & in *&* copulatiua ſilet, legitur enim *pon-levis*, &c.
Hiſpani ſunt in hoc cum Græcis, vndequaque inuariabiles; ſemper enim t, vt Th pronunciant, à Tau τ.
V u *u* u Gall. poſt g ſilet, ſed g fortiùs fit v. g. *guerre*. Ante vocalē fit conſonans; niſi duobus ſupernè punctis notetur; vt *moüille*, madidus. Duplex vu, in principio (alia ſequente vocali) coaleſcit in vnum v conſonas, vt *vuide* vacuus.
Hiſp. obmuteſcit poſt g, & q, à vita ϐ, ι v conſ. & ab ȣ u diph. vocal.
X x *x* ix Gall. ante e, au, & o, dulcius, vt gs v.g. *exemption*; ante alias vocales, & conſ. vt cs v.g. *eſtre exile* exulare; in fine dict. vt s v. g. *doux* dulce à xi ξ.
Z z *z* zeta Ital. initio intenſius eſt; ſicut in medio poſt liquidas; vt *zio*, *alzare*, *in garzone* leniùs.
Galli dulciùs quàm Itali, ſicut Græci, vt *zele*, ζῆλος.
Hiſpani quoque, vt Græci, vt *zoca* platea, à zita ζ.
Y y *y* ypſilon Gall. nunquam conſ. ideoque vt plurimū inter duas vocales reperitur, & profertur vt duplex y; vt *croyable*. V ſurpatur ante vocales ne i prò conſon. ſumatur; vt *yeux*, oculi; finem vocum plus ornat, quàm i; vt *foy*, fides; Eſtque particula relatiua; vt *y eſt il*? An ibi eſt. *ouy, il y eſt* imo ibi eſt, ab ypſilon υ.

# ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΛΛΥΝΙΚΩΝ
# LITERARVM GRÆCARVM

| | | | |
|---|---|---|---|
| Σχήμα, ὄνομα, ἐκφώνησις, καὶ γένεσις ἀφ᾽Ἑβραϊκῶν | | | Γραμ- |
| Figura, nomẽ, pronũciatio, & origo ab Hebraicis | | | Lite- |
| Α α | ἄλφα | *In imo gutture, clarè, & ore aperto,* | ματων |
| A a | alpha | *ac proſsùs hiante. ab* א Aleph | ris |
| B β ϐ u | βῆτα | *Carent* b, *loco cuius vtuntur* π *poſt* | א *Aleph H lene* |
| V v *conſ.* vita | | μ, *vltimũ* u *in vetuſtiſſimis e-* | |
| | | *xemplaribus reperitur. à* ב Veth | ב *Beth B* |
| Γ γ Ϳ | γάμμα | *Ante ſe, & κ, & χ, ſonat ν.* | ג *Gimel G* |
| G g | gamma | *à* ג Gimel | ד *Dalet* |
| Δ δ | δέλτα | D *leniter aſpirando lingua extre-* | D |
| D d | delta | *ma admota dentibus. à* ד Dalet. | ה *He* |
| Ε ε | ἐψιλὸν | *Vt* e *Latinum tenue in fine* s. *in dies.* | *H minus* |
| E e | epſilon | *Nec enim legitur vt in dedi, ſed* | *lene* |
| | | *ore magis aperto. ab* ה He | ו *Vau V* |
| Ζ ζ | ζῆτα | *Ferè vt Itali pronunciãt* s *in voce* pae- | ז *Zain Z* |
| Z z | zita | ſi, *dorici reſoluunt in* σδ. *à* ז Zain | |
| Η η | ἦτα | *Vt* i *longum, licet quidam aliter* | ח *Chet* |
| I i | ita | *ſentiant. à* יִ Chiric longo | *H aſperius ſo-* |
| Θ ϑ θ | θῆτα | *Vt* th *lingua admota dentibus, à* ט | *nans vt* |
| Th th | thita | Tet *denſiùs aſpirando.* | CH |
| Ι ι | ἰῶτα | *Vt* i *vocalis, & aliquando conſo-* | ט *Tet T* |
| I i | iota | *nans ſecundum Poſtell. à* י Iod | י *Iod I* |
| Κ κ | κάππα | *Vt* k, *ſed ante* ε, ι, υ, *& diphtongos* | |
| Cc | cappa | *harum ſonum habentes leniùs, poſt* | כ *Caph C* |
| | | γ *loco* ν *legitur per* g, *à* כ Caph | ך *Caph finale C* |
| Λ λ | λάμδα | *Sed cum* i *leniùs, hinc* λίτρα | |
| L l | lamda | *glitra, non litra. à* ל Lamed | ל *Lamed L* |

| | | | |
|---|---|---|---|
| M μ | μῦ | *Ante π vt ν.* à מ Mem | |
| M m | my | | מ *Mem* |
| N ν | νῦ | *Ante μ. β, π, φ, vt μ cum, ι vocali* | *M* |
| N n | Ny | *ſonat lenius vt νίκη gnikì.* à נ Nun | ם *Mem* |
| Ξ ξ | ξῖ | *Vt* x *& et ă duriuſculè.* à כ כ Caph, | *finale M* |
| X x | xi | & Samek, hoc eſt ש Schin | נ *Nun N* |
| O ο | ὀμικρόν | *Vt* o *breue.* à ָ Camets breue | ן *Nun fi-* |
| O o | omicron | | *nale N* |
| Π π ϖ | πῖ | *Poſt μ, & ν ſonat* b. *à* פ Pe | ס *Samek* |
| P p | pi | | *S* |
| Ρ ϱ ρ | ῥῶ | *Vix ſentit aſpirationem, niſi quùm* | ע *Haiin* |
| R r | rho | *geminatur.* à ר Reſch | *H aſper-* |
| Σ σ ς ς | σίγμα | *Cum ſibilo ſemper, nec ſit bleſum,* | *rimum* |
| S ſ s | ſigma | *vt s latinum. a* ס Samek | פ *Pe P* |
| T τ | ταῦ | *Poſt ν ſonat* d *latinum. a* ת Thau | ף *Pe fi-* |
| T t | tau | | *nale P* |
| Υ υ | ὐψιλόν | y *tenuè, ideſt, inter* i *&* v. à ִ Chi- | צ *Tſade* |
| Y y | ypſilon | rich longo, & breui | *TS* |
| Φ φ | φῖ | *Aſpirando.* à פ ſine dagheſate | ץ *Tſade* |
| Phph | phi | | *finale TS* |
| X χ | χῖ | *Denſiùs aſpirando.* à ח Cheth | ק *Koph* |
| Ch ch | chi | | *K* |
| Ψ ψ | ψῖ | *à* ס פ Pe, & Samek | ר *Reſch* |
| Ps ps | pſi | | |
| Ω ω | ὠμέγα | *Vt* o *magna litera, & longa.* à וֹ | ש *chin* |
| O o | omega | Cholem | *SCH* |

ש *Sin S*

ת *Thau TH*

## HEBRÆORVM PVNCTA.

DVO ſunt puncta, quæ conſonantes mutant, vnum vocatur Daghes, & poteſt poni in omnibus conſonantibus (gutturalibus exceptis, & ר) duplicat enim ſonum earum, nempè ex Veth ב quod ſine eo eſt; vita β Græcum fit בּ Beth, quod eſt be b Latinum, ſicut pariter ex Phe ף fit Pe פּ ceteræ duplicantur. in הּ punctus ſimilis dicitur Mappic, & valet in Hebræo eius, ei, eam fœmin. Caldæis verò eius, ei, eum maſcul. Alterum non punctum propriè, ſed virgula ſuperponi ſolita his ſex literis בגדכפת begad Kephat tenuandi illarum ſoni gratia.

## ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΣΥΝΤΟΜΑ

# NOTÆ COMPENDIARIÆ

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| αι | εκ | κλ | πλ | σθ | τῷ |
| αι | ἐκ | κλ | πλ | σθ | τῷ |
| αν | ελ | μαρ | πρ | σθαι | ταῖς |
| αν | ἐλ | μαρ | πρ | σθαι | ταῖς |
| ἀπο | εν | μεθ | προ | σχ | τὴν |
| ἀπο | ἐν | μεθ | προ | σχ | τὴν |
| αυ | εἶναι | μετα | πτ | τα | τῆς |
| αυ | εἶναι | μετα | πτ | τα | τῆς |
| αὐτοῦ | ἐπι | μεν | ρα | τε | τόν |
| αὐτῷ | ἐπι | μεν | ρα | τε | τόν |
| αὐτοῦ | ἐστι | μῶν | ρι | τη | τῶν |
| αὐτοῦ | ἐστι | μῶν | ρι | τη | τῶν |
| γὰρ | ευ | ος | ρο | το | τοῦ |
| γὰρ | ευ | ος | ρο | το | τοῦ |
| γγ | ἐξ | ου | ρω | τω | τοὺς |
| γγ | ἐξ | ου | ρω | τω | τοὺς |
| γο | ην | οὗτος | σαι | τρ | υι |
| γο | ην | οὗτος | σαι | τρ | υι |
| δε | καὶ | τοῦς | σκ | ττ | υν |
| δε | καὶ | τοῦς | σκ | ττ | υν |
| δια | καὶ | πα | σσ | τῶν | ὑπὲρ |
| δια | καὶ | πα | σσ | τῶν | ὑπὲρ |
| ει | ε | παρα | σπ | τοῦ | ὑπὸ |
| ει | καὶ | παρα | σπ | τοῦ | ὑπο |
| ει | κατα | περι | στ | ταῖ | χρ |
| ει | κατα | περι | στ | ταῖ | χς |

*De Conſonantibus Gall. Regulæ Generales.*

Terminatiuæ dictionis alia ſequente non pronunciantur, ſecus autem, ſi vocalis cum qua etiam coniungitur. Dumodo debeat pronunciari, quia in aliquibus non pronunciatur vt *d* in *bled*. In plurali ſæpiſſimè eliduntur, & pronunciatur tantùm ea, quæ ad diction. intelligentiam prorſus eſt neceſſaria, v. g. *Vos regards sont dangereux Vo regar son dangereu*: ſed longior efferenda eſt, tùm, vt diſtinguatur pluralis à ſingularis tùm, vt videatur, quod ſit aliqua litera reiecta.

Hocque pacto conſonantes finales tertiæ perſonæ verborum tacentur; vt *venle*, pro *venlent*, v oiunt *doive*, pro *doivent* debent.

Hebræorum literæ ſunt 22. omnes conſonantes, quæ peruerſæ ita leguntur.
בַּ בֵּ בִּ בֹּ בֻּ
bu bo bi be ba

Ital. totidem quot Hebræor.

Gall. & Hiſp. totidem, quot Græcorum,

# DIVISIO LITERARVM.

Πόσα γράμματα; Τέσσαρα, καὶ εἴκοσι.
Quot ſunt literæ? quatuor, & viginti.
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα;
In quot diuiduntur vigntiquatuor literæ?
Εἰς δύο, εἰς φωνήεντα, καὶ εἰς σύμφωνα.
In duo, in vocales, & in conſonantes.

*Vocales Hebræorum* ſunt
ָ Camets a longum.
ַ Patach a breue.
ֵ Tſere e longum
ֶ Segol e breue.
ִי Chiric magnum i longum
ִ Chiric paruum i breue
וֹ Cholem o longum
ֳ Camets chateph o breue
וּ SchoureK u longum
ֻ Kibbuts u breue.

## Διαίρεσις τῶν φωνηέντων.
## *Diuiſio Vocalium.*

Πόσα φωνήεντα; ἑπτά α, ε, η, ι, υ, ο, ω.
Quot ſunt vocales? ſeptem a, e, i, i, y, o, o.
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἑπτὰ φωνήεντα; εἰς τρία,
In quot diuiduntur ſeptem vocales? in tres,
εἰς μακρά, εἰς βραχέα, καὶ εἰς δίχρονα.
in longas, in breues, & in ancipites.
Πόσα μακρά; δύο η, καὶ ω μέγα,
Quot ſunt longæ? duæ ita, & ō magnū.
Πόσα βραχέα; δύο ε ψιλὸν καὶ ο μικρόν.
Quot ſunt breues? duæ ē tenue & o paruū?
Πόσα δίχρονα; τρία; α, ι, υ, ἐξ
Quot ſunt bitemporaneæ? tres; a, i, y, ex
ὧν δίφθογγοι, τῶν φωνηέντων ἁρμονία.
quibus diphthongi vocalium compages

Iic.

Πόσαι δίφθογγοι κυρίως; ἕξ, αι, αυ, ει,
Quot ſunt diphthongi propriè? ſex æ, av, i,
ευ οι, ου.
ev, i, u.
Πόσαι δίφθογγοι καταχρηστικῶς λεγόμεναι;
Quot ſunt diphthongi impropriè dictæ;
πέντε ᾳ, ῃ, ηυ, υι, ῳ.
quinque a, i, iv, yi, o.

## Διαίρεσις τῶν συμφώνων.
## *Diuiſio Conſonantium.*

Πόσα σύμφωνα; ἑπτακαίδεκα β, γ,
Quot ſunt conſonantes? ſeptemdecim v, g,
δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.
d, z, th, k, l, m, n, x, p, r, ſ, t, ph, ch, ps.
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἑπτακαίδεκα σύμφωνα;
In quot diuiduntur ſeptemdecim cōſonātes?
εἰς δύο, εἰς ἡμίφωνα, καὶ ἄφωνα.
in duas, in ſemiuocales, & mutas.
Πόσα ἡμίφωνα; ὀκτὼ ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ.
Quot ſunt ſemiuocales? octo z, x, ps, l, m, n, r, ſ.
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ὀκτὼ ἡμίφωνα; εἰς
In quot diuiduntur octo ſemiuocales? in
τρία, εἰς διπλᾶ, εἰς ἀμετάβολα, καὶ εἰς τὸ
tres, in duplices, in immutabiles & in
σίγμα κίβδηλον, ὅτι ἄσημον.
ſigma adulterinum, quia ſine ſigno.
Πόσα διπλᾶ; τρία ζ, ξ, ψ,
Quot ſunt duplices? tres z, x, ps.

Πόσα

ְ: Scheua e rapidiſſimū.
ֲ: Chateph patach a breuiſſimū
ֱ: Chateph ſegol e breuiſſimū

*Diphthongi: Gallorum*
au, eu, oi, aou.
o, u, oe, o, eui.
u.
ieu, oei, oeu, iu, u, ü, oue, oui.
ue, u.

*Hebræorum Conſonantes*
Gutturales
ע ה ח א
ah ch ha
palati
גיכק
Gichac
Dentium
זסשרצ
Linguæ
דטלנת
Datlanath
Labiorum
בומפ
bumaph
Seruiles XI.
אבהויכלמנשת
Quæ de thematis eſſentia eſſe poſſunt, vel adiectitiæ.
Radicales XI.
גדזחטסעפצקר
Quæ de thematis ratione, perpetuo ſunt.

Diuinæ אהוי Eheui hinc dictæ, quod illis ſoleat nomen diuinum ſcribi, propterea quodam vſu hæ quaſi reuerentia faciunt, ne litera prima in dictione altera proximè ſeuqēti habeat dagghes aut proferatur duriuſculè. Eædem dicuntur quieſcentes quod poſſint loco ſui in dictionibus relinquere punctum longum, & non adſcribi. Defectiuæ dicuntur literæ, non relinquētes punctum longum, ſed dagghes qualis propriè eſt נ nun in principio thematis, tamen omnes literæ duplicatæ in fine, quia vna ſeruatur in dagheſſate poſſunt ita dici.

Totidem in alijs linguis orationis partes reperio; licet Hebræi nō propriè, ſed æquiualenter habeant hæc omnia.

Πόσα ἀμετάβολα; τέσσαρα, ἃ καὶ
Quot ſunt immutabiles? quatuor, quæ &
ὑγρὰ λέγονται, λ, μ, ν, ρ.
liquidæ dicuntur l, m, n, r.

Διαίρεσις τῶν ἀφώνων, καὶ εὐταξία αὐτῶν.
*Diuiſio Mutarum, & bonus ordo ipſarum.*

Πόσα ἄφωνα; ἐννέα, π, β, φ, -- κ, γ, χ,
Quot ſunt mutæ? nouem p, v, ph, -- k, g ch,
-- τ, δ, θ, ὧν ψιλὰ μὲν κ, π, τ,
-- t, d, th, quarum tenues quidem k, p, t,
δασέα δὲ θ, φ, χ, μέσα δὲ β, γ, δ,
denſæ autem th, ph, ch, mediæ verò v, g, d,
ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων, τῶν δὲ γραμμάτων αἱ συλ-
ex autem dictis hiſce literis ſyl-
λαβαί, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος.
labę fiunt, vnde dictiones, ex quibus oratio

Περὶ τοῦ λόγου μερῶν.
*De Orationis partibus.*

Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα,
Porro orationis partes ſunt nomen, verbum,
μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθε-
participium, articulus, pronomen, præpo-
σις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.
ſitio, aduerbium, coniunctio.

Πε-

## Περὶ προσῳδιῶν.
## *De Accentibus.*

Προσῳδιῶν τόνοι τρεῖς, ὀξεῖα ´, βαρεῖα `,
Accentuum toni tres, acutus ´, grauis `,
περισπωμένη ~ πνεύματα δύο δασεῖα ῾, καὶ ψι-
circũflexus ~, ſpiritus duo denſus ῾, & ten-
λὴ ᾿, πάθη μὲν καὶ τρία ἀπόστροφος ᾿, ὑφὲν ‿,
uis ᾿, paſſiones & tres auerſio ᾿, ſubunio,
διαστολή ˏ χρόνοι δὲ δύο, ἡ μακρὰ, καὶ ἡ βραχεῖα.
diſtinctio ˏ, tempora duo longũ, & breue.

*Accentus Hebræorum* Grammaticus ב cuius officium eſt acuere ſyllabam. Rhetoricus ב cuius officium eſt retinere ſyllabam, vel cõiungere. Ital. Grauem, Galli eoſdẽ quos Græci tonos habent, ſic & Hiſpani.

## Περὶ Ἄρθρου.
## *De Articulo.*

Ἄρθρον δὲ, τὸ μέν τοι προτακτικὸν, οἷον ὁ,
Articulus, quidam præpoſitiuus, vt hic
τὸ δὲ ὑποτακτικὸν, οἷον ὅς, καὶ τὸ μὲν
quidã ſubiunctiuus, vt qui, & rurſus quidã
ἀρσενικὸν, οἷον, ὁ τὸ δὲ θηλυκὸν, οἷον ἡ,
maſculinus, vt hic, alius fæmininus, vt hæc,
τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον τό, ἔχει δὲ καὶ
quidam neuter, vt hoc, habet autem &
ἀριθμὸν, καὶ πτῶσιν ἑπόμενα, ἀριθμὸν
numerum, & caſum accidentia, numerum.
μὲν ἑνικὸν, δυϊκὸν, πληθυντικὸν, πτῶσιν
quidẽ ſingularem, dualem, pluralem, caſum
δὲ εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, καὶ αἰτιατικήν.
autẽ rectũ, genitiuũ, datiuũ, & accuſatiuũ.

*Articuli Hebræorum*
Genit. הַ
vel שֶׁל
Datiuus לְ
Accuſat. אֶת
Vocatiuus הַ
Ablatiuus מִ

Omnibus numeris, atque generibus inſeruiunt.

Ital. Gall. & Hiſp Articuli generaliter duo ſunt, definitus, & indefinitus. Definitus, vel eſt maſculinus vel fœmin. Ital. vel comm. Ga. vel neuter Hiſ.

*Declinatio Articulorum Ital. Gall. Hisp. Masculinorum Nominatiuus, & Acuſatiuus I. il, ſeù lo. G. le H. el Gen. & Ablat. I. del dello, dal ſeù dallo, G. du, H. del, Dat. I. al, allo G. au, H. al. Pluralis Nominatiuus, & Accuſatiuus I. li, ſeù gli. G. les, H. los. Gen. I. de, dei, degli. Ablat. da, dai, dagli. G. des. H. delos. Dat. I. a, ai, agli G. aux. H. alos*

*Fœmininorum I. G. & H. la I. della G. & H. de la. I. alla, G. & H. a la. Plural. Ital. fit mutato a finali ſigno in e. G. vt maſcul. Hiſp. addito s.*

*Neutro carent Galli, pro quo vtuntur maſculino.*

*Quemadmodũ & Ital. qui ſolũm, il che del che, &c. Hiſp. neutrum habent lo. de lo, a lo &c.*

*Articulus indefinitus habet tantùm in Genit. & Abl. vtriuſque numeri di, de, & in Dat. a.*

## Προτακτικοῦ ἄρθρου παραδείγματα.
## *Præpoſitiui Articuli exemplaria.*

Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη.
Declinatio autem præpoſitiui talis eſt.
Ἡ εὐθεῖα ὁ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ
Nominatiuus hic, genitiuus huius, datiuus
τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τόν, Δ. Ἡ εὐθεῖα, καὶ
huic, accuſatiuus hunc, D. nominatiuus &
ἡ αἰτιατικὴ τώ, ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ
accuſatiuus hi hos, genitiuus, & datiuus
τοῖν, Π. Ἡ εὐθεῖα οἱ, ἡ γενικὴ
horum his. P. nominatiuus hi, genitiuus
τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τούς.
horum, datiuus his, accuſatiuus hos.

Θηλυκὰ ἡ εὐθεῖα ἡ, ἡ γενικὴ τῆς, ἡ δοτι-
Fœminina rectus hæc, genitiuus huius, dati-
κὴ τῇ, ἡ αἰτιατικὴ τήν, Δ. ἡ εὐθεῖα
uus huic accuſatiuus hanc. D. nominatiuus
καὶ αἰτιατικὴ τά, ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ
& accuſatiuus hæ has, genitiuus, & datiuus
ταῖν. Π. ἡ εὐθεῖα αἱ, ἡ γενικὴ τῶν,
harum his, P. rectus hæ, genitiuus harum,
ἡ δοτικὴ ταῖς, ἡ αἰτιατικὴ τάς.
datiuus his, accuſatiuus has.

E. Οὐδέτερα. Ἡ εὐθεῖα τό. ἡ γενικὴ τοῦ
S. Neutra S. rectus hoc, genetiuus huius,
ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τό Δ. ἡ εὐ-
datiuus huic, accuſatiuus hoc. D. nomina-

θεῖα

θεῖα, καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ, καὶ δα-
tiuus, & accuſatiuus hæc, genitiuus, & da-
τικὴ τοῖν, Π, ἡ δὲ θεῖα τὰ. ἡ γε-
tiuus horum his, P. nomiuatiuus hæc ge-
νικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τὰ.
netiuus horũ, datiuus his, accuſatiuus hæc.

Περὶ κλητικῆς ἄρθρων.
*De Vocatiui Articulis.*

Vocatiuum Hebr. ה ah

Itali. Gall. & Hiſp. in hoc græcizant, dicunt enim o.

Κλητικὴν δὲ οὐδὲν, οὐδὲ μίαν ἔ-
Vocatiuum autem nullum, neque vnum ha-
χει, τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ
bent, illud enim ὦ non eſt articulus, ſed
ἐπίρρημα κλητικὸν.
aduerbium vocandi.

Κλίσις ὑποτακτικοῦ ἄρθρου.
*Declinatio Poſtpoſitiui Articuli.*

It. Gall & H *Chi, qui, quien*, Communiter vſurpant pro omnibus nominat. *che* quæ verò pro omnibus obliquis præter *chi, qui, quien*, interrogatiuum, quod ad perſonam tantùm refertur, tàm patientem, quàm agentẽ. *che, que* pariter ſi antecedens a verbo ſubſtantiuo mediante

ΤΟΥ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη.
Rurſus poſtpoſitiui declinatio talis eſt.
Ἀρσενικὰ ἑνικά, ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν,
Maſculina ſingularia qui, cuius, cui, quem,
Δ. ὥ, οἷν, Π. οἵ, ὧν,
D. qui quos, quorum quibus. P. qui, quorũ,
οἷς, οὕς.
quibus, quos.
Ε. Θηλυκὰ. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. Δ. ἅ,
S. Fæminina. quæ, cuius, cui, quam. D. quę, quas,
αἷν.

articulo, vel prepoſitione re[illegible]tur caſibus obliquis omnibus inſeruit. v g. Ital. è à lor che io parlo. Gall. C'eſt à eux que je parle Hiſp... a quellos que yo ablo

Che Que Itidē in ſenſu neutro interrogatiue vſurpatur v. g Ital Che cercate voi? Gall. Que cherchez vous? Hiſp. Que buſcais vos?

αἷν. Π. αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.
quarũ.quibus. P. quæ.quarũ.quibus quas.
E, Οὐδέτερα. ὅ, οὗ; ᾧ, ὅ. Δ ὥ,
S. Neutra. quod, cuius. cui, quod. D. quæ;
οἷν. Π. ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.
quorum, quibus. P quæ, quorũ, quibus quę.
Ἄρθρα δὲ ἀρσενικὰ, καὶ οὐδέτερα
Articuli enim maſculini, & neutri ſunt
τριτόκλιτα, θηλυκὰ μὲν
tertiæ declinationis, fœminini autē ſunt
δευτερόκλιτα.
ſecundæ inflexionis.

## Περὶ ὀνόματος.
## *De Nomine.*

Hebræorum caſus per quos declinātur nomen variantur ſolum penes articulos

Nomina ſunt quædam maſculina, quæ ex maſcul mutātur in fœmin. addendo ה vocanturque Thoarim, vt טוב bonus fit טובה bona.

ΟΝομα δὲ, τὸ μὲν κύριον, οἷον Σω-
Nomen autem quoddam proprium, vt So-
κράτης, τὸ δὲ, προσηγορικὸν, οἷον
crates quoddam verò appellatiuum, vt
ἄνθρωπος, τὸ δὲ ἐπίθετον, οἷον ἀγαθός,
homo, aliud verò adiectiuum, vt bonus,
τὸ δὲ ἀναφορικὸν, οἷον οἷος, τὸ
aliud quidem relatiuum, vt qualis, aliud
δὲ ἐρωτηματικὸν, οἷον ποῖος; τὸ δὲ Ἀρι-
verò interrogatiuũ, vt quis? aliud Ari-
θμητικὸν, οἷον εἷς, δύο, τρεῖς.
thmeticum, vt vnus, duo tres.
Παρεπόμενα δὲ ἔχει γένος, εἶδος,
Accidentia autem habet genus, ſpeciem,

χη-

χῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον.
figuram numerum, caſum, perſonam.

Γένος μὲν ἀρσενικὸν, οἷον λόγος, θηλυ-
Genus quidem maſculinum, vt ſermo, fœmi-
κὸν, οἷον ἐπιςήμη, οὐδέτερον, οἷον ἀγαθὸν,
ninum, vt ſcientia, neutrum, vt bonum,
κοινὸν, οἷον ὁ, καὶ ἡ ἄνθρωπος ἐπίκοινον
commune, vt hic & hæc homo epicœnum
οἷον ὁ ἀετὸς, καὶ ἡ χελιδών. Εἶδος δὲ
vt hæc aquila, & irundo. Speciem autẽ
πρωτότυπον, οἷον πᾶς παράγωγον, οἷον θέων.
primitiuã vt omnis deriuatiuam, vt theon,
Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος, σύνθε-
Figuram verò ſimplicem, vt equus, compo-
τον, οἷον ὁ φίλιππος.
ſitam, vt qui delectatur equis.

Ἀριθμὸν δὲ ἑνικὸν οἷον Θεὸς, Δ. οἷον
Numerum ſingularem vt Deus· Dualem vt
Θεώ. Π. οἷον Θεοί.
Dei Deos. Pluralem vt Dij.

Πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν,
Caſum autem rectum, genitiuum, datiuum,
αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν.
accuſatiuum, & vocatiuum.

Πρόσωπα δὲ τρίτον, οἷον Σωκράτης. δεύτε-
Perſonas autem tertiam, vt Socrates, ſecun-
ρον. οἷον Σώκρατες.
dam, vt ò Socrates

Genera Hebræorum ſunt maſculinum, & fœmininũ, neutro carent, pro quo alterutrum ex præ dictis vſurpant ſicut Itali, Galli habent etiã commune, & Hiſp. neutrum

Circa Species, & figuras omnes græcizant.

He[illegible] tot qu[illegible] Græci, & numeros habent, & caſus quot Latini, totidemque perſonas, ſic Itali Galli & Hiſpani Dualis Hebræorum denotat etiam pluſquã duas res.

Hebræorum pluralis maſcu linorum ter[illegible] natur in ים

pluralis fœm. in ות

d[illegible] in ים

Quatuor ſunt nominum Hebræorũ ſpecies.

Ital. Gall & Hiſp. rigoroſa declinatio nulla eſt.

Licet propter articulorum applicationem declinabilia nominentur ſicut Hebraica

Ital. Gall. & Hiſp. Pluralia formantur cõmuniter à ſingularibus.

Ital. mutando *a* in *e*, *o*, & *e* in *i*, vel in *a*, per anomaliam cũ articulo fœm. vt *dito*, *le dita*.

Gall. ſumendo *s*, vel explicitum, vt *arbre arbres* vel implicitum in *x*, *z*, vt *bonte' bontez*, *Cardinal Cardinaux*

Hiſp. ſi in vocales addito *s*, vt *espiritu espiritus*. ſi in conſon. addita ſyllaba *es*, vt *mortal mortales*.

## Περὶ κλίσεως τῶν ὀνομάτων.
## *De declinatione Nominum.*

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως, αἰνείας
Declinatur autem, aut æquiſyllabicè, Æneas
αἰνείου, ἢ περιττοσυλλάβως, αἴας αἴαντος.
Æneæ, aut inæquiſyllabicè, aiax aiacis.
Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν τετραχῶς.
Et æquiſyllabicè quidem quadrifariam,
περιττοσυλλάβως δὲ μοναχῶς. Διὸ καὶ κλί-
inæquiſyllabicè verò vnicè. Ideòque decli-
σις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν πρώτη καλείσθω,
natio nominis quædam prima vocetur,
ἡ δὲ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη, ἡ δὲ
quædam ſecunda, quædam tertia, quædam
τετάρτη, ἡ δὲ πέμπτη περιττοσύλλαβος.
quarta, quædam quinta inæquiſyllabica.

### Πρωτοκλίτων παράδειγμα.
### *Nominum primæ Declinationis exemplar.*

Prima nominũ Hebræorũ ſpecies dicitur שֵׁם הָעֶצֶם ſeem hahetsẽ

Declinatio nominum maſculinorum Heb. Nominatiuus הַלָּמִיד Diſcipulus

Πρώτη μὲν οὖν ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης λιγόν-
Prima itaque nominum in as, vel in is deſi-
των ἀρσενικῶν, ὧν ἡ γενικὴ
nentium maſculinorum, quorum genitiuus
εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς
in u, datiuus in a, vel in i, accuſatiuus in
ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.
n cum vocali recti deſinit.

Ἡδ-

Η εὐθεῖα ὁ αἰνείας, ἡ γενικὴ τοῦ αἰνείου, δο-
Rectus hic Æneas, genitiuus huius Æneæ, da-
τικὴ τῷ αἰνείᾳ, ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν,
tiuus huic Æneæ, accuſatiuus hunc Æneã,
ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία, καὶ ὦ αἰνείας. Δ. Ηὐθεῖα
vocatiuus ò ænea, & ò æneas. D. rectus
καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία, ἡ γενι
& accuſatiuus hi hos æneæ æneas, geniti-
κὴ, καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν,
nus, & datiuus horum his ænearum, æneis,
ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. Π. Η εὐθεῖα οἱ αἰνείαι,
vocatiuus ò æneæ. P. Rectus hi æneæ
ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς αἰ-
genitiuus horum ænearum, datiuus his æ-
νείαις, ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας, ἡ κλητικὴ ὦ
neis, accuſatiuus hos æneas, vocatiuus ò
αἰνείαι.
æneæ.

Πρώτης κλίσεως ὀνόματα εἰς ης.
*Prima Declinationis Nomina in is.*

ΕΝικὰ, Ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου, τῷ
Singularia, Hic chryſes, huius chriſæ, huic
χρύσῃ, τὸν χρύσην, ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύ-
chryſæ, hunc chryſen, ò chryſe, & ò chry-
σης. Δ. τὼ χρύσα, τοῖν
ſes. D. hi hos chryſæ chryſas, horum his
χρύσαιν, ὦ χρύσα. Π. οἱ χρῦσαι,
chryſarum, chryſis, ò chryſæ. P. hi chriſæ

Genitiuus התלמיד Diſcipuli, vel שלהלמיד Diſcipuli
Datiuus להלמיד Diſcipulo
Accuſatiuus את־הלמיד Diſcipulum
Vocatiuus התלמיד ò Diſcipule
ablatiuus מתלמיד à Diſcipulo
Nomin. plur. הלמידים Diſcipuli
Genitiuus ההלמידים vel של הלמי-דים
Datiuus להלמדים Diſcipulis
Accuſatiuus אתחלמי-דים Diſcipulos
Vocatiuus התלמידים ò Diſcipuli
Ablatiuus מהלמידים à Diſcipulis.

τῶν χρυσῶν, τοῖς χρύσαις, τοὺς χρύ-
horum chryſarum, his chryſis, hos chry-
σας, ὦ χρύσαι.
ſas, ô chryſæ.

Ὀνόματα Δευτεροκλίτα.
*Nomina ſecundæ Declinationis.*

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η
Secunda autem eſt nominum in a, aut in ita
ληγόντων θηλυκῶν, ὧν ἡ γενι-
deſinentium fœmininorum, quorum geni-
κὴ εἰς ας, ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ,
tiuus in as, vel in is, datiuus in a, vel in i,
ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας
accuſatiuus in n cum vocali recti
λήγει.
deſinit.

Τῶν εἰς καθαρὸν α τῆς δευτέρας παράδειγμα.
*Illorum quæ in ā purum ſecundæ exemplar.*

Ἑνικά, Ἡ μαῖα, τῆς μαίας, τῇ μαί-
Singularia, Hæc obſtetrix, obſtetricis ob-
ᾳ, τὴν μαῖαν, ὦ μαῖα. Δ. τὼ μαί-
ſtetrici, obſtetricem, obſtetrix. D. ob-
α, ταῖν μαίαιν,
ſtetrices, obſtetricum, obſtetricibus,
ὦ μαία. Π. Αἱ μαῖαι, τῶν μαιῶν,
ô obſtetrices. P. obſtetrices, obſtetricū,
ταῖς

Fœmin. ה
formāt plural. uum. mutando ות in ה
Hebræorum ſecunda nominum ſpecies vocatur שם התאר
Sc̄ hathohar Declinatio nom. Fœmin
Nominatiuus תורה Lex
Genitiuus התורה vel שלתורה legis
Datiuus לתורה legi
Accuſatiuus את־תורה legem
Vocat. התורה ô lex
Ablat מתורה à lege
Nom. plur. הורות leges
Genitiuus ההוריה vel של הוריה legum
Dat. לתוריה legibus
Accuſ. את תורוה leges

ταῖς μαίαις, τὰς μαίας, ὦ μαῖαι.
obſtetricibus, obſtetrices, ò obſtetrices.

Εἰς α μὴ καθαρὸν.
*In a non purum.*

E Νικά. Ἡ μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ,
Singularia. Hæc muſa, muſæ, muſæ,
τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. Δ. τὼ μούσα
muſam, ò muſa. D hæ has muſæ muſas,
ταῖν μούσαιν, ὦ μοῦσαι. Π. αἱ μοῦσαι,
muſarum muſis, ò muſæ. P. hæ muſæ,
τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι.
muſarum, mūſis, muſas, ò muſæ.

Εἰς η τῆς δευτέρας
*In i ſecunda.*

E Νικά. Ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τι-
Singularia. Hic honor, huius honoris, ho-
μῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή. Δ τὼ τιμά.
nori, honorem, ò honor. D. honores,
ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Π. αἱ
honorum, honoribus, ò honores. P. hi
τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς
honores, horum honorum, his honori-
τὰς τιμάς, ὦ τιμαί. Ἰστέον
bus, hos honores, ò honores. Sciendum
ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρὸν, ἢ εἰς ρα,
quod ſola nomina in a purum ; vel in ra,

Vocat. הַתּוֹרוֹת leges
ablat. מֵהַתּוֹרוֹת à legibus

Affixa ſeparata coniungenda cum nomine ſingularis, & pluralis numeri.

ִי Meus communis generis
ַי Mei communis generis
נוּ Noſter cōmunis generis
ֵינוּ Noſtri communis gener.
ךָ Tuus maſcul. gener.
ֶיךָ Tui maſc gen.
ךְ Tuus fœminin. gen.
ַיִךְ Tui fœm. gen.

כֶם Veſter maſc. g.
יכֶם Veſtri maſc. g.
כֶן Veſter fœm. g.
יכֶן Veſtri fœm. g.
ו Eius maſc. g.
יו Eius maſc. g.
ה Eius fœm. g.
יה Eius fœm. g.
ם Illorum
יהם Illorum
ן Illarum
יהן Illarum

ἢ εἰς δα, ἢ εἰς θα λήγοντα, τὸ ληκτικὸν
vel in da, vel in tha deſinentia, finale
αὐτὸ ἀφυλάσσοντα κλίνεται. μαῖα, μαίας,
idem a ſeruãtia declinantur. maia, maiæ.
ἡ μέρα, ἡ μέρας, λήδα, λήδας. κισσαίθα,
dies, diei. læda, lædæ. capella,
κισσαίθας.
capellæ.

## Ὀνόματα τριτόκλιτα.
## *Nomina tertiæ declinationis.*

Τρίτη δὲ ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενι-
Tertia verò eſt in os deſinentium maſculi-
κῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ον οὐδε-
norum, & fœmininorum, & in on neu-
τέρων, πλὴν τῶν συγκριτικῶν, ὧν
trorum, exceptis comparatiuis, quorum
ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ
genitiuus in u, datiuus in o, accuſatiuus
εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.
in n cum vocali nominatiui deſinit.

*Τρίτης κλίσεως παράδειγμα εἰς ος ἀρσενικῶν.*
*Tertiæ declinationis exemplar in os maſculin.*

Ὁ Θεός, τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ, τὸν Θεόν,
Hic Deus, huius Dei, huic Deo, hunc Deũ,
ὦ Θεός, καὶ ὦ Θεέ, τὼ Θεώ τοῖν
ò Deus, & ò Dee, hi & hos Dei, Deos, horũ.
Θε-

Θεοῖν, ὦ Θεώ. οἱ Θεοὶ,
& his Deorum Dijs, ò duo Dij, hi Dij,
τῶν Θεῶν, τοῖς Θεοῖς, τοὺς Θεοὺς, ὦ Θεοί.
horũ Deorum, his Deis, hos Deos, ò Dij.

Affixa coniuncta cum nomine Maſculini generis.

Status abſolutus.

תלמיד
Diſcipulus

Θηλικὰ τριτόκλιτα εἰς ος.
*Fœminina tertiæ declinationis in os.*

Status regiminis.

Ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν,
Hæc via, huius viæ, huic viæ, hanc viam,
ὦ ὁδὸς, καὶ ὦ ὁδέ. τὼ ὁδὼ ταῖν
ò via, & ò via. hæ, & has viæ vias, harum,
ὁδοῖν, ὦ ὁδώ. αἱ ὁδοί, τῶν
& his viarum vijs, ò viæ. hæ viæ, harum
ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί.
viarum, his vijs, has vias, ò viæ.

תַּלְמִיד
Diſcipulus

תַּלְמִידִי
Diſcipul meus

תַּלְמִידֵנוּ
Diſcipulus noſter

תַּלְמִידְךָ
Diſcipul tuus maſc.

Οὐδέτερα τριτόκλιτα εἰς ον.
*Neutra tertiæ declinationis in on.*

תַּלְמִידֵךְ
Diſcipul. tuus fœmin.

Τὸ καλὸν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ κα-
Hoc bonum, huius boni, huic bono, hoc bo-
λόν, ὦ καλόν. τὼ καλώ, τοῖν
num, ò bonum. Hæc duo bona, horum,&
καλοῖν, ὦ καλώ. τὰ κα-
his bonorum bonis, ò duo bona. Hæc bo-
λὰ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ κα-
na, horum bonorum, his bonis, hæc bo-
λὰ, ὦ καλά.
na, ò bona.

תַּלְמִידְכֶם
Diſcipulus veſter maſcul.

תַּלְמִידְכֶן
Diſcipulus veſter fœm.

תַּלְמִידוֹ
Diſcipul. eius maſcul.

תַּלְמִידָהּ
Diſcipul. eius fœm.

תַּלְמִידָם
Diſcipulus eorum

תַּלְמִידָן
Diſcipulus earum

Status abſolut. plur.

תַּלְמִידִים
Diſcipuli

Status regiminis plur.

תַּלְמִידֵי
Diſcipuli

תַּלְמִידַי
Diſcipuli mei

תַּלְמִידֵינוּ
Diſcipuli noſtri com.

תַּלְמִידֶיךָ
Diſcipuli tui

תַּלְמִידַיִךְ
Diſcipuli tui f.

תַּלְמִידֵיכֶם
Diſcipuli veſtri m.

תַּלְמִידֵיכֶן
Diſcipuli veſtri f.

תַּלְמִידָיו
Diſcipuli eius maſc.

Ὀνόματα τεταρτόκλιτα.
*Nomina quartæ declinationis.*

Τετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων ἀρ-
Quarta declinatio eſt in ως deſinentium ma-
σενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ων οὐ-
ſculinorum, & fœmininorum, & in ων ne-
δετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω, ἡ δοτικὴ
utrorum, quorum genitiuus in ω, datiuus
εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος εὐ-
in ῳ, accuſatiuus in ν cum vocali re-
θείας λήγει.
cti deſinit.

Τεταρτόκλιτα εἰς ως ἀρσενικά.
*Quartæ declinationis in os maſculina.*

Ὁ Μενέλεως, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεῳ,
Hic Menelaus, huius menelai, huic menelao,
τὸν μενέλεων, ὦ μενέλεως, τὼ
hunc menelaum, ò menelae. hi, & hos
μενέλεω τοῖν
menelai, & menelaos, horum, & his me-
μενελέῳν, ὦ μενέλεω. οἱ μενέ-
nelaorum & menelais, ò menelai. hi me-
λεῳ, τῶν μενέλεων, τοῖς μενέλεῳς,
nelai, horum menelaorum, his menelais,
τοὺς μενέλεως, ὦ μενέλεω,
hos menelaos, ò menelai.

Τε-

Τεταρτόκλιτα θηλυκὰ εἰς ως.

*Quartæ declinationis fœminina in os.*

Ἡ ἅλως, τῆς ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων,
Hæc area, huius areæ, huic areæ, hanc areã,
ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω, ταῖν
ò area. hæ, & has areæ areas, harum, &
ἅλῳν, ὦ ἅλω. αἱ ἅλῳ,
his arearum, & areis, ò areæ. hæ areæ,
τῶν ἅλων, ταῖς ἅλῳς, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ.
harum arearũ, his areis, has areas, ò areæ.

Τεταρτόκλιτα εἰς ων οὐδέτερα.

*Quartæ declinationis in on neutra.*

Τὸ εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, Τὸ
Hoc fertile, huius fertilis, huic fertili, hoc
εὔγεων, ὦ εὔγεων. Τὼ εὔγεω, Τοῖν
fertile, ò fertile. hæc fertilia, horum, &
εὔγεῳν, ὦ εὔγεω. Τὰ
his fertilium, & fertilibus, ò fertilia. hæc
εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεῳς,
fertilia, horum fertilium, his fertilibus,
Τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.
hæc fertilia, ò fertilia.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA. VITTORIO EMANUELE

תַּלְמִידֶיהָ
Diſcipuli eius fœm.

תַּלְמִידֵיהֶם
Diſcipuli eorum

תַּלְמִידֵיהֶן
Diſcipuli earum

PARADIGMATA

*Latin. Ital. Gal. & Hiſp.*

Nominũ propriorum.

*Nom. & Acc.*
L. Petrus, trum
I. Pietro
G. Pierre
H. Pedro

*Gen. & Abl.*
L. Petri. à tro
I. di Pietro da Pietro
G. de Pierre
H. de Pedro

*Datiuus*
L. Petro
I. à Pietro
G. à Pierre
H. à Pedro

*Nom. & Acc.*
L. Catharina, Catharinam
I. Caterina
G. Catherine
H. Catalina

*Gen. & Abl.*
L. Catharinæ, à Catharina
I. di Caterina, à da Caterina
G. de Catherine

H. de Catalina
*Datiuus*
L. Catharinæ
I. à Caterina
G. à Catherine
H. à Catalina

*Nom. & Acc.*
L. Antonius, Antonium
I. Antonio
G. Anthoine
H. Antonio

*Gen. & Abl.*
L. Antonij. ab Antonio
I. d'Antonio, da Antonio
G. d'Anthoine
H. de Antonio

*Datiuus*
L. Antonio
I. ad Antonio
G. à Anthoine
H. à Antonio

## Περὶ πέμπτης κλίσεως.
## *De quinta Declinatione.*

Τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα, δὴ πάντα
Quæ præter, ea quæ dicta ſunt, iam omnia
σχηματιζόμενα ἀρσενικά τε, καὶ θηλυκὰ,
formam habentia maſculina, & fœminina,
καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν πέμπτην.
& neutra; ad quintam.
Πέμπτη κλίσις τῶν ἀρσενικῶν, καὶ θη-
Quinta declinatio eſt maſculinorum, & fœ-
λυκῶν, καὶ οὐδετέρων, ὧν ἡ γενι-
mininorum, & neutrorum, quorum geni-
κὴ εἰς ος, ἡ δοτικὴ εἰς ι, ἡ αἰτιατικὴ εἰς α
tiuus in os, datiuus in i, accuſatiuus in a
πλὴν τῶν οὐδετέρων.
exceptis neutris.

PARADIGMA
*Nominũ Appellatiuorum masc. incipien. à conſonante.*

*Nom. & Acc.*
L. equus equũ
I. il cauallo
G. le cheual
H. el cauallo

*Gen. & Abl.*
L. equi, ab equo
I. del cauallo, dal cauallo
G. du cheual
H. del cauallo

*Datiuus*
L. equo
I. al Cauallo
G. au cheual
H. al cauallo

### Πεμπτόκλιτα εἰς ας ἀρσενικά.
### *Quintæ declinationis in as maſculina.*

Ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος τῷ αἴαντι τὸν αἴαν-
Hic Aiax, huius aiacis, huic aiaci, hunc aia-
τα, ὦ αἴας, καὶ ὦ αἶαν. τὼ αἴαντε,
cem, ô aiax, & ô aiax. hi, & hos aiaces,
τοῖν αἰάντοιν ὦ αἴαντε,
horum, & his aiacium, aiacibus, ô aiaces,
οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς αἴασι,
hi aiaces, horum aiacium, his aiacibus,
τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.
hos aiaces, ô aiaces.

Πεμ-

### Πεμπτόκλιτα εἰς ων θηλυκά.
### *Quintæ declinationis in on fœminina.*

Η τρυγὼν, τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνι,
Hic turtur, huius turturis, huic turturi,
τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών. τὰ τρυ-
hunc turturem, ò turtur. hi, & hos tur
γόνε, ταῖν τρυγόνοιν,
tures, horum, & his turturum turturibus,
ὦ τρυγόνε. αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων,
ò turtures. hi turtures, horum turturum,
ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας, ὦ τρυγόνες.
his turturibus, hos turtures, ò turtures.

### Πεμπτόκλιτα εἰς α οὐδέτερα.
### *Quintæ declinationis in a neutra.*

Τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βή-
Hoc tribunal, huius tribunalis, huic tri-
ματι, τὸ βῆμα, ὦ βῆμα. τὼ βή-
bunali, hoc tribunal, ò tribunal. hæc tri-
ματε, τοῖν βημάτοιν,
bunalia, horum, & his tribunalium tribu-
ὦ βήματε. τὰ βήματα,
nalibus, ò tribunalia. hæc tribunalia,
τῶν βημάτων, τοῖς βήμασι, τὰ
horum tribunalium, his tribunalibus, hæc
βήματα, ὦ βήματα.
tribunalia, ò tribunalia.

*Fœminin. incipien. à conson.*

*Nom. & Acc.*

L. fœmina, nam
I. la femina
G. la femme
H. la muger

*Gen. & Abl.*

L. fœminæ, à fœmina
I. della femina dalla femina
G. de la femme
H. de la muger

*Datiuus*

L. fœminæ
I. alla femina
G. à la femme
H. à la muger

PARADIG.

*Mascul. et fœminin. à vocali vel h muto incipientium.*

*Nom. et Acc.*

L. homo, anima hominem, animam
I. l'huomo l'anima
G. l'homme, l'ame
H. el'hombre, el anima

*Gen. & Abl.*

L. hominis, animæ ab homine, ab anima
I. dell'huomo, del anima dall'huomo, dall'anima
G. de l'homme de l'ame
H. de l hombre de l'anima

*Datiuus*
L. homini, animæ
I. all'huomo, all'anima
G. à l'homme à l'ame
H. al hombre, al anima,

# ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΩΝ

## ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

# DE GENITIVIS

## QVINTÆ DECLINATIONIS.

*De pluralis numeri formatione.*

Pluralia omnium formantur communiter à ſingularibus terminando

L. in *æ* muſæ, vel in *i* domini, vel in *es* arbores, vel in *us* viſus, vel in *a* brachia.

I. in *e* le muſe, in *i* li ſignori, in *a* le braccia.

G. ſumendo *s*, vt arbre arbres bon bons, bonus boni, terminata in *é* maſc. accipiunt *z* in plurali bonté bontez bonitates. ſingul. in *al*, & *ail* habent communiter in plurali *aux* Cardinal cardinaux mal malum maux.

Excipiuntur ſequentia quæ regulam generalem ſequuntur, bocal bocals ampullæ, attirail apparatus mail, mails tudicula-

ΓΕΝΙΚΗΝ πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος,
Genitiuum omnia hæc habent in os,
διαφόρως μέντοι, ἤτα μὲν εἰς κα-
differenter tamen, aliqua quatenus in pu-
θαρὸν, τὰ δὲ μή, ἀλλὰ συνόντος συμ-
rum, alia autem non; ſed addita con-
φώνου, ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ
ſonante, ſiue tenui, ſiue denſa, ſiue
ἀμεταβόλου, ἢ μέσου.
immutabili, ſiue media.

Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων
Sunt igitur vocalium terminatiuæ talium
ὀνομάτων α, ι, υ, καὶ ω. Τῶν δὲ
nominum a, i, y, & o magnum. At verò
συμφώνων σ, νς, λς, ξ, ψ, ν, ρ.
conſonantium s, ns, ls, x, ps, n, r.
Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α ἀπαθῆ. λήγοντα
Et iam quidem in a non contracta deſinentia

πρὸ τ κλίνεται· οἷον βῆμα, βήματος.
per t declinantur, vt gradus, gradus,
Πλὴν εἴτι ἀπ' ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον
Præter ſi quid à maſculino deformatum
ἐστί. Τὸ γὰρ τοιοῦτο τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλί-
eſt; Hoc enim tale maſculini in-
σιν ἔχει ὅθεν παρῆκται, οἷον μέγα
flexionem habet vnde oritur, vt magnum
μεγάλου, ὅτι μέγας, μεγάλου, καὶ πλὴν τῶν
magni, quia magnus, magni, & exceptis
ἐπὶ γραμμάτων ἄλφα, βῆτα ἄκλιτα
literis alpha, viţa indeclinabilia
γὰρ.
etenim.

Τὰ δὲ εἰς ι ἑλληνικὰ μὲν ὄντα πρὸ
Quæ verò in i Græca quidem exiſtentia per
τ, οἷον μέλι μέλιτος, πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ
t; vt mel mellis, exceptis à maſculino
παρεσχηματισμένων· ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ
deformatis, hæc enim maſculini
κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται.
declinationem ſeruant, vndè deducuntur.
Τί τινός, ὅτι τίς τινός, εὔχαρι,
Quid cuius, quia quis cuius, gratum,
εὐχάριτος, ὅτι εὔχαρις εὐχάριτος. Βάρβαρα
grati, quia gratus grati. Barbara
δὲ τοῦ ος καθαροῦ, οἷον σίναπι, σινήπιος.
autem per os purum, vt ſinapi, ſinapis.
Τὰ δὲ εἰς υ. τοῦ καθαροῦ. γόνυ, γόνυος
Quæ verò in y, per purum. genu, genu
καὶ

tis naual naua lis: bal cho- raa, cal callum poitrail, anti- cena ciel cie- ux cœli: geno- nil genu, geno- ux, genua ve- rouil, peſulus veroux oeil, oculus, yeux: vieil ſenex: vi- eux ſenes.

H. in *as* las cartas epiſtolæ in *es* las torres iu *os* los bue- nos boni. in *us* los ſpiritus

PARADIG.

pluralis.

*Nom. et Acc.*
L. arbores
I. li arbori
G. les arbres
H. los arboles

*Gen. et Abl.*
L. arborum arboribus
I. delli arbori, dalli arbori
G. des arbres
H. de los arbo- les.

*Datiuus*
L. arboribus
I. alli arbori
G. aux arbres
H. à los arbo- les.

καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα ; ἢ
& longam penultimam habentia, aut
τριγενῆ ὄντα τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, πῶυ
trigenea exiſtentia cõuerſo y in e, grex
πώεος, ἡδὺ ἡδέος, ὀξὺ, ὀξέος.
gregis, ſuaue ſuauis, acutum acuti.

Τὰ δὲ εἰς ω τῷ καθαρῷ λη-
Quæ autem in o magnum per purum la-
τὼ λητόος, Πάλιν δὲ τὰ εἰς σ λήγοντα,
tona latonæ. Rurſum in s deſinentia
τῇ μὲν τῷ καθαρῷ κλίνεται, τῇ δὲ
partim per purum declinantur, partim
τῷ τ ψιλῷ, ἢ τῷ θ δασεῖ, ἢ
per t tenue, vel per th denſum, partim
τῷ δ μέσῳ, Τὰ μὲν γὰρ εἰς ες τῷ κα-
per d medium. Quæ enim in es per pu-
θαρῷ. Ἀληθὲς ἀληθέος. Ἔτι τὰ εἰς ευς,
rum. Verum veri. Etiam quæ in eus,
ἢ εἰς αυς ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐ-
aut in aus abijcentia ſubiunctiuam ipſa-
τῶν φωνῆεν, οἷον Βασιλεὺς Βασιλέως, ναῦς
rum vocalem, vt Rex Regis, nauis
νεὼς.
nauis.

Ἔτι τὰ εἰς ες ὁμοίως βοῦς βοός. πλὴν
item quæ in us ſimiliter bos bouis. Præter
τοῦ πὺς, ποδὸς, καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος.
pes, pedis, & dens, dentis.

Ἐκ συναιρέσεως γε μὴν ὄντα ἐπὶ τὴν τρί-
Ex contractione tamen quæ ſunt, ad ter-

τὴν ἀνάγεται ἡ νοῦς, νοῦ, νῷ.
tiam referuntur; mens, mentis, menti.
Ἔστι μὲν τοὶ καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα
Eſt tamen & vt incontracta declinare hæc
νοῦς νοός.
mens mentis.
Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις, καὶ τὰ εἰς
Adiungantur autem his talibus, & quæ in
οις κατὰ συναίρεσιν. οἶς γὰρ. ὀιός,
is per ſyneresim. ouis enim, ouis facit,
καὶ φθοῖς, φθοιός. Ἔτι τὰ εἰς ος οὐδέτερα,
& tabes, tabis. Præterea in os neutra,
σθένος σθένεος, φάος φάεος, καὶ ὅσα
robur roboris, lumen luminis, & quæ-
ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης, οἷον
cumque ex his compoſita ſunt in is, vt
Δημοσθένης Δημοσθένεος, καὶ ὅλως,
Demoſthenes Demoſthenis, & generaliter,
τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν οὐδέτερον πα-
quæ in ης deſinunt, quorum neutrum for-
ρεσχηματισμένον εἰς ες, ἀληθὴς ἀληθέος, τού-
matum eſt in es, verus veri, hæc
τοις δ' ἠκολούθησε, καὶ ἄρης.
autem ſequitur, & Mars:
Ἔτι, τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ μακρᾷ παραλή-
Præterea, quæ in os maſculina longa penulti-
γοντα, οἷον μίνως μίνωος, ἥρως ἥ-
ma deſinunt, vt minos minois, heros he-
ρωος κοινῶς δηλονότι, Ἀττικῶς γὰρ
rois communiter videlicet; Attice enim

τετάρτης γίνεται κλίσεως, μίνως μίνω.
quartæ fiunt inflexionis, minos minois.
Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ
Item in os monoſyllaba non contracta,
θῶς θωός, δμῶς δμωός.
lupus lupi, famulus famuli.
Τὰ δὲ ἐκ συναιρέσεως διὰ τ κλίνεται
Quæ autem ex contractione per t declinan-
οἷον φῶς φωτὸς, ἐφ' ἃ δὴ ἀνα
tur, vt lumen luminis, ad quæ ſanè refer-
φέρεσθαι, καὶ τὸ οὖς ὠτός.
ri poteſt, & auris auris.
Καὶ ἄλλως, τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἔχοντα
Ac rurſum, quæ in os monoſyllaba habentia
τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, διὰ καθαροῦ κλίνεται,
d, vel th, aut t, per purum declinantur,
οἷον δμώς, θώς, τρώς. Ἄλλο δέ τι
vt famulus, lupus, tros. Aliam verò ali-
ἔχοντα σύμφωνον διὰ τ. χρώς,
quam habentia conſonam per t. Color,
φώς. Συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ
lumen. Adiungatur autem his dictis, &
τὸ λᾶς μονοσύλλαβον λαὸς γὰρ.
lapis monoſyllabum lapidis nempè.
Ἔτι τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὀξύτονα ὄν-
Præterea quæ in os fœminina acutitona exi-
τα, αἰδώς αἰδόος, ἠώς ἠόος,
ſtentia, pudor pudoris, aurora auroræ,
Βαρύτονα δ' ὄντα ἐπὶ τὴν τετάρτην
Grauitona autem quæ ſunt ad quartam
αἰά-

ἀνάγεται κέως κέω, ἕως ἕω.
referuntur cos coi, aurora auroræ.
Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βαρύτονα, μὴ
Rurſum in is appellatiua grauitona, non
φύσει ὄντα μακροκατάληκτα, ὄφις
natura exiſtentia longa penultima, ſer-
ὄφιος, ὕβρις ὕβριος, πλὴν τῶ
pens ſerpentis, iniuria iniuriæ, præter
χάρις, παῖς, χάριτος· γὰρ τοι, καὶ παιδός.
gratia, puer, gratiæ etenim, & pueri.
Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα βότρυς βότρυος, πλὴν τῶ
Etiam in ys grauitona botrus botri, præter
κόρυς κόρυθος, τούτων δ' ἔνια, καὶ
galea galeæ. horum autem nonnulla, &
μεταβολῇ τῶ υ εἰς ε κλίνεται, πῆχυς
mutatione y in e declinantur, cubitus
πήχεος, πέλεκυς πελέκεος, ὡσαύτως δὲ
cubiti, ſecuris ſecuris, conſimiliter au-
ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ ἢν
tem acutitona exiſtentia monogenea ſi
μακρὸν ἔχῃ τὸ υ πληθύς πληθύος
longum habeant y multitudo multitudi-
ἀχλύς ἀχλύος, ὀϊζύς ὀϊζύος,
nis, caligo caliginis, calamitas calamita-
ὀαριστύς ὀαριστύος. Τριγενῆ
tis, familiaris familiaris. Trium generum
δὲ ὄντα, καὶ τροπῇ τῶ υ εἰς ε κλί-
autem quæ ſunt, & conuerſa y in e de-
νεται ἡδύς ἡδέος.
clinantur iucundus iucundi,

Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα διὰ τ κλίνεται,
Quæ autem in as neutra per t declinantur,
κρέας κρέατος, οὖας οὔατος.
caro carnis, auris auris.
Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτο-
Item quæ in as maſculina diſyllaba grauito-
να μακρὰν τὴν λήγουσαν, ἃ δὴ
na longam habentia vltimam, quæ ſanè
καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει, αἴας αἴαντος.
& n ante t aſſumunt, aiax aiacis,
κάλχας κάλχαντος, πλὴν τῶν ἐχόντων,
calchas calchantis. præter habentia
θηλυκὰ εἰς αινα σχηματιζόμενα. Μέλας
fœminina in æna ex ſe formata. Niger
γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα, καὶ ὑπὲρ δύο
liquidem nigri, quia nigra & ſuper duas
δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τοι-
ſyllabas, quæ ſunt, ſi à diſyllabo huiuſ-
ούτου τυγχάνει συγκείμενα οὕτω κλίνεται.
modi fuerint compoſita, ſic declinantur.
Πολυδάμας πολυδάμαντος. παραπλησίως δὲ
Polydamas polydamantis. Congruunt au-
τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ
tem his, & quæ in as acutitona, & non
καθαρὰ ἀρσενικὰ, οἷον ἱμὰς ἱμάντος, καὶ τὸ πᾶς
pura maſculina, vt lorum lori, & om-
δὲ περισπώμενον ὁμοίως, παντὸς γάρ,
nis circumflexum ſimiliter, omnis enim,
καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον πᾶν.
& ab hoc neutrum, omne.

Ἔτι

Ε'τι τὰ εἰς ες καθαρὸν ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτι-
Item in is purum abijcientia ſubiuncti-
κὸν αὐτῶν φωνῆεν χαρίεις χαρίεντος.
uam ipſorum vocalem venuſtus venuſti,
συμβαίνει δ' ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων παρεσχη-
contingit itaque, & his ab iſtis forma-
ματισμένοις εἰς εν οὐδετέροις κλίνεσθαι ὁμοίως
tis, in en neutris declinari ſimili-
τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον, χαρίεις χά-
ter; etenim n immutabilis eſt, venuſtus ve-
ριεν, χαρίεντος, χαρίεντος. Ε'ξῃρήσθω
nuſtum, venuſti, venuſti. Excipiatur
τὸ μεὶς αἰολικὸν, μηνὸς γάρ.
menſis æolicum, menſis enim.
Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνῃρημένα τῶν ἀντελῶν ἔχει
Et quæ in us contracta abſolutorum ha-
τὴν κλίσιν πλακόεις πλακόεντος,
bent declinationem placenta placentæ,
πλακοῦς πλακοῦντος.
placenta placentæ.
Ε'τι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἰαμβικὰ, τοῦτ' ἐστι,
Itemque in is grauitona, iambica, hoc eſt,
τὰ βραχεῖα παραλήγοντα μὴ ἔχοντα
quæ breui penultima ſunt nec vltimam
συλλαβὴν διὰ τ, λάχης λάχητος.
ſyllabam habent per t, laches lachetis.
Ε'τι τὰ εἰς της θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα, φι-
Præterea in tis fœminina iambo finita, a mi-
λότης φιλότητος,
citia amicitiæ.

Ε'τι

Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν συλλα-
Rurſum in os acutitona ſuper vnam ſylla-
βήν, ἱδρὼς ἱδρῶτος.
bam, ſudor ſudoris.

Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ βαρύτονα βραχέα
Deinde in os maſculina grauitona breui
παραλήγοντα γέλως γέλωτος.
penultimantia riſus riſus.

Ἔτι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ οἷον δαὶς
Præterea in æs non contracta, vt conuiuiũ
δαιτὸς, σταὶς σταιτὸς. Τὸ γὰρ παῖς παι-
conuiuij, paſta paſtæ. Etenim puer pue-
δὸς, ἐκ συναιρέσεως.
ri, ex contractione eſt.

Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα παλλὰς παλλάδος;
Item in as acuti tona pallas palladis,
τριὰς τριάδος, ἀρκὰς ἀρκάδος, πλὴν τοῦ
ternio ternionis, arcas arcadis, præter
κερὰς κερατὸς γάρ.
caput capitis enim.

Τὰ δὲ εἰς ις κύρια, διὰ δ κλίνεται
Quæ autem in is propria per d declinantur
κοινῶς, Πάρις, Πάριδος,
communiter. Paris, Paridis.

Ἔτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ μακροπαράληκτα;
Similiter in is fœminina longa penultima,
μῆνις μήνιδος, νεᾶνις, νεάνιδος.
ira iræ, adoleſcentula, adoleſcentulæ.

Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα . μονοκατάληκτα,
Ad hæc in is acutitona vna terminatione,

Πεια-

Πριαμὶς Πριαμίδος.
Priamis Priamidis.
Ἔτι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά, κλεὶς, κλειδὸς
Item in is non pura, clauis, clauis,
αἰτήρεις αὐτήρειδος.
lignum obtentum.
Ἔτι τὰ εἰς υς θηλυκὰ ὀξύτονα
Preterea in ys fœminina acutitona in
βραχυκατάληκτα χλαμὺς, χλαμύδος.
breuem deſinentia chlamys, chlamydis.
Καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπή-
Et antepenultima acuta, aduena, ad-
λυδος δῆ.
uenæ nempè.
Τὰ δὲ εἰς ις προσηγορικὰ βαρύτονα
Quæ autem in is appellatiua grauitona
μακροκατάληκτα, διὰ θ ὄρνις, ὄρνι-
per longam finita, per th gallina, gal-
θος, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νς, ἕλ-
linæ, ſimiliter autem & quæ in ns, el-
μινς, ἕλμινθος,
mins, elminthos.
Τὰ μέντοι εἰς λς ἐκβολῇ τοῦ σ, διὰ ὑπάρχον-
Quæ autem in ls abiectione s, exiſten-
τι ἀμεταβόλῳ, κλίνεται ἅλς ἁλός,
te immutabili, declinantur ſal ſalis.
Τὰ δὲ εἰς ξ τῇ μὲν διὰ κ ψιλῷ κλί-
Quæ verò in x partim per κ tenuè decli-
νεται, τῇ δὲ διὰ χ δασεῖ
nantur, partim per ch aſpiratum par-

Affixa coniuncta cum nomine fœminini gen. ſing. num.

Status abſolutus.

תּוֹרָה
lex

Status regiminis.

תּוֹרַת
lex

תּוֹרָתִי
lex mea c.

תּוֹרָתֵנוּ
lex noſtra c.

תּוֹרָתְךָ
lex tua m.

תּוֹרָתֵךְ
lex tua f.

תּוֹרַתְכֶם
lex veſtra

תּוֹרַתְכֶן
lex veſtra f.

תּוֹרָתוֹ
lex eius m.

תּוֹרָתָהּ
lex eius f.

תּוֹרָתָם
lex eorum

תּוֹרָתָן
lex earum

τοῦ γ μέσῳ.
tim per g medium.

Affixa cum nom. fœminin. gen. plur num. Status abſolut.

Βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα, ὡς τύπῳ
Grauitona etenim quæ ſunt, vt in genere
εἰπεῖν, τοῦ κ θώραξ θώρακος. πλὴν τῶν
dicam, per κ thorax thoracis. Præter
ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω. Ταῦτα
habentia verbum in zo, aut in go hæc

תּוֹרוֹת
leges

γὰρ τοῦ γ ἅρπαξ ἅρπαγος, ὅτι
nempè per g rapax rapacis, quoniam

Status regiminis plur.

ἁρπάζω. τέττιξ τέττιγος, ὅτι τεττίζω σάλ-
rapio, cicada cicadæ. quia ſtrido tu-

תּוֹרוֹת
leges

πιγξ σάλπιγγος, ὅτι σαλπίζω. λέ-
ba tubæ, quoniam tuba cano. le-

תּוֹרוֹתַי
leges meæ c.

λεξ, λέλεγος, ὅτι λέγω, καὶ πλὴν τοῦ
lex, lelegis, quia dico, & præter

תּוֹרוֹתֵינוּ
leges noſtræ

ἄναξ ἄνακτος γὰρ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τοῦ
Rex, Regis enim, ne conueniret cum
ἄνακος.
nomine caſtor.

תּוֹרוֹתֶיךָ
leges tuæ m.

Ὀξύτονα δὲ ὄντα τοῦ γ, βουπλὴξ βου-
Acutitona verò quæ ſunt γ, ſtimulus ſti-

תּוֹרוֹתַיִךְ
leges tuæ f.

πλῆγος, αἴξ αἰγός. ῥώξ ῥωγὸς, καὶ
muli. capra capræ. rupes rupis. Et

תּוֹרוֹתֵיכֶם
veſtræ leges m

πλὴν τοῦ βήξ βηχός. πτὼξ πτωχός. καὶ
præter tuſſis tuſſis. lepus leporis. &

תּוֹרוֹתֵיכֶן
veſtræ leges f.

πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόν-
exceptis quæ ante x conſonantem ha-

תּוֹרוֹתָיו
eius leges m.

των ἑτερόντι τοῦ γ, οἷον σάρξ σαρκός
bent diuerſam à g, vt caro carnis
γὰρ

γδ. ἀκριβέστερον δὲ τὰ εἰς αξ διὰ κ
namque. accuratiùs, quæ in ax per c
ἄνθραξ ἄνθρακος, θρᾷξ θρακός. πλὴν
carbo carbonis, thrax thracis. præter
τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ. καὶ τὰ εἰς ιξ ἁπλᾶ
rapax, & rex. Et quæ in ix ſimplicia
μὲν ὄντα διὰ κ μύρμηξ μύρ-
ſiquidem exiſtentia per c formica for-
μηκος. σύνθετα δὲ διὰ γ βουπλὴξ
micæ. compoſita autem per g ſtimulus
βουπλῆγος: καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ διὰ κ, πλὴν
ſtimuli, & quæ in ix per c, præter
τοῦ τέττιξ τέττιγος, καὶ τὸ θρίξ τριχός γδ.
cicada cicadæ, & pilus pili etenim.

Ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγον-
Etiam quæ in yx natura longa penultiman-
τα, καὶ ὅσα διὰ δυοῖν συμφώ-
tia, & quæcunque per duas conſonan-
νοιν προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώ-
tes efferuntur, quarum altera pri-
της συζυγίας διὰ κ δοίδυκος, βέ-
mæ coniugationis per c cochlearis, be-
βρυκος, ἄμπυκος. τὰ δὲ μὴ οὕ-
brycis, reticuli; quæ verò non huiuſ-
τως ἔχοντα, διὰ γ ἄντυξ ἄντυγος.
modi ſe habent, g canthus canthi.

Ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ πλὴν τοῦ ῥώξ. Τὰ
Item in ox ſimplicia præter rupes. Quæ
δὲ εἰς ωψ διὰ π κλίνεται, ὡς ἐπι-
autem in ops per p declinantur, vt plu-

תּוֹרוֹתֶיהָ eius leges f.
הוֹרוֹתֵיהֶם eorum leges
הוֹרוֹתֵיהֶן earum leges

Affixa coniuncta cum nom. habentibus Camets in vltima vel penultima ſyllaba.

Status abſolutus.
מוֹשָׁב cathedra

Status regiminis.
מוֹשַׁב cathedra
מוֹשָׁבִי cathedra mea
מוֹשָׁבֵנוּ cathedra noſtra
מוֹשָׁבְךָ cathedra tua maſc.

τὸ πλεῖστον, κύκλωψ κύκλωπος ἄραψ μέντοι,
rimum, cyclops cyclopis Arabs tamen
ἄραβος, χάλυψ χάλυβος, λίψ λιβός, φλὲψ
arabis, chalybs chalybis, libs libis, vena
φλεβὸς, κίνυψ κίνυφος.
venæ, cinyphs cinyphis.

Τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ τῶν αὐτῶν κλίνε-
Quæ verò in n, aut r per eandem declinan-
ται, ἀμετάβολον, ἕλλην ἕλληνος Νέ-
tur, immutabilem, Græcus Græci Ne-
στωρ Νέστορος. τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς
ſtor Neſtoris. Vertitur autem & in
ην βαρύτονον τὸ η αὐτὸ εἰς ε παρασχηματισ-
in grauitonum i idem in e formam
μὸν οὐδετέρου ἐχόντων. τέρην τέρενος,
neutri habentibus. tener teneri,
τέρεν γὰρ, καὶ τῶν ὀξυτονουμένων,
tenerum namque, & acutitonis,
οἷς τὸ μ κλιτικὸν, ποιμὴν ποι-
quibus m declinatiuum. paſtor pa-
μένος, πλὴν τοῦ μὴν μηνός. καὶ τῶν μὴ
ſtoris, præter menſis menſis. Et non
ἐχόντων δὲ τὸ μ κλιτικὸν, αὐ-
habentibus pariter m declinatiuum, cer-
χὴν, καὶ φρὴν, οὕτω κλίνεται αὐχένος,
uix, & mens, ſic declinantur ceruicis,
φρενός. ὁμοίως δὲ, καὶ τῶν εἰς
mentis; conſimiliter autem, & quæ in
ηρ ἔνια μεταβάλλει τὸ η, οἷον ὅσα
ir nonnulla mutant i, vt quæcunque
βα-

מוֹשָׁבְךָ cathedra tua f

מוֹשַׁבְכֶם cathedra veſtra maſc.

מוֹשַׁבְכֶן cathedra veſtra fœm.

מוֹשָׁבוֹ cathedra eius maſc.

מוֹשָׁבָהּ cathedra eius fœm.

מוֹשָׁבָם cathedra eorũ

מוֹשָׁבָן cathedra earũ.

Affixa coniuncta cum nom. plur. habentibus camets in vltima, vel penultima ſyllaba.

מוֹשָׁבִים cathedræ

מוֹשְׁבֵי cathedræ

βαρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τὴν παρα-
grauitona ſunt quæ longam habent pe-
λήγουσαν, Πίηρ Πίερος, καὶ τῶν εἰς τηρ,
nultimam. Pier Pieris, & quæ in tir,
ἀστήρ, πατήρ, μήτηρ, θυγάτηρ, καὶ τῶν εἰς
aſtrum, pater, mater, filia, & quæ in
θηρ αἰθήρ.
thir æther.

Τὰ δέ εἰς ιν καὶ τροπῇ ἔτι τοῦ ν εἰς σ
Quæ autem in in & mutata etiam n in s
εὐθυλεκτεῖται, ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὀνό-
rectum terminant, vnde & biterminata no
μασται τῇγε μὴν κλίσει ἐμ-
minantur quamquam declinationis ma-
μένει τῇ αὐτῇ, ὡς γὰρ δελφὶν δελ-
neant eiuſdem, vt nempè delphin del-
φῖνος, οὕτω καὶ δελφὶς δελφῖνος,
phinis dicimus, ſic & delphis delphinis,
ὥστε καὶ θὶς θινός, καὶ σαλαμὶς σαλαμῖ-
ſic & littus littoris, & ſalamis ſalami-
νος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως τούτοις
nis, atque in alijs identidem. his
δὲ, καὶ τό τὶς μονοκατάληκτον παρα-
verò, & aliquis vnius terminationis re-
κολουθεῖ. τινὸς γάρ. τὸ δὲ κτείς
ſpondet alicuius etenim. porrò pecten
ἐπαμφοτερίζει, ὡς μὲν γὰρ εἰς εις λῆγον,
biforme eſt, velut enim in is deſinens,
κοινωνεῖ τοῖς δικαταλήκτοις, ὡς δὲ
communicat cum biterminatis. vt verò

מוֹשָׁבִי cathedræ meæ com.
מוֹשָׁבֵינוּ cathedræ noſtræ
מוֹשָׁבֶיךָ cathedræ tuæ maſc.
מוֹשָׁבַיִךְ cathedræ tuæ f
מוֹשְׁבֵיכֶם cathedræ veſtræ m.
מוֹשְׁבֵיכֶן cathedræ veſtræ f.
מוֹשָׁבָיו cathedræ eius m.
מוֹשָׁבֶיהָ cathedræ eius fœm.
מוֹשְׁבֵיהֶם cathedræ eorum
מוֹשְׁבֵיהֶן cathedræ earum

DE NOMINVM terminationib. per genera. Italorum.

Genus diuiditúr in maſculinum, ad quod etiam refertur neutrum Latinorum, in fœmininum, & commune.

Omnia ferè nomina & vocabula Italorũ ob dulciſonam totius Italici ſermonis euphoniam, ſeù rectam vocalitatem, in vocalem deſinunt, paucis exceptis nominibus proprijs, articulis, & præpoſitionibus monoſyllabis.

A

In *a* deſinentia fœminina ſunt, & per articulum *la* ſignificantur, vt *la caſa* domus.

Excipe

*Abbachiſta*,
*Alchimiſta*,
*A abatiſta*,
*Ateiſta*,
*Boia*,
*Caininiſta*,
*Compatriotta*,
*Computiſta*,
*Enea*,
*Geſuita*,
*Legiſta*,
*Nomiſta*,

τὸ διὰ τοῦ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς
per e declinatum communicat cum in
λὼν κτενὸς γάρ. τὸν δὲ
in finitis pectinis nimirum. Terminata ve-
εἰς ον ἔνια, καὶ τ προσλαμβάνουσι οἷον
rò in on quædam, & t aſſumunt. vt
τὰ περισπώμενα. Ξενοφῶν Ξενοφῶντος,
circumflexa. Xenophon Xenophontis,
πλὴν τοῦ Ποσειδῶν Ποσειδῶνος γάρ, καὶ τὰ
præter Neptunus Neptuni enim, &
ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα
habentia fœminina in æna deformata
λέων τοῦ λέοντος, ὅτι λέαινα. δράκων δρά-
leo leonis, quia leæna. draco dra-
κοντος, ὅτι δράκαινα καθόλου δὲ οὐδὲ
conis, quia dracæna generale autem non
τοῦτο. λάκων τοῦ λάκωνος, καὶ τοι τὸ θηλυ-
eſt hoc. lacon laconis, quamuis fœmi-
κὸν ὑπάρχον τὸ λάκαινα.
ninum ſit lacæna.

# ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜ-
# ΠΤΗΣ.

## PROPRIVM QVINTÆ.

ΤΗΣ δὲ πέμπτης ἴδιον τὸ τὴν γενι-
TIAM quintæ proprium eſt geniti-
κὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ος ἔχειν Αἴας Αἴαν-
uum ſingularium in os habere Aiax Aia-
τος.
cis.
Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς
Præterea Datiuum à Genitiuo fieri in
ι Αἴαντος Αἴαντι.
i Aiacis Aiaci.
Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α
Rurſum Accuſatiuum à Datiuo in a
Αἴαντι Αἴαντα. Τὸ δὲ Ποσειδῶ,
Aiaci Aiacem. Siquidem Neptunum,
καὶ κυκεῶ, καὶ ἱδρῶ, ἐξ ἀποκο-
& miſturam, & ſudorem, ex Apoco-
πῆς οἷον καὶ Ἀπόλλω.
pe vt & Appollinem.
Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ
Præterea Vocatiuum in per nt
κλινομένων ἀπαθῶν ἀφαιρέσει τοῦ ς
declinatis incontractis ablatione in

*Papa*, *Pianeta*, *Pitagora*, *Poeta*, *Profeta*, *Sapienziſta*, *Sempliciſta*, *Stratagemma*. & ſimilia quæ cum ſint generis maſculini pluraliter deſinunt in i.

In E ſubſtantiua varia ſunt

Multa enim ſunt fœminina, vt
*Amaritudine*, amaritudo.
*ancudine*, incus, dis.
*balordagine*, ineptia.
*botte*, dolium.
*caligine*, caligo.
*carcere*, carcer.
*carne*, caro.
*communione*, communio.
*consorte*, conſors.
*coturnice*, coturnix.
*dappocagine*, inertia.
*empetigine*, impetigo.
*emulatione*, emulatio.
*enfiagione*, tumor.
*fede*, fides.
*felce*, filix, cis.
*fonte*, fons.

| | |
|---|---|
| *ſede*, fides. | τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι. Αἴαντος<br>genitiuo vltimæ ſyllabæ fieri , Aiacis |
| *felce*, filix, cis. | ὦ Αἶαν. χαρίεντος ὦ χάριεν. τοῦ γεμὼν<br>ò Aiax. venuſti ò venuſte. quamquam |
| *fonte*, fons. | πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ἐμοίων, ἀφε-<br>in placenta, & ſimois, & ſimilibus, au- |
| *fronte*, frons. | ρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης ν, σιμοῦν-<br>ferendū & penultimæ n, ſimoen- |
| *fune*, funis. | τος ὦ σιμοῦ. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδοὺς,<br>tis ò ſimois, excipiatur tamen dens, |
| *gente*, gens. | μία γὰρ τούτου κλητικὴ ἡ αὐτὴ τῇ<br>vnus enim huius vocatiuus idem cum |
| *immagine*, imago. | εὐθείᾳ.<br>recto, |
| *lente*, lens. | Ἐπὶ δὲ τῶν τῶν εος κλινομένων, καὶ σύναι-<br>In his quæ per eos declinantur, & con- |
| *lepre*, lepus. | ρουμένων εἰς ους ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ<br>trahuntur in us à recto, mutatione |
| *margine*, margo. | τοῦ η εἰς ε Δημοσθένης, ὦ Δημόσθε-<br>literæ i in e Demoſthenis, ò Demoſthe- |
| *mente*, mens. | νες,<br>nes. |
| *merce*, merx. | Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως θηλυκῶν ἀπὸ τῆς<br>Rurſum in o, vel in os fœmininis à |
| *mercede*, merces. | εὐθείας τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ, ω εἰς οι.<br>nominatiuo mutatione finalis, o in i. |
| *moglie*, vxor. | ἡ λητὼ ὦ λητοῖ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ<br>hæc latona ò latona. & ablatione s. |
| *morte*, mors. | ἂν ᾖ, ἡ αἰδὼς ὦ αἰδοῖ,<br>ſi fuerit. hic pudor ò pudor. |

*noce*, nux. *pelle*, pellis. *peste*, peſtis. *polvere*, puluis. *pulce*, pulex. *romice*, lapathum. *secure*, ſecuris. *siepe*, ſæpes. *spezie*, ſpecies. *superficie*, ſuperficies. *testuggine*, teſtudo. *vergine*, virgo.

Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ιν ἢ εἰς ις ληγόντων
Porro in in aut in is deſinentibus quo-
ὧν οὐδέτερον σχηματιζόμενον εἰς εν τὴν
rum neutrum deformatur in en vo-
κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι ἀποκοπῇ
catiuum à genitiuo fieri ablatione
τῆς ἐσχάτης. τέρην τέρενος ὦ τέρεν, χά-
vltimæ. tener teneri ò tener, venu-
ριεις χαρίεντος ὦ χάριεν,
ſtus venuſti ò venuſte.

Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων εἰς ερ ἡ μήτηρ
Cæterum in ir barytonis in er hec mater
ὦ μῆτερ. πλὴν τοῦ Πίηρ. οἷς δὴ συμ-
ò mater. præter Pier. quibus ſanè re
φέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων. Πατήρ, ἀνήρ,
ſpondet & inter oxitona. Pater, vir,
δαήρ, σωτήρ. καὶ γὰρ ὦ πάτερ, ἄνερ,
leuir, ſeruator. etenim ò pater, vir,
δᾶερ, σῶτερ. Ἔτι τὸ ἐπὶ μὲν
leuir, ſeruator. Præterea quod in
τῶν ὁμοφωνεῖ τὴν κλητικὴν τῇ
quibuſdam conſonet vocatiuus cum
εὐθείᾳ ὅλως. ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς
recto omnino. in quibuſdam, & ſine
τοῦ σ προφέρεσθαι.
s proferatur.

Τῶν μὲν γὰρ εἰς ευς ἢ εἰς ους ληγόντων,
Quippe in eus aut in us deſinentibus,
καὶ χωρὶς τοῦ σ μετὰ διφθόγγου; εἰ μή τι
& ſine s cum diphthongo; niſi quid

κο-

*vernice*, ſandaracha. *vertigine*. vertigo. *vitice*. ſalix. *viciſsitudine*, viciſſitudo. *voce*, vox. *volpe*, vulpes. *voragine*, vorago.

ADMONITIO.

*Carcere, conſorte, fine*, *fonte* generis communis ſunt, nõ poſſunt tamen vno eodemque tempore ad genera diuerſa referri, vt *la fonte è chiara e limpido; il fine buono, e santa*; ſed concordatur articulus cũ adiectiuo. Adiectiua deſinentia in *e* vtroque genere vſurpantu; vt *marito, corteſe moglie, obbediente*.

I

In i deſinentia vel ſunt nomina virorum, vt *Giouanni*, (& ſunt maſculina) vel locorũ, vt *Napoli, Rodi* vel ſunt familiarium, & vtroque genere, ac numero vt

κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ πόυς, καὶ ὦ ὀδὺς μόνως.
vetet. etenim ò pes, & ò dens tantum
ἵνα μὴ συμπέσῃ τῷ ποῦ, καὶ ὁδοῦ.
vt non conincidat cum vbi, & viæ.
Ἔτι καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων
Et etiam in is appellatiuis grauitonis
μὴ φύσει μακροκαταλήκτων
non natura longam habentibus vltimam
καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων ὁ
& vniuerſaliter in is grauitonis hic
ἔφις ὦ ὄφι. Καὶ τῶν εἰς υς βαρυ-
ſerpens ò ſerpens. Atquè in ys graui-
τόνων. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ, ἔτι καὶ τῶν
tonis. hic Botrys, ò Botry, & etiam
ὀξυτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων.
acutitonis trium generum, quæ ſunt.
ὁ ἡδὺς ὦ ἡδύ. τῶν δὲ εἰς ως
hic iucundus ò iucunde. cæterum in os
ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων
maſculinis longa deſinentibus eſt
ὁμόφωνον τῇ εὐθείᾳ μόνως, καὶ ὅλως τῶν
conſonus recto ſolum, & vniuerſaliter
εἰς ως μὲν λήγοντων κλινομένων δὲ ἢ διὰ
in os deſinentibus, declinatis aut per
καθαροῦ ἢ διὰ τ πλὴν τῶν θηλυκῶν
purum aut per t exceptis fœmininis
ὀξυτόνων ὁ ἥρως ὦ ἥρως, καὶ τῶν εἰς ις
acutitonis hic heros ò heros, & in is
βαρυτόνων ἰαμβικῶν, καὶ ὅλως τῶν
barytonis iambicis, & vniuerſaliter
εἰς

ſutrantur, vt *Pari uenturi*, vel ſunt adiectiua; vt *ogni*, *pari*. quæ ſunt communia.

*Di pro* · *orno* cæta compoſitis *lunedi*, *&c.* eſt maſculini generis.

Pronomina maſculina *egli quegli*, *colui*, *coſtui*, *queſti*. quæ fœminina *colei*, *coſtei*.

O

In o maſculina ſunt, vt *il Cielo*, *il regno* excipe fœmininū *mano*, & pronomen *io* quod vtroque genere vſurpatur.

V

In *u* pauca ſunt vt *Giesù*, *Perù*, *Corfù*, *Bauù*, *Grù*, & aliqua abbreuiata, vt *uirtù*, *ſeruitù*, *&c.*

Arborum nomina communiter maſculina ſunt excepta *palma*, *quercia*, *uitice* & paucis alijs.

εἰς ης μὲν ληγόντων κλινομένων δὲ τοῦ
in is quidem deſinentibus declinatis per
τ ὁ λάχης ὦ λάχης, καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτό-
t hic laches ò laches, & in as oxito-
νων. ἡ παλλὰς ὦ παλλὰς καὶ τῶν εἰς ις
nis, hæc pallas ò pallas & in is
ὀξυτόνων, ἡ πριαμὶς ὦ πριαμίς. καὶ
acutitonis, hæc priamis ò priamis. item
τῶν εἰς υς ὀξυτόνων. ἡ χλαμὺς,
in ys acutitonis. hæc chlamys,
ὦ χλαμύς. καὶ τῶν εἰς λς ὁ ἅλς ὦ ἅλς.
ò chlamy. item in ls hic ſal ò ſal.
καὶ εἰς διπλοῦν, ὁ αἴαξ ὦ αἴαξ, καὶ
etenim in duplicem, hic Rex ò Rex. &
τῶν εἰς ἀμετάβολον ὁ ἕλλην ὦ ἕλλην.
in immutabilem hic Græcus ò Græce.
πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. ἔτι ἴδιον
præter ſuperius dicta, etiam pro-
τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν
prium illud eſt rectum, & accuſatiuum
τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν
dualium a datiuo ſingularium
γίνεσθαι τροπῇ τοῦ ι εἰς ε, αἴαντι αἴαντε. ἔτι
fieri verſione i in e; aiaci aiaces. item
τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊ-
rectum, & accuſatiuum duali-
κῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πλη-
lium aſſumptione s fieri rectum plu-
θυντικῶν αἴαντε αἴαντες.
ralium Aiaces duo, vel duos, Aiaces.

REGVLA

Nominum Gallorum maſculinorum.

Propria Gallorum Deorũ, vt *Iupiter, Mercure*, Angelorum, vt *Gabriel Raphael*.

Hominum, vt *Iean* ioannes, *Anthoine*, Antonius.

Dæmonum, vt *Aſtaroth, Belzebut*.

Nomina dignitatum ad virũ pertinentium, vt *Greffier* graphiarius.

Nomina menſium, & dierũ *Iannier*. Ianuarius, *Lundy*, dies Lunæ.

Nomina arborum, vt hetre, fagus, excipiuntur *palme vigne, epine, ronse*, rubus, quæ ſunt fœminini generis.

Nomina monetarum, vt *escus franc*, excipiuntur *piſtole, maille* denarioli ſemis *dentedenta*, *pite* quadraps denarioli, quæ ſunt fœminini generis.

Nomina Vrbium, vt *Paris* quibuſdam vt

Ἔτι

ceptis fœmininis cum articulo ſemper pronunciatis. vt *la Rochelle*, &c.

Quælibet orationis pars naturam ſubſtantiui accipiens, vt *le long* longum, *le manger* cibus.

Illa tandem quæ deſinunt in ſequentes literas, b, c, d, e, f, g, y, i, m, n, p, q, r, ſ, t, u, x, z, vt *plomb*, plumbum, *bec* roſtrũ *gant*, chirotheca, *chef*, caput: *sang*, ſanguis; *cueil*, feretrũ: *renom*, fama: *chanderon*, lebes: *drap* pannum: *cinq*, quinque. *mouchoir*, ſtrophiolum: *repas*, paſtus: *crochet*, vncus: *faix*, onus: *accez*, aditus, &c.

Excipiuntur à literis f, y, m, n, r, t, vt *clef*, *façon*, *chair*, *dent*, *uertu*, *paix*, &c.

DE TERMINATIONE

Nominum Hiſpanorum.

Omnia nomina Hiſpanica, aut in vocales, aut in conſonantes deſinũt,

Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς
item datiuum pluralium à
δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἤτοι
datiuo ſingularium fieri in ſi, vel
ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. αἴασι, φοίνι-
actu, vel potentia. Aiacibus, phænici-
ξι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τοῦ
bus. itaque ſi quidem purum fuerit
ἑνικοῦ ι τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται Δη-
ſingularis i s iam aſſumitur De-
μοσθένεσιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ὡς ἐφ'
moſtenibus. eſt autem cuius & y vt in
ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθές, ἢ
quibus rectus in us incontractum, aut
εἰς εύς. βοῒ βουσί, πηλέϊ πηλεῦσιν εἰ δὲ
in eus. boui bobus, Peleo Peleis, niſi
μὴ καθαρὸν, εἰ μὲν τὸ τ ἢ τὸ θ, ἢ
non purum, ſi quidem t aut th, vel
τὸ δ ἢ τὸ ν συνέζευκται, τρέπεται
d vel n coniunctum fuerit, vertitur
εἰς σ, καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ τ κεῖται
in s, & n eliditur, ſi ante t ponitur
αἴαντι αἴασιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τοῦ ἀντιλαμ-
aiaci aiacibus. eſt cuius & y loco aſ-
βάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων λέον-
ſumitur, vt in quibus rectus in on leo-
τι λέουσιν, εἰ δέ τι ἕτερον ἢ ἀμε-
ni leonibus, ſi verò aliqua, alia vel im-
τάβολον ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέ-
mutabilis vel tenuis. aut denſa, aut me-

σον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμ-
dia præter dictas, s rurſum aſſumi-
βάνεται, ἁλὶ ἁλσί. πέρδικι πέρδιξι.
tur. ſali ſalibus. perdici perdicibus.
βηχὶ βηξί. μάστιγι μάστιξι. πλὴν
tuſſi tuſſibus. flagello flagellis. præter
ὅσον τὸ δασὺ, καὶ μέσον εἰς τὸ αὐ-
omnem denſam, & mediam in ſibi
τιστοιχοῦν ψιλὸν τρέπεται, καὶ μετα-
reſpondentem tenuem vertitur, & reci-
λαμβάνεται διπλοῦν.
pitur duplex.

Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν προσ-
Præterea accuſatiuum ſingularium aſ-
λήψει τοῦ σ γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πλη-
ſumptione s fieri accuſatiuum plura-
θυντικῶν. ἴδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ
lium. Propriæ autem quintæ, & quæ
κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομά-
ſecundum ſynæreſim affectiones nomi-
των σχεδόν τι ἅπαντα.
num ferè ſunt vniuerſæ.

Singularia in vocales, fiunt pluralia addẽdo s (vt diximus) exempla ſint *padre*, *padres*. *escudo*, *escudos*. *maranedi*. *maranedis*. excipe *eſſe* quod facit in plural. *eſſos*.

Si verò in conſonantem, addendo es, fiunt pluralia, vt *muger*, *mugeres*. *veloz*, *velozes*. *mortal*, *mortales*. *orden*, *ordenes*. *laud*, *laudes*, &c.

*El* quando eſt articulus, facit *los*. & quando pronomen facit *ellos*, *àquel* *àquellos*.

# ΠΕΜΠΤΟΚΛΙΤΑ

## QVINTÆ DECLINATIONIS NOMINA

### ΚΑΤΑ ΣΥΝΑΙΡΕΣΙΝ ΚΑΙ ΚΡΑΣΙΝ.

### Per ſynæreſim & craſim.

ΤΗΣ δὲ πέμπτης ταυτησὶ κλίσεως
Quintæ huiuſce declinationis
ἐστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει,
ſunt, quæ & contractionem patiuntur,
τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. διὸ
alia quidem magis, alia verò minus. Ideo
καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ, τὰ δὲ
& quædam multipaſſia, quædam verò
ὀλιγοπαθῆ καλεῖσθω.
pauci paſſia vocentur.

η, ε, ο, ι, α, Πέντε πολυπαθῶν παραδείγματα.
i, e, o, i, a, *Quinque multipaſſiorum exemplaria.*

η Ὁ δημοσθένης τοῦ δημοσθένεος,
Hic Demoſthenes huius Demoſthenis,
ης τῷ δημοσθένεϊ ει, τὸν δημο-
nis huic Demoſtheni ni, hunc Demo-
σθένεα η. τὼ δημοσθένεε η,
ſthenem em. hi & hos Demoſthenes nes,

τοῖν

τοῖν δημοσθενέοιν οῖν, οἱ δημο-
horum his Demoſthenum nis, hi Demo-
σθένεες εες, τῶν δημοσθενέων ῶν,
ſthenes nes, horum Demoſthenum num,
τὰς δημοσθένεας εας.
hos Demoſthenes nes.

ε Τὸ ἀληθές, τὰ ἀληθέα ῆ.
Hoc verum, hæc vera ra.

ε Τὸ τεῖχος, τὰ τείχεα η,
Hic murus, hi muri muros ri ros.

ι Ὁ ὄφις, τῷ ὄφιι ι, οἱ ὄφιες
Serpens, huic ſerpenti ti, hi ſerpentes
ιες, τὰς ὄφιας ιας, τούτων, καὶ τὸ ο
tes, hos ſerpentes tes, horum & ò
τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι εἰς
genitiui in o tranſmutatur, & i in
ε ὄφιος ὄφεως, ὀφίοιν
e, ſerpentis tis, ſerpentium bus, cum
έων. καὶ ὅλως παραλήγον ι εἰς
bus. Et vniuerſaliter penultimans i in
ε μεταβάλλει, ὥστε, καὶ πάλιν συναίρε-
e mutatur, vnde, & rurſus contractio
σις γίνεται τοῖς τῶν η, ε, ο, ὁμοία. ὄ-
fit i, e, o, ſimilis. ſer-
φει ει, ὄφεις εις, ὄφεας εις, σι-
penti ti, ſerpentes es, ſerpentis tis, ſi-
νήπεα η.
napia ia.

α Τὸ κρέας κρέατος ως, κρέᾳ ᾳ, κρέαι
hæc caro carnis nis, carni ni, carnes

α, κρεάσιν σῶν, κρέαα α, κρεάων κρεῶν.
carnium bus carnes carnium ium.

Ὀλιγοπαθῶν παραδείγματα.
*Paucipaſſiorum exemplaria.*

ευ Ο βασιλεύς, τῷ βασιλεῖ εῖ, οἱ βασιλεῖς
hic Rex, huic Regi gi, hi Reges
εῖς βασιλέας εῖς.
ges, Reges ges.
Τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς. βασιλέως ως, καὶ πάλιν τὸ ε εἰς η τρέπεται, ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς, βασιλῆος ῆος, βασιλῆϊ ῆϊ.
Horum autem & o genitiui in o mutatur attice. Regis gis, & rurſus e in i vertitur, caſibus ionicè, Regis gis, Regi gi.
ȣ Ὁ βοῦς, οἱ βόες οῦς, τοὺς βόας βοῦς.
Hic bos, hi boues es, hos boues es.
ω Ἡ λητώ, τῆς λητόος οῦς, τῇ λη-
Hæc latona, huius latonæ næ, huic la-
τόϊ οῖ, τὴν λητόα ώ.
tonæ næ, hanc latonam nam.
Πρότερον υ μεταβάλλεται ἐν πλαγίοις εἰς ε.
Prius y mutatur in obliquis in e.
υ Ὁ ἡδύς, τῷ ἡδεῖ εῖ, οἱ ἡ-
Hic iucundus, huic iucundo do, hi iu-
δεες εῖς, τοὺς ἡδέες εῖς.
cundi di, hos iucundos dos.

Δω-

Δεύτερον υ οὐδὲν μεταβάλλεται.
*Secundum y non mutatur .*

υ Ὁ βότρυς, οἱ βότρυες, υς. τοὺς βό-
hic botrus, hi botri, tri. hos bo-
τρυας, υς.
tros, tros.

Πῶς δὲ καὶ πῆ τούτων ἕκαστα μεταβάλ-
Quomodo & vbi horum ſingula tranſmu-
λεται θεωρείσθω ἐν τούτοις λεγομένοις. λα-
tentur ſpeculetur in his dictis, acci-
βόντι πρῶτον, πάντων τῶν οὐδετέρων,
piendo primum, omnium neutrorum,
καὶ πάντων τῶν δυϊκῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν,
& omnium dualium eundem eſſe rectum,
καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν, καὶ παί-
& accuſatiuum, & vocatiuum, & om-
των τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν,
nium pluralium eundem eſſe rectum,
καὶ κλητικήν.
& vocatiuum.

Αἰτιατικὴ ἑνικὴ συγκριτικῶν συναιρεῖται
Accuſatiuus ſingul. cõparatiuorũ cõtrhaitur
εἰς ω ἀττικῶς ἀμείνονα, ἀμείνω, ἐξαιρέ-
in o atticè meliorem, meliorem eliſio-
σει τοῦ ν, καὶ κράσει τοῦ, ο, καὶ α εἰς ω.
ne n, & conratctione, o, & a in o.

Ἔτι καὶ ἡ εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθυ-
Etiam & rectus, & accuſatiuus plura-



Aliud Paradi-ma

Status abſolut.
קָדוֹשׁ
Sanctus

Status regiminis.
קְדוֹשׁ
Sanctus
קְדוֹשִׁי
Sanctus meus
קְדוֹשֵׁנוּ
Sanctus noſter
קְדוֹשְׁךָ
Sanctus tuus
קְדוֹשֵׁךְ
Sanctus tuus f.
קְדוֹשְׁכֶם
Sanctus veſter m.
קְדוֹשְׁכֶן
Sanct. veſter f.
קְדוֹשָׁהּ
Sanctus eius. f.
קְדוֹשָׁם
Sanct. eorum
קְדוֹשָׁן
Sanct. earum

Status regiminis plur
קְדוֹשִׁים
Sancti
Stat. regiminis
קְדוֹשֵׁי

Aliud paradigma
Statᵘs abſolut.
דבר
Verbum
Status regim.
דבר
verbum
דברי
verbum meum
דברנו
verb. noſtrum
דברך
verb. tuum m.
דברך
verb. tuum f.
דברכם
verb. veſtrũ m
דברכן
verb. veſtrũ f.
דברו
verb. eius m.
דברה
verbum eius f.
דברם
verb. eorum
דברן
verb. earum
Status abſolut. plur.
דברים
verba

τικῶν εἰς ϛς ἀμείνονες, ἀμείνους, ἀμείνο-
lium in us meliores, meliores, melio-
νας, ἀμείνους, καὶ τῶν ἔνια τῶν εἰς ξις τῶν
res, meliores. & quod aliqua in is per
δ κλινομένων, ἐπί τε εὐθείας, καὶ αἰτιατι-
d declnatorum, in recto, & accuſati-
κῆς τῶν πληθυντικῶν. φθόϊδες, φθοῖς. φθόϊ-
uo pluralium. placentæ, centæ. pla-
δας, φθοῖς. Ἀττικὸν δὲ, καὶ τοῦτο.
centas, tas. Atticum autem, & hoc.
Καὶ ἔτι τὸ, αἱ ἀπὸ τῶν εἰς ης καὶ εἰς ους
Etetiam illud, ab in is, & in eus
καθαρῶν αἰτιατικαὶ, συναίρεσιν
puris accuſatiui, contractionem
εἰς α ὑγιέα ὑγιᾶ. πειραιέα πειραιᾶ.
in à ſanum ſanum. piræum piræum.
Ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομά-
Ionum autem circa hæc talia nomi-
των ἐξαίρεσις τοῦ δ, πάριδος, θέτιδος, καὶ
num, eliſio d. paridis, thetidis, &
ἡ περὶ τὰ τῶν τ κλινόμενα ἐξαίρεσις τοῦ τ κρέ-
in per t declinata, eliſio t car-
ατος κρέαος.
nis carnis.
Καὶ τὸ ἡ ἑνικὴ αἰτιατικὴ τῶν
Item hoc ſingularis accuſatiuus
αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων ἀφαιρέσει
eorumdem horum nominum ablatione
τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ν γίνεται πά-
vltimæ ſyllabæ & aſſumptione n fiunt pa-

ειδα

εἶδα πάριν, μήνιδα μῆνιν, καὶ ἔτι τῶν κα-
rida parin, iram iram, & rurſus vo-
λουμένων ι ὄφια ὄφιν, καὶ τῦ υ ἐκα-
catorum i ſerpentem tem, & y vtri-
τέρων, ἡδέα, ἡδὺν βότρυα,
uſque, iucundum, cundum botrum,
βότρυν.
botrum.

Περὶ τῶν συγκοπὴν παχόντων,
*De Syncopem patientibus.*

Πάσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια
Patiuntur autem & horum in ir aliqua
συγκοπὴν, οἷον ἀνὴρ, πατὴρ, μήτηρ, ἀνέρος
ſyncopen, vt vir, pater, mater, viri
γὰρ, καὶ ἀνδρὸς, πατέρος καὶ πατρὸς, μητέρος
enim, & viri, patris, & patris matris,
καὶ μητρὸς, κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτω-
& matris, atque in alijs ſimiliter caſi-
σεων, εἰμήτι κωλύει. καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ
ſibus, niſi quid vetet, & pluralis ſa-
δὲ δοτικὴ τούτων γίνεται μὲν ἀπὸ τῆς
nè datiuus horum fit, quidem à da-
τῆς ἑνικῶν καθάπερ καὶ ἡ τῶν
tiuo ſingularium quemadmodum &
ἄλλων ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη πα-
aliorum aut ſanè à paſſo, aut in-
ρενθέσεως τοῦ α οἷον πατρὶ πατράσιν, ἢ
terpoſitione à vt patri patribus, aut

D 2 ἀπὸ

Status regiminis
דִּבְרֵי
verba

Affixa coniuncta cum nominibus habentibus tsere in vltima, vel penult. ſyllaba.

Status abſolut.
לֵבָב
cor

Status Regim.
לְבַב
cor

לְבָבִי
cor tuum

לְבָבֵנוּ
cor noſtrum

לְבָבְךָ
cor tuum m.

לְבָבֵךְ
cor tuum f.

לְבַבְכֶם
cor veſtrū m.

לְבַבְכֶן
cor veſtrum f.

לְבָבוֹ
cor eius m.

לְבָבָהּ
cor eius f.

ἀπὸ ἀπαθοῦς, ἔτι μεταθέσει καὶ τρό-
à non paſſo, etiam tranſlatione & ver-
πῇ τοῦ ε εἰς α πατέρι πατράσιν. καὶ ἀνέρι ἀν-
ſione e in a patri patribus, & viro vi-
δράσιν. εἴρηται δὲ τῷ ποιητῇ, καὶ
ris. dictum eſt autẽ apud poëtam, &
ἀνδρεσι.
viris.

Τό γε μὴν πλοῦς καὶ νοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα
Iam quidem nauigatio & mens, & ſimilia
οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης ἀπὸ
non ſunt paſſia quintæ, ſed tertiæ ab
γὰρ τοῦ πλόος, καὶ νόος, διὸ καὶ βέ-
enim nauigatio, & mens. ideoque me-
λτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην νοῦς,
lius eſt declinare per tertiam mens,
νοῦ.
mentis.

## Περὶ Ἑτεροκλίτων.
## *De Aeteroclitis.*

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ
Sunt autem & quæ nominum non
ὀκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τὴν κλίσε-
illam & æquabilem ſeruant declinatio-
ως, ἀλλ᾽ ἑτέρως κλίνεται, ὅθεν καὶ
nem, ſed variè declinantur, vndè &
ἑτερόκλιτα καλεῖται. οἷον τὸ ζεύς, οὐ
heteroclita vocantur. vt Iuppiter, non

γὰρ

לְבָבָם
cor eorum
לְבָבָן
cor earum
Status abſolut. plural.
לְבָבִים
corda
Status regim. plur.
לִבֵּי
corda
Aliud Paradigma
Status abſolut.
סֵפֶר
liber
Status Regim.
סֵפֶר
liber
סִפְרִי
liber meus
סִפְרֵנוּ
liber noſter
סִפְרְךָ
liber tuus m.
סִפְרֵךְ
liber tuus f
סִפְרְכֶם
liber veſter
סִפְרְכֶן
liber veſter f.

γὰρ ζεὺς, ἀλλὰ διὸς μεθαρμοζόμενον
enim Iuppiter, ſed Iouis accomodatum
κλίνεται, καὶ ὁ μέγας, οὐ γὰρ μέ-
declinatur, & magnus, non enim ma-
γαντος ἀλλὰ μεγάλου, καὶ τὸ πολὺς, οὐ
gni, ſed magni, & multus, non
γὰρ πολέος ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ
enim multi in ſoluta oratione, ſed
πολλοῦ καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα, μέγα
multi, & ab his neutra, magnum
μεγάλου, πολὺ πολλοῦ.
magni, multum multi.

Ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ.
Etiam puteus, & epar, & eſca, & aqua.
οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδορος,
non enim putei, epatis, eſcæ, aquæ,
ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος.
ſed putei, epatis, eſcæ, aquæ.
τόπον δ᾽ ἐπὶ τούτων, καὶ ὅλον κανόνα
locum autẽ in his, & determinatã regulam
οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν. ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν
nullam eſt ſumere, ſed ſolum vſum
παρατηρητέον. ἑτέρα δ᾽ αὖ ἀποκοπὴν
ſeruandum eſt. altera autem apocopen
ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλι-
aut aliud quid paſſa, indecli-
τά ἐστιν, οἷον τὸ δῶ, καὶ κρῖ,
nabilia ſunt. vt domus, & ordeum,
καὶ λιπὰ καὶ κρῆς. ἀπαθῆ δὲ, ἄκλι-
et reliqua et caro; non paſſa verò inde-
τα

סִפְרוֹ liber eius m.
סִפְרָהּ liber eius f.
סִפְרָם liber eorum
סִפְרָן liber earum
Status abſolut. plur.
סְפָרִים libri
Status Regim. plur.
סִפְרֵי libri

NOMINA fœminina Gallorum ſunt propria mulierum, earumq; conditionem, verarum, aut veriſimilium, vt Dearũ, &c. vt *Iunon*. Fructuum excepto raiſin, alijſque non nullis, Regnorum, & Prouinciarum excipiuntur *le Languedoc, Tebojagi*, & alia quædam quæ vſus docebit. Virtutum, vt *force*. Menſium in compoſito,

*la my aaoſt ſemi auguſtus.*

Terminata in ε maſculinum ſunt communiter fœminina vt *εὐχή*.

Nomina verò verò in ε fœmin experientiæ docenda re linquam.

τὸ σέβας. ὄφελος. ὄναρ,
clinabilia decus, vtilitas, ſomnium,
δέμας, καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέ-
corpus, & vniuerſaliter quæ in as neu-
τερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας, σέλας, δέ-
tra non purum habentia as, iubar, po-
πας, βρέτας.
culum, ſtatua.

# ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ

## DE VERBO.

ΤΟ δὲ ῥῆμα ἐστὶ μὲν λόγου μέρος
Verbum eſt quidem orationis pars
προσώπων τε διακριτικὸν, καὶ χρό-
perſonarum diſcriminatiuum, & tem-
νων διαφόρων προσσημαντικὸν
porum diferentium adſignificatiuum.
κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς.
ſecundùm diuerſas transformationes.
Ῥήματος χρόνοι ἕξ ὁ μὲν ἐνεστὼς τὸ
Verbi tempora ſex ſunt præſens rem
ἐνιστάμενον σημαίνει, καὶ ἀτελές
inſtantem ſignificat, & imperfectam
ὁ δὲ παρατατικὸς τὸ παρατεταμένον,
præteritum imperfectum intentam,

ϗ ἀτελές τοῦ παρῳχημένου. Ὁ δὲ μέλλων, τὸ
& infectam ; præteriti ſed futurum, quæ
μήπω γεγονός. ὁ δὲ πάλιν ἀόρι-
nondum facta . Rurſus autem indefini-
στος τὸ παρεληλυθὸς μὲν τέλειον
tum, quæ preterijt quidem , perfectam;
οὐχ᾽ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέρ-
non definitam tamen quantùm ad actio-
γειαν, ἢ τὸ πάθος. Ὁ δὲ παρακεί-
nem , aut paſſionem . Preteritumper-
μενος τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι, ϗ ἐν-
fectum quod preterijt nuper , & per-
τελὲς τοῦ ἐνεστῶτος. Ὁ δὲ ὑπερσυντέλι-
fectio eſt præſentis . Pluſquamperfe-
κος τὸ παρεληλυθὸς πάλαι, ϗ ἐν-
ctum quod præterijt dudum, & per-
τελὲς τοῦ παρακειμένου .
fectio eſt præteriti .

## Διαίρεσις ῥήματος.
## *Diuiſio Verbi.*

Διαιρείσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ ἐπὶ πλέον ὡδί,
Diuidatur autem verbum & latius ſic,
τὸ μὲν γὰρ ἐστι προσωπικόν, οἷον λέγω.
Aliud enim eſt perſonale, vt dico.
τὸ δὲ ἀπρόσωπον, οἷον χρή. προσω-
aliud imperſonale, vt oportet perſo-
πικοῦ δ᾽αὖ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν οἷον τύπτω
nalis rurſus aliud actiuum vt verbero

τὸ δὲ παθητικὸν τύπτωμαι, τὸ δὲ οὐδέτερον.
aliud paſſiuum verberor, aliud neutrum.
οἷον ζῶ, καὶ τὸ μὲν μέσον οἷον
vt viuo, & aliud quidem medium, vt
βιάζομαι. τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν μάχομαι.
compello. Aliud per ſe actiuum, pugno.
Τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν πάσχω. καλείσθω δὲ
Aliud per ſe paſſiuum, patior. Vocetur auté
καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικὸν ἐν
& aliud quoddam omnino actiuum in
τοῖς οὐδετέροις, οἷον τὸ ἀναβαίνω. Καὶ τρί-
verbis neutris, vt conſcendo. Et ter-
τον αὐτοουδέτερον, οἷον τὸ πλουτῶ.
tium per ſe neutrum, vt diteſco.
ὥσπερ αὖ πάλιν καὶ ὁλοπαθὲς
Quemadmodum rurſum &omnino paſſiuũ
ἕτερόν τι τῷ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιαι-
aliud quoddam per ſe actiuo in diuiſio-
ρούμενον, κατὰ γένος τὸ ἐπί-
ne oppoſitum, ſecundùm genus pluſquam
μεσον, ἢ ἐπίκοινον. Καλῶ
medium, aut pluſquam commune. Voco
γὰρ ἐπίμεσον, καὶ ἐπίκοι-
enim pluſquam medium, & pluſquam
νον, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ
commune, quod paſſiuum quidem ſem-
ἔχον φωνὴν, σημασίαν δὲ
per habens vocem, ſignificationem verò
τῇ μὲν ἐνεργητικὴν, οἷον μάχομαι τῇ δὲ
quandoque actiuam, vt pugno quandoq;

παθητικὴν, οἷον γίνομαι, Ετίτε τῶν οὐδέτε-
paſſiuam, vt fio. Preterea neutro-
ρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν, τὸ
rum aliud quidem ſubſtantiuum, aliud
δὲ οὔ, καὶ τὸ μὲν τέλειον,
verò non, & aliud quidem perfectum,
τὸ δὲ ἀτελές.
aliud imperfectum.
Ε'στι δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων τὸ μὲν,
Eſt verò & imperſonalium aliud quidem,
ὡς ἐνεργητικὸν, οἷον προσήκει. τὸ δὲ
quaſi actiuum, vt conuenit. Aliud verò
ὡς παθητικὸν, οἷον λέγεται. Συμπάντων δὲ
quaſi paſſiuum, vt dicitur. Omnium au-
τῶν ῥημάτων τὰ μὲν κατ' εἰσπομπὴν
tem verborum aliqua per immiſſionem
θεωρεῖται ἔξωθέν τι λαμβάνον-
conſiderentur forinſecus aliquid aſſumen-
τα. τὰ κατ' ἐκπομπὴν ἔσωθεν
tia. Quædam per emiſſionem intrinſe-
προβάλλοντα τι. τὰ δὲ κατ'
cus abijcientia aliquid. quædam per
περιποίησιν τε, καὶ ὑπουργίαν. καὶ τὰ
acquiſitionem, & miniſterium. & quæ-
μὲν ἀμεταβάτως. τὰ δὲ μεταβα-
dam intranſitiuè. quædam verò tranſi-
τικῶς. καὶ τὰ μὲν τελείως. τὰ δὲ
tiuè. Et quædam perfectè, quædam ve-
ἀτελῶς.
rò imperfectè.

Σὺν-

### Σύνταξις Ἐνεργητικῶν.
### *Conſtructio Actiuorum.*

Σύνταξις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ἐστὶ τὴν
Conſtructio actiuorum, eſt
ἐνέργειαν ἐπί τι διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον,
actum in aliquod traduci ſubiectum,
οἷον τέμνω τὸν λίθον, καὶ ἰατρεύω τὸν
vt ſeco lapidem, & curo æ-
νοσοῦντα,
grotantem.

### Σύνταξις παθητικῶν.
### *Conſtructio Paſſiuorum.*

Ἔστι δὲ παθητικὸν τὸ ἐκ προϋφισταμένης
Eſt autem paſſiuum quod ex antecedenti
διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται, οἷον ἰατρεύε-
affectione actiua infertur. vt cura-
ται ὁ νοσῶν, τέμνεται ὁ λίθος.
tur ægrotans, ſecatur lapis.

### Σύνταξις τῶν οὐδετέρων.
### *Conſtructio Neutrorum.*

Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς
Non item verò & neutra ſimiliter
ἐνεργητικοῖς. τὸ γὰρ ὑπάρχω καὶ ζῶ,
actiuis. Quandoquidem ſum, & viuo,

ϰ) φρονῶ, ϰ) πλουτῶ, ϰ) ὑγιαίνω, ϰ) τ̃ τοι-
& ſapio, & diteſco, & valeo, & ſi-
ούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη
milium, paſſiua affectio tollenda
ἐστιν, ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς ὁριστικῆς
eſt, quoniam non per indicatiuum
τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργοῦντα ἄλλα, καὶ πρός
horum modum agentia aliqua, & ali-
διατιθέντα πείσεταί. ὥς τ' εἴτις τὰ
quid paſſionis exibetur. Quare ſi quis
τοιαῦτα κλίνει εἰς παθητικὰς προφορὰς
talia declinet in paſsiuas prolationes
μελέτημα φωνῆς οὐ φυσικήν τινα, ϰ)
meditationem vocis non naturalem, &
συστατικὴν κλίσιν ποιεῖται, οἷον εἰ
conſiſtentem declinationem facit, vt ſi
ϰ) ἀρσενικὸν τοῦ γαλουχήσασα καὶ ἐκ-
& maſculinum huius lactans & ab-
τρέψασα λέγοι, ἢ ἑτέρου τοῦ-
orta pronunciet, aut alterius ta-
των κτ̀ φωνὴν μὲν συμπι-
lium ſecundum vocem, quidem conue-
πτόντων ἐν παραδοχῇ δὲ, λόγου
nientium in acceptione verò orationis
μὴ δυναμένων. Τὰ μὲν ἐοῦ οὐδέτερα
minimè potentium. Quæ igitur neutra
αὐτοῦ μόνου ἐμφαίνει, ὁρισμὸν τοῦ συν-
hoc ſolum patefaciunt præfixum termi-
εῖναι τὸ σημαινόμενον. οἷον τὸ ζῆν
num adeſſe ſignificatum. vt viuere,

ἢ

ἢ φρονεῖν, ἢ γηρᾶν, καὶ τὴν εἰς μαι
aut ſapere, aut ſeneſcere, & in μαι
κατάληξιν οὐ προσίεται τὸ παρά-
terminationem non admittunt omni-
παν.
no.

Σύνταξις μέσων καὶ αὐτοενεργητικῶν.
*Contractio mediorum, & per ſe actiuorum.*

ΑΝάπαλιν δὲ τὰ μέσα καὶ αὐτοενεργητικά
Contra verò media & per ſe actiua
τούτοις γὰρ ἀπαράδεκτον τὸ λῆγον
his enim non receptum eſt quieſcens
εἰς ω βιάζομαι, μάχομαι. Δῆλον οὖν,
in o cogo, pugno, liquet igitur,
ὅτι παντὸς παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος
quod omni paſſiuo in mæ deſinenti
ἐνεργητικόν ἐστι παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ
actiuum licet ſuſcipere, ſi cum
τῆς λήξεως. καὶ τῆς συντάξεως
ea terminatione, & conſtructione
τε καὶ διανοίας σώζηται, οἷον φιλῶ σε, ὅτι
& ſenſu ſeruetur, vt amo te, quod
φιλοῦμαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα πτῶσιν προ-
amor. Habent igitur omnia caſum præ-
ϋφισταμένην, ἐκ πρώτου ὀρθήν, ἣ καὶ
cedentem, ex primo rectum, qui &
συμφέρεται, ἤτοι λεγομένη, ἢ νοουμένη ἐπὶ
confertur, aut prolatus, aut intellectus in
πά-

πάσης κλίσεως· καὶ ἀριθμοῦ, καὶ προ-
omni declinatione, et numero, et per-
σώπου, καὶ χρόνου, πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων,
ſona, et tempore exceptis infinitiuis,
ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει.
hæc enim accuſatium retinent.

*Περὶ παρεπομένων τῷ ῥήματι.*
*De ijs quæ accidunt Verbo.*

Παρεπόμενα δ' ἔχει εἶδος, σχῆμα,
Accidentia autem habet ſpeciem, figurã,
ἀριθμὸν, πρόσωπον, χρόνον, ἔγκλισιν.
numerum perſonam, tempus, modum.
Εἶδος μὲν πρωτότυπον οἷον ἄρδω, παρα-
Speciem quidem primitiuam, vt rigo, de-
γωγον, οἷον ἀρδεύω.
riuatiuam, vt irrigo.
Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον φρονῶ σύνθε-
Figuram autẽ ſimplicem, vt ſapio compo-
τον, οἷον καταφρονῶ.
ſitam, vt deſpicio.
Ἀριθμὸν ἑνικὸν, οἷον λέγω. δυϊκὸν, οἷον
Numerum ſingularem, vt dico. dualem, vt
λέγετον. πληθυντικὸν οἷον λέγουσι.
dicitis duo. pluralem, vt dicunt.
Προσώπων δὲ πρῶτον, οἷον γράφω. δεύ-
Perſonam autem primam, vt ſcribo ſe-
τερον, οἷον γράφεις. τρίτον, οἷον γράφει.
cundam, vt ſcribis. tertiam, vt ſcribit.

Χρό-

Χρόνον δὲ, εἴτ' οὖν πτῶσιν ἐνεςῶτα
Tempus verò ſiue igitur caſum præſens
παρατατικὸν, μέλλοντα, ἀόριςον,
imperfectum; futurum, indefinitum,
παρακείμενον ὑπερσυν-
præteritum perfectum, præteritum pluſ-
τέλικον.
quam pærfectum.

Ἔγκλισιν δὲ ὁριςικὴν, προςακτικὴν,
Modum autem indicatiuum, imperatiuum
εὐκτικὴν, ὑποτακτικὴν, ἀπαρέμφατον.
optatiuum, ſubiunctiuum, iſinitiuum.

*Συζυγίαι τῶν ῥημάτων.*
*Coniugationes Verborum.*

Κλίσεις δὲ ῥημάτων εἴτ' οὖν
Declinationes autem verborū, aut igitur
συζυγίαι ἔςωσαν πέντε τέσσαρες μὲν
coniugationes ſint quinque quatuor qui-
τῶν εἰς ω ληγόντων, μία δὲ τῶν εἰς
dem in o deſinentium, vna autem in
μι.
mi.

Κλίσις χρονική.
*Declinatio Temporalis.*

Πρώτη μὲν ἐκ, ἡ τῶν διὰ τοῦ β, ἢ π,
Prima eorum quæ per b, vel p,
ἢ

ἢ φ, ἢ πτ, οἷον λείβω, τέρπω, γράφω,
vel ph, vel pt, vt libo, delecto, ſcribo,
τύπτω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ,
verbero. Quorum fut. quidem per pſi,
ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ. Ο ἐνεστὼς
præteritum verò perfectum ph. Præſens
τύπτω, ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον, ὁ
verbero, imperfectum verberabam, fu-
μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος α. ἔτυψα,
turum verberabo. indefinitũ 1. verberaui
ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ
præteritum perfectum verberaui, præte-
ὑπερσυντέλικος ἐτετύφειν
ritum pluſquam perfectum verberauerã.
ὁ ἀόριστος β'. ἔτυπον, ὁ μέλ-
indefinitium ſecundum verberaui, futu-
λων β'. τυπῶ.
rum ſecundum verberabo.

## Μέσα.
## *Media.*

Ο Ἐνεστὼς τύπτομαι, ὁ παρατατικὸς
Præſens verbero, præteritum imperfe-
ἐτυπτόμην, ὁ μέλλων τύψομαι,
ctum verberabam, futurum verberabo,
ὁ ἀόριστος α'. ἐτυψάμην, ὁ
indefinitum primum verberaui, præte-
παρακείμενος τέτυπα, ὁ ὑπερ-
ritum perfectum verberaui, præteritum

συν-

σαυτέλικ⊛. ἐτετύφειν, ἀό-
pluſquam perfectum verberaueram, in-
ειςΘ- β'. ἐτυπόμην, ὁ μέλλων
definitum ſecundum verberaui, futurum
β' τυποῦμαι,
ſecundum verberabo.

Παθητικά,
*Paſſiua.*

Ο Ε'νεςὼς τύπτομαι, ὁ παρατατι-
Præſens verberor, præteritum imper-
κὸς ἐτυπτόμην, ὁ παρακεί-
fectum verberabar, præteritum perfe-
μενΘ- τέτυμμαι, ὁ ὑπερσυντέ-
ctum vapulaui, præteritum pluſquam
λικΘ- ἐτετύμμην, ὁ ἀόριςΘ-
perfectum vapulaueram, indefinitum pri-
α'. ἐτύφθην, ὁ μέλλων α'. τυφθή-
mum vapulaui, futurum primum vapu-
σομαι, ὁ β'. ἀόριςΘ- ἐτύπην,
labo, ſecundum indefinitum vapulaui,
ὁ β'. μέλλων τυπήσομαι, ὁ μετ' ὀλίγον
ſecundum futurum vapulabo. paulò poſt
μέλλων τετύψομαι.
futurum vapulabo.
Δευτέρα δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ γ, ἢ
Secunda verò quæ eſt verborum per g, vel
κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ σσ, ἢ ττ, ἢ ζ,
c, vel ch, vel ct, vel ſs, vel tt, vel z,

ὅσον λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀρύττω,
vt dico, plico, habeo, pario, fodio,
στενάζω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ
ingemiſco. Quorũ quidem futurum per x
ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ χ.
ſed præteritum perfectum per ch.

Ἐνεργητικά.
*Actiua.*

Ὁ ἐνεστὼς πλέκω, ὁ παρατατικός,
Præſens plico, præteritum imperfectum
ἔπλεκον, ὁ μέλλων πλέξω, ὁ ἀόριστος
plicabam, futurum plicabo, indefinitum
ἔπλεξα, ὁ παρακείμενος πέπλεχα,
plicaui. præteritum perfectum plicaui,
ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλέ-
præteritum pluſquam perfectum plicaue-
χειν, ὁ β' ἀόριστος. ἔπλακον,
ram, ſecundum indefinitum plicaui,
ὁ β' μέλλων πλακῶ.
ſecundum futurum plicabo.

Μέσα.
*Media.*

Ὁ ἐνεστὼς πλέκομαι ὁ παρατατικὸς
Præſens plico vel plicor præter. imperfi.
ἐπλεκόμην, ὁ μέλλων πλέξομαι,
plicabam plicabar, futurum plicabo bor.
ὁ ἀόριστος ἐπλεξάμην, ὁ παρακείμενος πέπλοκα,
indefinitum plicui, præter. perf. plicui,
ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλόκειν ὁ
præter plus quam perf. plicaueram, ſecun.

Radix ex qua formantur cæteræ aliæ voces totius coniugationis, eſt perſona tertia maſculina ſingularis præteriti primæ coniugationis; hæc radix non habet ordinariè plures, quam tres conſonantes, quæ ſi in tota coniugatione remaneant actu ſonantes verbũ erit perfectum; ſi verò aliqua ex radicalibus vel deficiat, vel quieſcat in cõiugatione verbum erit imperfectum.

Vtriuſque verbi variæ ſunt ſpecies, vt infra patebit in analyſi.

Coniugatio plena conſtat ſex partibus, nempe præterito, participio præſentis temporis, quod vocatur *benoni*. participio præteriti temporis dicto *pahul*, futuro, imperatiuo, & infinitiuo. Quælibet illarum partium conſtat ex pluribus vocibus, quarum prima vocatur primaria, reliquæ ali

æ vocantur ſecundariæ.
Coniugationes apud Hebr. ſunt octo. 1. ſignificat actionem ſimplicē vocaturque *pahal*, *fecit*. 2. ſignificat paſſionem ſimplicem, vocaturque *niphal factus*, 3. ſignificat actionem vehementem, vel diligentem voccturque *pikel*. 4. ſignificat paſſionem vehementem vocaturque *puhal*, *factus eſt vehementer*. 5. ſignificat actionem, vel paſſionem vocaturq; *pohel*, *fecit*, *& factus eſt*. 6. ſignificat actiuum imperium actionis vocaturque *hiphil*. *iuſſit facere*. 7. ſignificat paſſiuum imperium actionis vocaturque *hophal*. *iuſſus eſt facere* 8. ſignificat actionem eiuſdem in ſe ipſum, vocaturq; *hithpahel*. *fecit ſemetipſum*.
Quæ omnia exemplis infra ſuo loco patebunt.

β΄ ἀόρ. ἐπλακόμην β΄ μελ. πλακήσομαι Παθητικά.
2. indef. plicaui tus ſum 2. f. bo bor *Paſſiua*.

Ὁ ἐνεςὼς πλέκομαι, ὁ παρατα-
Præſens plicor, præteritum im-
τικὸς ἐπλεκόμην, ὁ παρακείμενος
perfectum plicabar. præteritum perfectū
πέπλεγμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος,
plicatus ſum. præteritum pluſquam perfe-
ἐπεπλέγμην, ὁ ἀόριστος ἐπλέχ-
ctum plicatus eram, indefinitum plicatus
θην, ὁ μέλλων πλεχθήσομαι. ὁ β΄ ἀό-
ſum. futurum plicabor. ſecundum ao-
ριστος ἐπλάκην. ὁ β΄ μέλλων πλα-
riſtum plicatus ſum. ſecundū futurum pli-
κήσομαι, ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων πεπλέξομαι.
cabor, poſt paulò futurū mox plicabor.

Τρίτη δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ δ ἢ θ
Tertia verò quæ eſt Verborum per d vel th
ἢ τ, ἢ ζ, ἢ ττ, ἢ ω καθαροῦ. οἷον
vel t, vel z, aut tt, aut o purum, vt
ᾄδω, πλήθω, ἀνύτω, πειράζω, πλάττω,
cano, impleo, perficio, experio, fingo,
ἀκούω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ
audio, quorum quidem futurum per ſ
ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.
& præteritum perfectum per c.

Ἐνεργητικά.
*Actiua.*

Ὁ ἐνεςὼς ἀκούω, ὁ παρατατικὸς
Præſens audio, præteritum imperfectū
ἤκου-

ἤκουον, ὁ μέλλων ἀκούσω, ὁ ἀόριστος
audiebam, futurum audiam. indefinitum
ἤκουσα, ὁ παρακείμενος ἀκήκοα,
audiui, præteritum perfectum audiui,
ὁ ὑπερσυντέλικος ἠκη-
præteritum pluſquam perfectum audiue-
κόειν, ὁ β' ἀόριστος ἤκοον, ὁ
ram. ſecundum indefinitum audiui, ſe-
β' μέλλων ἀκοῶ.
cundum futurum audiam.

Μέσα.

Media.

Ὁ ἐνεστὼς ἀκούομαι, ὁ παρατατικὸς
Præſens audio audior. præteritum im-
ἠκουόμην, ὁ μέλλων
perfectum audiebam audiebar, futurum
ἀκούσομαι, ὁ ἀόριστος ἠκου-
audiam audiar, indefinitum audiui
σάμην, ὁ παρακείμενος
auditus ſum, præteritum perfectum au-
ἤκουα, ὁ ὑπερσυντέ-
diui auditus ſum, præteritum pluſquam
λικος ἠκούειν. ὁ β'
perfectum audiueram auditus eram. 2.
ἀόριστος ἠκοόμην ὁ β' μέλλων ἀκοῦμαι.
indefin.ui,tusſum 2.futurum audiam diar.

Παθητικά.

*Paſſiua.*

Ὁ Ἐνεστὼς ἀκούομαι, ὁ παρατατι-
Præſens audior, præteritum imperfe-

PAHAL
Præteritum
מְסַר
tradidit.
Benoni
מוֹסֵר
tradens.
Pahul
מְסוּר
traditus.
Futurum
ימסור
tradet.
Imperatiuus
מְסוֹר
trade.
Infinitiuus.
מְסוֹר
tradere.

PAHAL
Præteritum
קָנָה
poſſedit,
Benoni
קוֹנֶה
poſſidens.
Pahoul
קָנוּי
poſſeſſus.
Futurum
יִקְנֶה
poſſidebit.
Imperatiuus
קְנֵה
poſſide.
Infinitiuus
קְנוֹת
poſſidere.

κὸς ἠκουόμην, ὁ παρακείμενος
ctum audiebar, præteritum perfectum
ἤκουσμαι. ὁ ὑπερσυντέλι-
auditus ſum præteritum pluſquam perfe-
κος ἠκούσμην. ὁ ἀόριστος, ἠκούσθην.
ctum auditus eram. indefinitũ auditus sũ,
ὁ μέλλων ἀκουσθήσομαι. ὁ β' ἀόριστος,
futurum audiar. ſecundum indefinitum
ἠκόην, ὁ β' μέλλων ἀκοήσομαι.
auditus ſum, ſecundum futurum audiar.
μετ' ὀλίγον μέλλων ἠκούσομαι.
poſt paulò futurum mox audiar.
Τετάρτη δὲ ἡ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων
Quarta verò eſt per quatuor immutabiles
λ, μ, ν, ρ, οἷον ψάλλω, νέμω, κρίνω, σπεί-
l, m, n, r, vt cano, tribuo, iudico, ſe-
ρω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ
mino, quorum quidem futurum per ean-
αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος μετὰ συστο-
dem immutabilem circumflexũ cum cor-
λῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ παρακεί-
reptione penultimæ. At verò præte-
μενος διὰ τοῦ κ. Ενεργητικά.
ritum perfectum per c. *Actiua.*

Ὁ Ἐνεστὼς σπείρω, ὁ παρατατικὸς
Præſens ſemino, præteritum imperfe-
ἔσπειρον, ὁ μέλλων σπερῶ, ὁ
ctum ſeminabam, futurum ſeminabo. in-
ἀόριστος ἔσπειρα, ὁ παρακείμενος
definitum ſeminaui, præteritum perfectũ
ἔσπαρ-

ἔσπαρκα, ὁ ὑπερσυντέλικος
ſeminaui, præteritum pluſquam perfe-
ἐσπάρκειν ὁ β' ἀόρι-
ctum ſeminaueram, ſecundum indefini-
στος ἔσπαρον, ὁ β' μέλλων σπα-
tum ſemìnaui, ſecundum futurum ſemi-
ρῶ. Μέσα.
nabo. *Media.*

Ἐνεστὼς σπείρομαι, ὁ παρα-
O Præſens ſemino vel ſeminor, præteritũ
τατικὸς ἐσπειρόμην, ὁ
imperfectum ſeminabam ſeminabar, futu-
μέλλων σπεροῦμαι, ὁ ἀόριστος
rum ſeminabo ſeminabor, indefinitum ſe-
ἐσπειράμην, ὁ παρα-
minaui ſeminatus ſum, præteritum per-
κείμενος ἔσπαρα, ὁ ὑπερ-
fectum ſeminaui ſeminatus fui, præteri-
συντέλικος ἐσπά-
tum pluſquam perfectum ſeminaueram
ρειν, ὁ β' ἀόριστος
ſeminatus fueram ſecundum indefinitum,
ἐσπαρόμην, ὁ β' μέλλων σπα-
ſeminaui tus fui, 2. futurum ſeminabo
ροῦμαι, Παθητικά.
vel ſeminabor. *Paſſiua.*

Ἐνεστὼς σπείρομαι, ὁ παρα-
O Præſens ſeminor, præteritum imperfe-
τατικὸς ἐσπειρόμην, ὁ παρακείμενος
ctum ſeminabar, præteritum perfectum

Verbero.
*Indicat.*
*Preſente.*
Io batto
tu batti
quello batte
noi battemo
voi battete
quelli battono
*Imperfetto.*
Io batteuo
tu batteui
quello batteua
noi batteuamo
voi batteuate
quelli batteuano.
*Preterito perf.*
Io battei & ho battuto
tu batteſti, & hai battuto
quello battè, & ha battuto
noi battèmo, & hauemo battuto
voi batteſte, & hauete battuto
quelli batterono, & hanno battuto.
*Pret. più che perfetto.*
Io haueuo battuto
tu haueui battuto
quello haueua battuto
noi haueuamo battuto
voi haueuate battuto
quelli haueuano battuto
*Futuro.*
Io batterò
tu batterai

ἔσπαρμαι, ὁ ὑπερσυν-
ſeminatus ſum, præteritum pluſquam
τέλικος ἐσπάρμην, ὁ ἀόριστος
perfectum ſeminatus fueram, indefinitum
ἐσπάρθην ι, ὁ μέλλων σπαρθήσομαι, ὁ
ſeminatus fui, futurum ſeminabor, ſe-
β' ἀόριστος ἐσπάρην, ὁ
cundum indefinitum ſeminatus fui, ſecun-
β' μέλλων σπαρήσομαι, ὁ μετ' ὀλίγον μέλ-
dum futurum ſeminabor, poſt paulò fu-
λων ἐσπάρσομαι.
turum mox ſeminabor.

Πέμπτη δ' ἥ, εἰς μι ληγόντων
Quinta autem eſt, in mi deſinentium
ἁπάντων, οἷον ἵστημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύ-
omnium, vt ſto, pono, do, copu-
γνυμι, ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν λη-
lo, quæ iam à verbis in o purum de-
γόντων παραγομένων, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ
ſinentibus deducantur partim ab habenti-
τοῦ αω γίνεται. οἷον ἱστάω, ἵστημι. τὰ δὲ
bus ao fiunt. vt ſtò, ſto. partim
ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εω, οἷον τιθέω τίθημι, τὰ δὲ
ab habentibus eo, vt pono pono. partim
ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ οω, οἷον διδόω δίδωμι. τὰ δὲ
ab habentibus oo, vt do do. partim
ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω. οἷον ζευγνύω ζεύγνυμι.
ab habentibus yo. vt iungo iungo copu-
καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ, καὶ μέσου. καὶ
lo, & in paſſiuo, & medio, tùm
δυϊ--

quello batterà
noi batteremo
voi batterete
quelli batterãno.

*Imperatiuo.*

Batti tu
batta quello
battiamo noi
battete voi
battino quelli

*Futuro*

Batterai tu
battera quello
batterete voi
batterãno quelli.

*Ottatiuo*

*Preſente, & Imperfetto.*

Dio voleſſe che io batteſſi
tu batteſſi
quello batteſſe
noi batteſſimo
voi batteſte
quelli batteſſero.

*Preterito perf.*

Dio voglia che io habbia battuto
tu habbia battuto
quello habbia battuto
noi habbiamo battuto
voi habbiate battuto
quelli habbiano battuto.

*Preterito più che perfetto*

Dio voleſſe che io haueſſi battuto
tu haueſsi battuto
quello haueſſe battuto

δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον
duali, ac plurali penultimam vnũquod-
ἔχει συνεσταλμένην εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς
que habet correptam in verbi originalis
παραληκτικὸν, ὅθεν παράγεται ἵστημι ἵσταμαι,
penultimam, vnde deducitur ſto ſtor,
τίθημι τίθεμαι, δίδωμι δίδομαι, ζεύγνυμι ζεύ-
pono ponor, dono donor, iungo iun-
γνυμαι, καὶ ὅλως αἱ αὐξήσεις τε καὶ μειώ-
gor. atque in totum auctus & diminu-
σεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτοῦ
tiones in ſingulis tum à propria eadem
ἀρχικοῦ φωνήεντος καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀνα-
originali vocali tùm in eandem fiunt pro-
λόγως, ἵστην, ἱστὰς, ἱστάντος, ἱστάην,
portionaliter ſtabam, ſtans, ſtantis, ſtarem,
μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐδεὶς
futurum autem harum proprium nullum
οὔτε μὴν παρακείμενος ἐστιν.
neque quidem præteritum perfectum eſt.
ὁ παρατατικὸς, δὲ καὶ ἀόριστος
præteritum imperfectum, atque indefini-
ὁ β' εἰς ν μετὰ τοῦ παρα-
tum ſecundum in n definit cum penul-
λήγοντος ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος.
tima præſentis vocali.

Ἐνεργητικά.

*Actiua.*

Ὁ ἐνεστὼς τίθημι, ὁ παρατατικὸς
Præſens pono, præteritum imperfectũ

noi haueſſimo battuto
voi haueſte battuto
quelli haueſſero battuto

*Futuro*

Dio voglia che io batta
tu batti
quello batta
noi battiamo
voi battiate
quelli battano

*Congiuntiuo*

*Preſente*

concioſia coſa che io batta ò battendo io
tu batti, ò battendo tu
quello batta, ò battendo quello
noi battiamo, ò battendo noi
voi battiate. ò battendo voi
quelli battano ò battendo quelli.

*Preter. imperf.*

concioſia coſa che io batteſsi batterei. ò battendo io
tu batteſsi, battereſti, ò battendo tu
quello batteſſe ò batterebbe, ò battendo quello
noi batteſsimo batteremmo battendo noi
voi batteſte, e battereſte, ò battendo voi
quelli batteſſero, e batte-


ἐτί-

ἐτίθην, ὁ β' ἀόριστος ἔθην.
ponebam, ſecundum indefinitum poſui.
Παρακείμενος Τέθεικα μετὰ τοῦ κ ἀντὶ τοῦ
Præteritum perfectum, poſui cum ei pro
η μέλλοντος βοιωτικῶς. ἀόριστος ἔτηκα μετὰ
i futuri bœoticè, indefinitũ poſui cum
κ ἀντὶ τοῦ σ μελλ. ὅτι εἷς ἐκ πέντε.
c pro ſ futuri quia vnum ex quinque.

Μέσα.

*Media.*

Ὁ ἐνεστὼς τίθεμαι, ὁ παρα-
Præſens pono vel ponor, præteritum
τατικὸς ἐτιθέμην. ὁ
imperfectum ponebam ponebar, ſecun-
β' ἀόριστος ἐθέμην.
dum indefinitum poſui vel poſitus ſum.

Παθητικά.

*Paſſiua.*

Ὁ ἐνεστὼς τίθεμαι ὁ παρατατικὸς
Præſens ponor præteritum imperfectum
ἐτιθέμην, ὁ παρακείμενος τέθει-
ponebar, præteritum perfectum poſi-
μαι, ὁ ὑπερσυντέλικος
tus ſum, præteritum pluſquam perfectũ,
ἐτεθείμην, ἀόριστος ἐτέθην.
poſitus eram, indefinitum poſitus ſum.
ὁ μέλλων τεθήσομαι. μετ' ὀλίγον μέλλων
futurum ponar. poſt paulò futurum
τεθείσομαι. Ἐνεργητικά.
mox ponar. *Actiua.*

O

rebbero, ò battendo quelli.
*Preter. Perfetto*
conciosia coſa che io habbia battuto, hauendo io battuto
tu habbia battuto, ò hauē do tu batt.
quell o habbia battuto, ò hauendo quello battuto
noi habbiamo battuto, ò hauendo noi battuto
voi habbiate battuto, ò hauendo voi baltuto
quelli habbiano battuto, ò hauendo quelli batt.
*Preterito più che perfetto,*
conciosia coſa che io haueſſi, & hauerei, ò hauendo io battuto
tu haueſsi, & haueresti, ò hauendo tu battuto
quello haueſſe & haurebbe, ò hanendo quello batt.
noi haueſſimo & hauerem mo, ò hauen do noi batt.
voi haueste & haureſte ò hauendo voi battuto
quelli haueſſero, & haureb

O ἐνεστὼς ἵστημι, ὁ παρατατικὸς
Præſens ſto, præteritum imperfectum
ἵστην, ὁ β' ἀόριστος ἔστην. ὁ παρακείμενος
ſtabam, 2. indefin. ſteti. præter. perfectũ,
ἕστακα ὅτι ἕστηκα. Μέσα.
ſteti quia conſtanter ſteti. *Media*.

O ἐνεστὼς ἵσταμαι, ὁ παρατατικὸς
Præſens ſto vel ſtor, præteritum imperf.
ἱστάμην, ὁ β' ἀόριστος ἐστάμην.
ſtabam vel ſtabar, 2. indefinitum ſteti vel
Παθητικὰ.
ſtatus ſum, *Paſſiua*.

O ἐνεστὼς ἵσταμαι, ὁ παρατατικὸς
Præſens firmor, præteritum imperfe-
ἱστάμην, ὁ παρακείμενος
ctum firmabar, præteritum perfectum
ἕσταμαι, ὁ ὑπερσυντέ-
firmatus ſum, præteritum pluſquam per-
λικος ἑστάμην, ὁ ἀόριστος ἐστά-
fectum firmatus eram, indefinitum firma-
θην, ὁ μέλλων σταθήσομαι. Ἐνεργητικά.
tus ſum, futurum firmabor. *Actiua*.

O ἐνεστὼς δίδωμι ὁ παρατατικὸς
Præſens do, præteritum imperfectum
ἐδίδων, ὁ β' ἀόριστος ἔδων. ἀόριστος ἔδωκα,
dabam, 2. indefin. dedi. indefinit. dedi,
ἐκ πέντε. Μέσα.
ex quinque. *Media*.

O ἐνεστὼς δίδομαι, ὁ παρατα-
Præſens do vel donor, præteritum im-

bero, ò hauendo quelli battuto
*Futuro.*
quando io batterò, & hauerò battuto
tu batterai, & hauerai battuto
quello batterà, & hauerà battuto
noi batteremo & haueremo battuto
voi batterete & hauerete battuto
quelli batterãno, & hauerãno battuto.
*Infinito*
battere
*Gerundi*
di battere
à battere

τικὸς ἐδιδόμην, ὁ β'
perfectum dabam vel dabar, ſecundum
ἀόριστος ἐδόμην. Παθητικά.
indefin. dedi vel datus ſum. *Paſſiua.*

Ὁ ἐνεστὼς δίδομαι, ὁ παρατατικὸς
Præſens donor, præteritum imperfectũ
ἐδιδόμην, ὁ παρακείμενος δέδομαι
donabar, præteritum perfectum donatus
ὁ ὑπερσυντελικὸς
ſum præteritum plus quam perfectum
ἐδεδόμην, ὁ ἀόριστος ἐδόθην, ὁ μέλ-
datus eram, indefinitum datus ſum, futu-
λων δοθήσομαι. Ἐνεργητικά.
rum dabor. *Actiua.*

Ὁ ἐνεστὼς ζεύγνυμι, ὁ παρατατικὸς
Præſens iungo, præteritum imperfe-
ἐζεύγνυον.
ctum iungebam.

Μέσα καὶ παθητικά.
*Media & Paſſiua.*

Ὁ ἐνεστὼς ζεύγνυμαι, ὁ παρατατι-
Præſens iungo, & iungor, præteritum
κὸς ἐζευγνύμην.
imperfectum iungebam, & iungebar.
Σύμφωνα τοῦ μέλλοντος ψ ξ σ καὶ ἀμετάβο-
Conſonantes futuri ps x ſ & immutabi-
λα. ἰστέον ὅτι α ε ο ἀρκτι-
les. Sciendum quod a e o princi-
κὰ ῥήματος εἰσὶ, εἴτε καθ' αὑτὰ, εἴτε ἐν δι-
piatiua verbi ſunt, ſiue ſola, ſiue in di-
φθό-

Verbero
*Indicatif preſent*
Ie bats
tu bats
il bat
nous battons
vous battez
ils battent.
*Imparfait*
ie battois
tu battois
il battoit
nous battions
vous battiez
ils battoient.
*Parfait I.*
ie battis
tu battis
il battit
nous battimes
vous battes
ils battirent.
*Parfait II.*
i'ay battu
tu as battu
il a battu
nous auons battu
vous auez battu
ils ont battu.
*Preterit plus que parfait*
i'auois battu
tu auois battu
il auoit battu
nous auions battu
vos auiez battu
ils auoient battu
*Futur.*
ie battray
tu battras
il battra
nous battrons
vous battrez
ils battront.

φθόγγῳ χρονικῶς ἑκάστῳ τῶν παρῳ-
phtongo temporaliter in ſingulo præte-
χημένων αὔξεται. ὧδε α εἰς η, αι εἰς ῃ,
ritorum augentur, ſic a in i, æ in i,
αυ ηυ, ε η ει, ευ ηυ, ο ω, οι ῳ
au in iu, e in i vel ei, eu in iu, o in o oi in o
Κλίσις μὲν χρονικὴ αὐτὴ ῥημάτων
Inflexio igitur temporalis hæc verborum
ἔστω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις σχηματιζομένη
ſit autem & generica declinatio figurata
διαθετικῶς, ὧδε, τύπτω τύπτομαι,
variato genere, ſic verbero verberor,
ἔτυπτον ἐτυπτόμην, τύψω τύ-
verberabam verberabar, verberabo ver-
ψομαι, ἔτυψα ἐτυψάμην, καὶ
berabor, verberaui verberatus ſum, &
τὰ ἄλλα ὁμοίως ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι
reliqua ſimiliter à principio ſcilicet
τῶν ἐνεργητικῶν ἀφ' ἑκάστων τῶν ὁμωνύμων πλὴν
actiuis à ſingulis eiuſdem nominis exce-
τοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ
pto præterito plus quam perfecto, & in-
ἀορίστου, καὶ τῶν μελλόντων τοῦ παθητικοῦ τό γε
definito, & futuris paſſiui ſanè
μὴν σύνολον ῥηματικὴ προσαγορευέ-
totum hoc ſimul verbalis inflexio voce-
σθω. Ἔστω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέ-
tur. Sit autem & inflexio modalis & alia
ρα τις προσωπικὴ ὧδε.
quædam perſonalis hoc pacto.

bats toy
qu'il b atte
battions nous
battez vous
qu'ils battent

*Optatif. & Conjunctif preſent*

Dieu veuille
che ie batte
tu battes
il batte
nous battions
vous battiez
ils battent.

*Imparfait I.*

pleut à Dieu
que ie battiſſe
tu battiſſes
il battit
nous battiſsions
vous battiſsiez
ils battiſſent.

*Imparfait II. volontiers*

ie battrois
tu battrois
il battroit
nous battrions
vous battriez
ils battroient.

*Parfait.*

Die veuille
que i'aye battu
tu ayes battu
il ait battu
nous ayons battu
vous ayez battu
ils ayent battu

*Plus que parfait I.*

Plûr à Dieu
que i'euſſe battu
tu euſſes battu
il eut battu

Ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς.

*Actiua præſens.*

Τὸ ὁριστικὸν τύπτω τύπτεις τύπτει
Indicatiuum verbero verberas verbe-
τύπτετον τύπτετον, τύ-
rat, verberatis duo verberant duo, ver-
πτομεν τύπτετε τύπτουσι.
beramus verberatis verberant.

Παρατατικὸς, ἔτυπτον ἔτυ-
Præteritum imperfectum, verberabam ver-
πτες ἔτυπτε, ἐτύπτετον ἐτυπτέ-
berabas verberabat; verberabatis verbera-
την, ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον.
bant, verberabamus rabatis verberabant.

Τὸ προστακτικὸν, τύπτε τυπτέτω, τύπτετον
Imperatiuum, verbera verberet, verberate
τυπτέτων, τύπτετε τυπτέτωσαν.
verberent, verberate verberent.

Τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι τύπτοις τύ-
Optatiuum, verberarem verberares verbe-
πτοι, τύπτοιτον τυπτοίτην, τύ-
raret, verberaretis verberarent, verbe-
πτοιμεν τύπτοιτε τύπτοιεν.
raremus verberaretis verberarent.

Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύ-
Subiunctiuum, ſi verberem verberes verbe-
πτῃ, τύπτητον τύπτητον, τύπτωμεν
ret, verberetis verberent, verberemus
τύπτητε τύπτωσιν.
verberetis verberent.

nous euſsions battu
vous euſsiez battu
ils euſſent battu

*Plus que parfait II.*

volontiers
i'aurois battu
tu aurois battu
il auroit battu
nous aurions battu
vous auriez battu
ils auroient battu.

*Futur.*

quand i'auray battu
tu auras battu
il aura battu
nous aurons battu
vous aurez battu
ils auront bat.

*Infinitif Pres. & imparf.*

battre.

*Preterit*

auoir battu.

*Participe*

battant

*Preterit du participe*

ayant battu.

*Gerundif.*

de battre
en battant
pour battre

τυ-

Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν.
Infinitiuum, verberare.
Μέλλων τὸ ὁριστικὸν, τύψω τύψεις
Futurum Indicatiuum, verberabo verbe-
τύψει, τύψετον τύψε-
rabis verberabit, verberabitis verbera-
τον. τύψομεν τύψετε τύψουσιν.
bunt, verberabimus verberabitis berabunt.
Τὸ εὐκτικὸν, τύψοιμι τύψοις τύψοι.
Optatiuum; verberem verberes verberet,
τύψοιτον τυψοίτην, τύψοιμεν τύ-
verberetis verberent, verberemus ver-
ψοιτε τύψοιεν.
beretis verberent.
Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν.
Infinitiuum, verberaturum eſſe.
Α'όριστος πρῶτος. Τὸ ὁριστικὸν ἔτυ-
Indefinitum primum. Indicatiuum verbe-
ψα ἔτυψας ἔτυψε, ἐτύψατον
raui verberauiſti verberauit, verberaui-
ἐτυψάτην, ἐτύψαμεν ἐτύ-
ſtis verberauerunt, verberauimus verbe-
ψατε ἔτυψαν.
rauiſtis verberauerunt.
Τὸ προστακτικὸν τύψον τυψάτω τύψατον
Imperatiuum, rato tu rato ille, beretis duo
τυψάτων τύψατε τυψάτωσαν.
verberent duo verberate verberent,
Τὸ εὐκτικὸν, τύψαιμι τύψαις
Optatiuum, verberauiſſem verberauiſſes
τύ-

HISPANICE
verbero.
*Indicatiuo preſente*
yo azoto
tu azotas
aquel azota
noſotros azotamos
voſotros azotais
a quellos azotan
*Preterito imperfetto*
yo azotaua
tu azotauas
a quel azotaua
noſotros azotauamos
voſotros azotauais.
a quellos azotauan.
*Preterito perfecto*
yo azote, ò he azotado
tu azotaſte, ò has azotado
a quel azoto, ò ha azotado
noſotros azotamos. ò hauemos azot.
voſotros azotaſteis, ò haueis azotad.
a quellos azotaron, ò han azotado.
*Preterito più che perfecto.*
yo hauia azotado
tu hauias azotado
a quel hauia azotado
noſotros hauiamos azotado

τύψαι, τυψαίτον τυψαίτην
verberauiſſet, verberauiſſetis verberauiſ-
τύψαιμεν τύψαιτε
ſent, verberauiſſemus verberauiſſetis ver-
τύψαιεν.
berauiſſent,

Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύψω τύψῃς
Subiunctiuum Si verberauerim verberaueris
τύψῃ, τύψητον τύψητον,
verberauerit, verberaueritis verberaue-
τύψωμεν. τύψητε
rint; verberauerimus verberaueritis ver-
τύψωσιν.
berauerint.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι.
Infinitiuum. verberauiſſe.

Παρακείμενος Τὸ ὁριστικόν, τε-
Præteritum perfectum, Indicatiuum, ver-
τυφα τετύφας τετύφε, τετύφα-
beraui verberauiſti verberauit, verbera-
τον τέτυφατον, τετύφαμεν τε-
uiſtis verberauerunt, verberauimus ver-
τετύφατε τετύφασι.
berauiſtis verberauerunt.

Τὸ προστακτικόν, τέτυφε τετυφέτω
Imperatiuum, verberanto tu verberato ille
τετύφετον τετυφέτων τετύφετε
verberatote verberanto, verberatote ver-
τετυφέτωσαν.
beranto.

Τὸ

vosotros hauiais azotado
a quellos hauian azotado.

*Futuro imperfecto.*

yo azotarè
tu azotaràs
a quel azotarà
noſotros azotaremos
voſotros azotareis
a quellos azotaran.

*Futuro perfecto*

yo haurè azotado
tu hauras azotado
a quel haura azotado
noſotros hauremos azotado
voſotros haureis azotad.
a quellos hauran azotado

*Imperatiuo.*

azota tu
azote a quel
azotemos noſotros
azotad voſotros
azoten a quellos

*Subiunctiuo, presente.*

yo azote
tu azotes
a quel azote
noſotros azotemos
voſotros azoteis
a quellos azoten

Τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι τετύφοις
Optatiuum, verberauiſſem verberauiſſes
τετύφοι, τετύφοιτον τετυφοίτην
verberauiſſet, verberauiſſetis verberauiſ-
τετύφοιμεν τετύφοιτε τε-
ſent, verberauiſſemus verberauiſſetis ver
τύφοιεν.
berauiſſent.
Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω τετύφῃς
Subiunctiuum, ſi verberauerim verberaue-
τετύφῃ, τετύφητον τετύ-
ris verberauerit, verberaueritis verbera-
φητον, τετύφωμεν τετύφητε
uerint, verberauerimus verberaueritis
τετύφωσιν.
verberauerint.
Τὸ ἀπαρέμφατον. τετυφέναι.
Infinitiuum. verberauiſſe.
Ὑπερσυντέλικος / τὸ ὁριστικὸν ἐτετύ-
Præter. plus quam perf. indicatiuum verbe-
φειν ἐτετύφεις ἐτετύφει. ἐτετύφειτον
raueram beraueras berauerat. ueratis
ἐτετυφείτην, ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν.
uerant, ueramus ueratis verberauerant.
Ἀόριστος β' τὸ ὁριστικὸν ἔτυπον πες πε,
Indefinit. 2. Indicatiuum verberaui uiſti uit,
ἐτύπετον ἐτυπέτην ἐτύπομεν
verberauiſtis rauerunt, verberauimus
πετε ἔτυπον. Τὸ προστακτικὸν τύπε
uiſtis uerunt, Imperatiuum verberato tu

*Peterito imperfecto,*
yo azotara, azotaria y azotaſſe
tu azotaras azotarias y azotaſſes
a quel azotara azotaria y azotaſſe
noſotros azotaramos azotariamos y azotaſſemos
voſotros azotarades azotariades y azotaſſedes
a quellos azotaran azotarian y azotaſſen

*Preterito perfetto.*
yo aya azotado
tu ayas azotado
a quel aya azotado
noſotros ayamos azotado
voſotros ayas azotado
a quellos ayan azotado.

*Preterito più che perfetto,*
yo huuera y huuieſſe azotado
tu huueras y huuieſſes azotado
a quel huuiera y huuiſſe azotado
noſotros huuieramos y huuieſſemos azotado

Τυπέτω, Τύπετον Τυπέτων,
verberato ille, verberatote verberanto,
Τύπετε Τυπέτωσαν.
verberatote veiberanto.

Τὸ εὐκτικὸν, Τύποιμι Τύποις Τύποι,
Optatiuum, verberauiſſem rauiſſes uiſſet,
Τύποιτον Τυποίτην, τύποιμεν τύποιτε
uiſſetis uiſſent, verberauiſſemus uiſſetis
Τυποῖεν.
verberauiſſent.

Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν Τύπω Τύπῃς Τύπῃ,
Subiunctiuum. Si verberauero ueris uerit,
Τύπητον Τύπητον, Τύπωμεν Τύπητε
ueritis uerint, veiberauerimus ueritis
Τύπωσιν.
verberauerint.

Τὸ ἀπαρέμφατον, Τυπεῖν.
Inſinitiuum, verberaſſe.

Μέλλων β΄ τὸ ὁριστικὸν, Τυπῶ Τυπεῖς
Futurum 2. Indicatiuum, verberabo rabis
Τυπεῖ, Τυπεῖτον Τυπεῖτον Τυποῦμεν
rabit, verberabitis rabunt, verberabimus
Τυπεῖτε Τυποῦσιν.
verberabitis verberabunt.

Τὸ εὐκτικόν. Τυποῖμι Τυποῖς Τυποῖ, Τυποῖτον
Optatiuum, verberem beres beret, beretis
τυποίτην, Τυποῖμεν Τυποῖτε Τυποῖεν.
berent, verberemus verberetis berent.
Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.
Inſinitiuum, verberatum ire.

vosotros huuierais y huuieſteis azotado
aquellos huuieſſen azotado

*Futuro.*
yo azotare, o huuiere azotado
tu azotares, o huuieres azotado
aquel azotare, o huuiere azotado
nosotros azotaremos, o huuieremos azotado
vosotros azotareis, o huuiereis azotado
aquellos azotaren, o huuieren azotado.

*Infinito. presente*
azotar
*Preter. perfetto*
auer azotado
*Futuro,*
auer de azotar
*Gerundio.*
azotando
*Fut. ult.*
teniendo de azotar,

Σχη-

Σχηματισμοὶ ἐνεργητικῶν χρόνων.
*Formationes Actiuorum temporum.*

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ,
Commune quatuor primarum eſt,
τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν παρατα-
in indicatiuo actiuo, præteritum
τικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος μεταποιήσει
perfectum fieri à Præſenti mutatione
τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει, ἤτοι συλ-
vltimæ in on, & augmento, aut ſyl-
λαβικῇ, ἢ χρονικῇ.
labico, aut temporali.

Καθόλου γὰρ, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώ-
Vniuerſaliter enim, ſiquidem à conſonan-
νου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται
ti verbum incipiat, augmentum fit
συλλαβικὴ, προσλήψει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρ-
ſyl abicum, aſſumptione e in princi-
χήν. οἷον τύπτω, ἔτυπτον.
pio. vt verbero, verberabam.

Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, χρονικὴ. μεταβο-
Si autem à vocali, temporale. mutatio-
λῇ τοῦ βραχέως ἀρκτικοῦ φωνήεντος εἰς μα-
ne breuis principatiuæ vocalis in lon-
κρὸν, ἀγαπῶ ἠγάπων. εἰ μὴ ἄρα τὸ
gam, diligo diligebam. Niſi itaque
κατέαξα συλλαβικῇ ἐσχημάτισται αὐ-
confregi ſyllabico formatum eſt au-
ξήσει, καὶ ἐάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ
gmento, & fractus ſum, & cæpi, &

F τοι-

*Perfacilis diſcendi memoriter coniugationes Hebraicas.*

Primo addiſcẽtur coniugationes ſingulæ verbi *Masar* per voces primarias. Deinde diſces memoriter primam coniugationẽ eiuſdem verbi *Masar* per voces primarias, & ſecundarias, vbi omiſimus voces multas ſecundarias cõiugationum *Niphal phiel*, &c. propter cõformitatẽ formationis harũ vocum cũ vocibus ſecundarijs primæ coniugationis eadem methodo addiſcendæ erunt coniugationes verborũ imperfectorũ per voces primarias, & ſecundarias, vbi prætermiſimus voces, vel quarum formatio conformis eſt formationi vocum verbi perfecti, vel quorum formatio ſatis intelligi poterit, ex ijs quæ præceſſerint, his omnibus memoriæ comprehenſis, facilè formabis quaslibet voces, ſumo

primariā, tùm ſecundariam caiuslibet verbi dati, ſubſtituēdo radicales literas huius vocis in locum radicalium vocis ſimilis ſcriptæ, ſeruatis iiſdem punctis vocalibus. v. g. ſi formandum ſit futurum *pabal* verbi *lamad*. ſubſtitue radicales verbi *lamad*, in locum radicalium vocis אֶמְסוֹר quæ eſt futurū *pabal* verbi *masur* ſeruenturque puncta immutata vocis *hem ſor*, vndè fiet אֶלְמוֹד & ita de alijs.

In firmandis vocibus verborum, ſi litera *dagheſſanda* incapax ſit recipiendi *daghes* vocalis *breuis* ipſam præcedens, mutetur in *longam*, nempe *segol* & *chirik* paruum mutetur in *tſere*, vt בֵּרֵךְ pro בֵּרַךְ valdè breue dictus :

τοιαῦτα. Ταύτῃ δὲ οὐδ' ἂν τοῦτο εἴη
ſimilia. Huic autem neque hoc fuerit
καθόλου. λέγεται γὰρ ἑάλων ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ
vniuerſale; dicitur enim cæpi atticè pro
ἧλων, ἀόριστος β' τοῦ ἁλίσκω,
cæpi, aoriſtus ſecundus verbi capio,
ὁ μέλλων ἁλώσω, παρακείμενος
futurum capiam, præteritum perfectum
ἥλωκα. τρέπεται γὰρ καθόλου ε εἰς ι,
cæpi. Vertitur enim vniuerſaliter e in i,
οἷον ἐρίζω ἤριζον, πλὴν δεκα-
vt contendo contendebam, exceptis qua-
τεσσάρων ἐφ' ὧν τὸ ε προσλαμβάνει
tuordecim in quibus idem e aſſumit
τὸ ι, οἷον ἔχω εἶχον, ἕπω, ἕλω,
i, vt habeo habebam, dico, capio,
ἕπομαι, ἑστιῶ, εἱστίων,
ſequor, conuiuio excipio excipiebam,
ἐῶ εἴων, ἑρπίζω, ἑστήκω, ἕλκω, ἑλκύω,
ſino ſinebam, ſerpo, ſto, traho, traho,
ἕρπω, ἐρύω, ἐθίζω, ἔθω
ſerpo, traho, conſueſco, conſueſco
εἴωθα, ἕω, εἷμαι. ἐργάζομαι.
conſueui, induo, indutus ſum, operor.
Ἔτι τὰ ἀπὸ τῆς οι διφθόγγου ἀρχόμενα τρο-
Etiam quę ab oi diphthongo incipiunt ver-
πῇ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, καὶ προσ-
ſione o parui in o magnum, & ad-
γεγραμμένου τοῦ ι αὔξονται ἐπὶ τῶν παρακει-
ſcripto i augentur in præteritis,
μένων

μέλλων, οἷον οἴχομαι ᾤχημαι πλὴν τῶ οἴομαι,
vt pereo perij, præter ſolus ſum,
οἰώθην, οἰμῶ ᾤμησα, οἰνῶ, οἰνίζω,
ſolus fui, ploro ploraui, ebrio, vinum
αἰςρῶ, οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπῶ, οἰω-
emo, inſanio, auguror, auguror, au-
νοπολῶ, οἰακίζω, οἰακονομῶ,
guror, temonem rego, temonem rego,
οἰακοςρεφῶ. ἔνια δὲ ἀρχόμενα
temonem dirigo. Aliqua verò incipien-
ἀπὸ τοῦ ευ αὐξάνεται ἀττικῶς, οἷον, εὔχομαι
tia ab eu augentur attice, vt oro
ηὐχόμην, ει η ι υ καὶ ω μὴ μεταβάλ-
orabam, ei i i y & o non mutantur
λονται ἐν τοῖς παρῳχημένοις.
in præteritis.

NIPHAL
Præteritum
נִמְסַר
traditus eſt.
Benoni
נִמְסָר
qui traditur.
Pahoul

Futurum
יִמָּסֵר
tradetur.
Imperatiuus
הִמָּסֵר
tradere.
Infinitiuus.
הִמָּסֵר
tradi.

Μέλλων πρῶτος.
*Futurum primum.*

Ἔτι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγειν καὶ
Etiam primum futurum in o finire &
συνάρχεσθαι τῷ ἐνεςῶτι, καὶ πρὸ τῦ ω
collegam eſſe præſenti, & ante o ha-
ἔχειν τὸ σ ἤτοι ἐνεργείᾳ ἀκούω, ἀκούσω, ἢ
bere ſ aut actu audio, audiam, aut
δυνάμει, τύπτω τύψω, πλὴν τῆς
potentia, verbero verberabo, excepta
τετάρτης ἐκ χρήσεως. ἐπεὶ τό γε πε-
quarta ex vſu. quamquam hoc ſoli-

NIPHAL
Præteritum
נִקְנָה
poſſeſſus eſt.
Benoni
נִקְנֶה
qui poſſidetur.
Pahoul

Futurum
יִקָּנֶה
poſſidetur.
Imperatiuus
הִקָּנֵה
poſſidere.
Infinitiuus
קָנוֹה
poſſideri.

φυκὸς καὶ αὐτὴ τὸ σ αὖ δέχεῖαι. ὅθεν
tum fieri & ipſa ſ admittat, vnde
καὶ ὄρω ὄρσω, καὶ ἕλω ἕλσω,
& moueo mouebo, & traho traham,
οἱ δωριεῖς λέγουσιν, οὕκουν, καὶ μένω μένσω,
Dores dicunt, itidem, & maneo ma-
σω, καὶ κρίνω κρίνσω, ἀλλὰ διὰ τὸ
nebo, & iudico iudicabo, ſed ob
δυσφθεγκτον, οὐκ ἐν χρήσει. Τὸ δὲ
abſurdum ſonum, non ſunt in vſu. Nam
βαδιῶ ἀττικόν, τὸ γὰρ, εἰς ιζω ὑπὲρ-
ibo atticum eſt. Siquidem in izo ſuper
δισυλλάβων, τὸν μέλλοντας ἐξαιρέσει τοῦ σ προ-
duas ſyllabas, futura eliſo ſ pro-
φέρουσιν Ἀθηναῖοι, βαδίσω βαδιῶ, ἐλπί-
ferunt Athenienſes, vadam vadam, ſpe-
σω ἐλπιῶ.
rabo ſperabo.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ζω λήγοντα
Oportet autem ſcire, quod in zo deſinen-
ῥήματα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς σω τὸν
tia verba, vt plurimum in ſo
μέλλοντα ποιοῦσιν, οἷον ὁρίζω ὁρίσω.
futurum faciunt, vt termino termina-
πλὴν τοῦ οἰμώζω στηρίζω. ἀλάζω
bo. Præter ploro ſtabilio, lamen-
στενάζω, ὀλολύζω, ἀλαπάζω, θρυλλίζω,
tor, ſuſpiro, vlulo, diſſipo, murmuro,
κράζω. παίζω, παίξω, καὶ παίσω ἀττικῶς,
clamo, ludo ludam, & ludam atticè,

σφρά-

σφάζω, σίζω, τρίζω, ῥέζω, στη-
iugulo, pungo, ſtrido, ſacrifico, fir.
ρίζω, καὶ ὡς ἐνὶ λόγῳ καθολικῷ ὑπερδυ-
mo, &(vt vno verbo generali)ſuper duas
σύλλαβα χειλιαστικὰ εἰς ζω, ἄλλα δὲ
ſyllabas indignabunda in xo, alia verò
εἰς σω. Δυσύλλαβα δὲ εἰς ζω, ἤτε σω,
in ſo. Diſyllaba autem in xo, aut ſo.
Τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω. ἐκ
Verùm augeo, & coquo, & auxilior, ex
πάθους οὐκ εἰσι μέλλοντες ἀλλ' ἐνεστῶ-
contractione non ſunt futura ſed præſen-
τες ἀπὸ τοῦ αὐξέω ἀλεξέω ἀφ' ὧν, καὶ
tia ab augeo auxilior à quibus &
οἱ μέλλοντες ἐν χρήσει εἰσίν, ἑψήσω, αὐξή-
futura in vſu ſunt, ſicabo, auge-
σω, ἀλεξήσω,
bo, auxiliabor.
Τὰ δὲ εἰς σσω λήγοντα διὰ δύο σσ, ἢ
Porrò in ſſo deſinentia per duo ſſ, aut
δύο ττ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τοῦ μέλλοντος
duo tt vt plurimum in futuro
τὸ ξ ἔχουσιν, οἷον ὀρύσσω, ἢ ὀρύττω,
per x habent, vt fodio, vel fodio,
καὶ ὀρύττω κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὀρύξω,
& fodio ſecundum Antiquos fodiam,
πράττω, πράξω, πλὴν τοῦ πλάττω, πλάσω,
ago, agam, præter fingo, fingam,
ἐρέσσω, ἱμάσσω, θλάσσω, λίσσω, λίσσω τῷ σ.
remigo, verbero, frango, video ebo per ſ.

PIHEL
Præteritum
כִּפֵּר
diligenter tradidit.
Benoni
מְכַפֵּר
diligenter tradens
Pahoul
מְכֻפָּר
diligenter traditus.
Futurum
יְכַפֵּר
diligenter tradet.
Imperatiuus
כַּפֵּר
diligenter trade.
Infinitiuus
כַּפֵּר
diligenter tradere.

PIHEL
Præteritum
קִנָּה
diligenter poſſedit.
Benoni
מְקַנֶּה
diligenter poſſidens.
Pahoul
מְקֻנָּה
diligenter poſſeſſus.
Futurum
יְקַנֶּה
diligenter poſſidebit.
Imperatiuus
קַנֵּה
diligenter poſſide.
Infinitiuus
קַנֵּה
diligenter poſſidere.

## Ἀόριστος α'
## *Indefinitum primum.*

Ἔτι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμειβῆ τοῦ ἐσχάτου ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ ἢ συλλαβικῇ ἀκούσω ἤκουσα, τύψω ἔτυψα. Τὸ δὲ ἐλέλιξα κατ' ἀναδιπλασιασμόν. Ὁ δὲ μακρο καταληκτος, ἔψηλα.

Etiam primum indefinitum à futuro fieri, mutato vltimo o in a, & augumento temporali aut ſyllabico audiam audiui, verberabo verberaui. Verum verti per conduplicationem. Eſtq; onga penultimans, vt cecini.

Ἔτι τὸ τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἀρχουσαν τὴν αὐτὴν ἔχειν τῷ παρατατικῷ χρονικῶς ηὐξημένῳ ὁμιλήσω ὡμίληκα. Συλλαβικῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν Τύψω τέτυφα ἐφ' ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ

Item præteritum perfectum à futuro formari in a, & initialem eamdẽ habere cum præterito imperfecto temporaliter aucto, commentabor commentatus ſum. Syllabicè etiam præſentis initialem conſonantem aſſumere verberabo verberaui, in quibus autem initiatiuum eſt conſonans duplex,

ἢ τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτο PVHAL
aut r, nunquam reaſſumit huiuſmo- Præteritum מֻסַּר
ὁ παρακείμενος, ἵνα μὴ δύ-
di præteritum perfectum, ne diſſonus diligenter traditus eſt.
σφωνος ᾖ, ἔψαλκα, ἔσπαρκα, ἔρριφα, καὶ Benoni
ſit, cecini, ſeminaui, ieci, & מֻסָּר
ἐφ᾽ ὧν δὲ δασὺ οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει, qui diligenter traditur.
in quibus denſa non eandem aſſumit, Pahoul
ἀλλὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλὸν, διὰ τὴν
ſed ſibi coreſpondentē tenué, ob dictam Futurum
αὐτὴν αἰτίαν, φράζω πέφρακα, χωρίζω יְמֻסַּר
eandem cauſam. dico dixi, ſeparo diligenter tradetur.
κεχώρικα, θηρεύω, τεθήρευκα. Ἐφ᾽ ὧν Imperatiuus
ſeparaui, vel or venatus ſum. In qui-
δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο ἀρκτικὸν
bus autem a, vel e, aut o initialis eſt Infinitiuus
ἴδιον Ἀττικοὶ παρακείμενον מֻסּוֹר
proprium Attici præteritum perfectum diligenter tradi.
ποιοῦσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα.
faciuut, initiales Præſentis literas,
τῷ κοινῷ προστιθέντες, καὶ τὴν τρί-
communi præt. apponentes, & terti-
τὴν συστέλλοντες συλλαβήν. οἷον ἐλεύ-
am corripientes ſyllabam ; vt ve-
θω, ἤλευκα, ἐλήλυκα, ἀκούω, ἤκουκα, ἀκή-
nio, veni, veni, audio, audiui, au-
κοκα. ὀρύσσω, ὤρυχα, ὀρώρυχα. ἔστιγε μὴν
diui. fodio, fodi, fodi. ſunt tamen
ἐφ᾽ ὧν τῷ ἀπὸ τοῦ ο, ἢ ω ἀρχομένων,
in quibus ab o, aut o incipienti-

PVHAL
Præteritum
קִנָּה
diligenter poſſeſſus eſt.
Benoni
קֻנָּה
qui diligenter poſſidetur.
Pahoul

Futurum
יְקֻנֶּה
diligenter poſſidetur.
Imperatiuus

Infinitiuus
קֻנּוֹה
diligenter poſſideri.

ὁ τὰ ἀρκτικὰ προστιθέασιν, ἀλλὰ ἐ μό-
bus, non initiales apponunt, ſed e ſo-
νον ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τει, καὶ
lùm ſimiliter præterit. perfect. &
ἀορίστοις ὦσμαι, ἔωσμαι,
indefinitis impulſus ſum, impulſus ſũ,
ὤνημαι, ἐώνημαι, ὥρακα, ἑώρακα.
emptus ſum, emptus ſum, vidi, vidi.
ἄνῳγα, ἀνέῳγα. ὧν δὴ καὶ
aperui, aperui. quorum ſanè, & præ-
ὁ παρατατικὸς τὸ τοιοῦτο ἔχει ἐωνού-
teritum imperfectum idem habet eme-
μην, ἑώρων. ὁμοίως καὶ τὸ εἴκω
bar, videbam. ſimiliter & aſſimilor
οἶκα π. μ. ἔοικα. τὸ δὲ ξυ-
ſimilis fui p. m. ſimilis fui. cæterum
νίηκε προσίεπε. ἀπὸ τοῦ προσέπω. Ἰω-
intellexit affatus eſt. à verbo dico. Io-
νικὴ διάλυσις, καὶ ἀττικὴ, ἀντὶ τοῦ συνῆ-
nica diſſolutio, & attica, pro intelle-
κα, ἀπὸ τοῦ συνίημι, καὶ προσέειπε,
xi, à committo, & alloquebatur,
ποιητικῶς καθ' ὁμοιότητα ἤτε πλεονα-
poëticè per ſimilitudinem aut pleona-
σμὸν ἀντὶ τοῦ προσεῖπε τρίτον ἑνικὸν
ſmum pro alloquutus eſt tertia ſingularis
ἀορίστου α' καὶ β' καὶ παρα-
indefiniti primi, & ſecundi & præteriti
τατικοῦ τοῦ προσέπω.
imperfecti alloquor.

Ὑπερσυντέλικος.

*Præteritum plus quam perfectum.*

ΕΤι τὸ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τὸ
Etiam à præterito perfecto
ὑπερσυντέλικον γίνεσθαι εἰς
præteritum plus quam perfectum fieri in
ειν, καὶ μετ' αὐξήσεως δὴ συλλαβικῆς, ἢν
in, & cum augmento ſyllabico, ſi
ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος
à conſonanti præteritum perfectum
ἄρχηται τέτυφα, ἐτετύφειν. εἰ δὲ
incipit verberaui, verberaueram. Si verò
ἀπὸ φωνήεντος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπέρσυν.
à vocali ab eadem & pluſquam.

Ἀόριστος β΄.

*Indefinitum ſecundum.*

ΕΤὶ τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν δεύτερον
Item à primo indefinito ſecundum
γίνεσθαι εἰς ον βραχεῖα παραλήγοντα, καὶ πρὸ
fieri in on breui penultima, & ante
τοῦ ον ἔχοντα τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος δηλοτι-
on habens quæ in præſenti declina-
κὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν
tiuam coniugationis conſonantem. Si
δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεστὼς κα-
verò in o purum deſinat Præſens, pu-
θαρὸν καὶ τὸ αὐτὸ προφερόμενον. ἔτυ-
rum & ipſum proferendum eſt. ver-
ψα, ἔτυπον. ἤκουσα ἤκοον. βραχυ-
beraui, verberaui, audiui audiui. breui

παρα-

Verbero, & verberor.

*Indicat.*

*Presente.*

Io batto e ſon battuto
tu batti e ſei battuto
quello batte & è battuto
noi battemo e ſiamo battuti
voi battete e ſiete battuti
quelli battono e ſono battuti.

*Imperfett.*

Io batteuo & ero battuto
tu batteui & eri battuto
quello batteua & era battuto
noi batteuamo & erauamo battuti
voi batteuate & erauate battuti
quelli batteuano, & erano battuti.

*Preterito perf.*

Io battei & ho battuto e fui, e ſono ſtato battuto
tu batteſti, & hai battuto e foſti, e ſei ſtato battuto
quello battè, & ha battuto e fù, & è ſtato battuto
noi battèmo, & hauemo battuto e fummo, e ſiamo ſtati &c
tuia

παραληκτικῶς καὶ εἰ τὸ ε ὁπωσοῦν πα-
penultimanter, & ſi e vtcumque pe-
ραλήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει
nultimans præſens diſſyllabum habuerit
ἀμεταβόλου δηλονότι, ἢ προηγουμένου,
immutabili uidelicet, uel præcedente,
ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπιτοπλεῖστον μεταβο-
uel ſubſequente, ut plurimum tranſ-
λῇ τοῦ ε εἰς α πέρθω ἔπαρθον,
mutatione fit e in a excindo excidi,
δέρκω ἔδαρκον, σπείρω ἔσπαρον, φθείρω
uideo uidi, ſemino ſeminaui, corrumpo
ἔφθαρον, τὸ δὲ ἤγαγον, καὶ ἐπέπληγον κατὰ
corrupi cæterum duxi, & perculi per
ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον παρενθέ-
conduplicationem. & habui interpoſi-
σει τοῦ σ ἰδιοσχηματίστως.
to ſ peculiari forma.

## Μέλλον β′.

## *Futurum ſecundum.*

Ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὸ δεύτερον
A ſecundo indefinito ſecundum
μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον ἐκβο-
futurum fieri in o circumflexum abla-
λῇ τῆς αὐξήσεως ἔτυπον, τυ-
tione augmenti uerberaui, uerbera-
πῶ.
bo.

voi batteſte, & hauete battuto
e foſte, e ſiete battuti
quelli batterono, & hanno battuto.
e furono, e ſono ſtati battuti.

*Pret. più che perfetto.*

Io haueuo battuto
& ero ſtato battuto
tu haueui battuto
& eri ſtato battuto
quello haueua battuto
& era ſtato battuto
noi haueuamo battuto
& erauamo ſtati battuti
voi haueuate battuto
& erauate ſtati battuti
quelli haueuano battuto
& erano ſtati battuti.

*Futuro.*

Io batterò
e ſarò battuto
tu batterai
e ſarai battuto
quello batterà
e ſarà battuto
noi batteremo
e ſaremo battuti
voi batterete
e ſarete battuti
quelli batteranno.
e ſaranno battuti.

E′νε-

Ἐνεςῶτα Μέσα καὶ παθητικά.

*Præſentia Media & Paſſiua.*

ΕΝεςὼς τὸ ὁριςικόν. τύπτομαι
Præſens Indicatiuum. verbero verbe-
τύπτῃ τύπτεται,
ror, beras beraris, berat beratur, ramus
τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
ramur, ratis ramini, erant rantur, be-
τυπτόμεθα, τύπτεσθε τύπτονται.
ramus ramur, ratis ramini, erant antur.

Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην,
Præteritum imperfectum, verberabam ver-
ἐτύπτου ἐτύπτετο,
berabar, berabas berabaris, berabat batur,
ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον,
bamus bamur, rabatis rabamini, rabant
ἐτυπτέσθην, ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε
bantur, rabamus bamur, rabatis bamini,
ἐτύπτοντο.
verberabant verberabantur.

Τὸ προςακτικὸν, τύπτου τυ-
Imperatiuum, verbera verberare, verberet
πτέσθω, τύπτεσθον τυπτέσθων, τύ-
retur, rate ramini, rent rentur. rate
πτεσθε, τυπτέσθωσαν.
verberemini, verberent rentur.

Τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην,
Optatiuum, verberarem verberarer, rares
τύπτοιο, τύπτοιτο, τυπτοίμεθον,
rareris, raret retur, raremus remur,
τύ-

*Imperatiuo.*

Batti tu
e ſij battuto tu
batta quello
e ſia battuto quello
battiamo noi
e ſiamo battuti noi
battete voi
e ſiate battuti voi
battano quelli
e ſiano battuti quelli.

*Futuro*

Batterai tu
e ſarai battuto tu
batterà quello
e ſarà battuto quello
batterete voi
e ſarete battuti voi
batterãno quelli,
e ſaranno battuti quelli.

*Ottatiuo*

*Preſente, & Imperfetto.*

Dio voleſſe che io batteſſi
e foſſi battuto
tu batteſſi
e foſſi battuto
quello batteſſe
e foſſe battuto
noi batteſſimo
e foſſimo batt.
voi batteſte
e foſte battuti
quelli batteſſero.
e foſſero batt.

*Preterito perf.*

Dio voglia che io habbia battuto
e ſia ſtato battuto

τυπτοίσθον, τυπτοίσθην, τυπτοί-
raretis remini, rarent rentur. raremus
μεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.
remur, raretis remini, rarent rarentur.
Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι τύ-
Subiunctiuum, ſi verberem verberer, beres
πτῃ τύπτηται, τυπτώμεθον
reris, beret beretur, beremus remur,
τύπτησθον, τύπτησθον. τυπτώμεθα,
eretis emini, rent rentur. remus remur,
τύπτησθε τύπτωνται.
verberetis beremini, berent berentur.
Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι.
Infinitiuum, verberare verberari.

## Μέλλοντες πρῶτοι μέσοι.
## *Futura prima media.*

ΜΕ'λλων τὸ ὁριστικὸν, τύψομαι
Futurum Indicatiuum, verberabo
τύψῃ τύψεται,
vreberabor, rabis beris, rabit rabitur,
τυψόμεθον, τύψεσθον. τυ-
rabimus bimur, rabitis bimini, rabunt
ψεσθον, τυψόμεθα τύψεσθε,
rabuntur, rabimus abimur, bitis bimini,
τύψονται.
verberabunt verberabuntur.
Τὸ εὐκτικὸν, τυψοίμην τυ-
Optatiuum, verberarem verberarer, rares
ψοιο

tu habbia battuto
e ſia ſtato battuto
quello habbia battuto
e ſia ſtato battuto
noi habbiamo battuto
e ſiamo ſtati battuti
voi habbiate battuto
e ſiate ſtati battuti
quelli habbiano battuto.
e ſiano ſtati battuti.

*Preterito più che perfetto:*

Diovoleſſe che io haueſſi battuto
e foſſi ſtato battuto
tu haueſsi battuto
e foſſi ſtato battuto
quello haueſſe battuto
e foſſe ſtato battuto
noi haueſſimo battuto
e foſſimo ſtati battuti
voi haueſte battuto
e foſte ſtati battuti
quelli haueſſero battuto
e foſſero ſtati battuti

*Futuro*

Diovoglia che io batta
ſia battuto
tu batti
e ſii battuto
quello batta
e ſia battuto

ψοιο τύψοιτο, τυψοίμεθον, τυ-
teris, beret etur, remus remur, retis
ψοισθον, τυψοίσθην, τυψοίμεθα,
remini, arent rentur, emus emur, etis
τύψοισθε, τύψοιντο.
emini, verberarent verberarentur,
Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι.
Infinitiuum, verberatum ire, tum iri.

ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΜΕΣΟΙ.
*Indefinita prima media.*

Ἀόριστος πρῶτος. Τὸ ὁριστικὸν ἐτυ-
Indefinitum primum. Indicatiuum verbe-
ψάμην ἐτύψω ἐτύψατο, ἐτυψάμεθον
raui veberauiſti verberauit, berauimus
ἐτύψασθον ἐτυψάσθην, ἐτυψά-
verberauiſtis verberauerunt, verberaui-
μεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο.
mus verberauiſtis verberauerunt.
Τὸ προστακτικὸν τύψαι τυψάσθω τύψασθ-
Imperatiuum. verbera verberet, verbera-
ον τύψασθων τύψασθε τυψάσθωσαν.
te verberent, verberate verberent,
Τὸ εὐκτικὸν, τυψαίμην τύψαιο
Optatiuum, verberauiſſem verberauiſſes
τύψαιτο, τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην,
rauiſſet, rauiſſemus rauiſſetis rauiſsent,
τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο.
verberauiſſemus berauiſſetis berauiſſent.
Τὸ

noi battiamo
e ſiamo battuti
voi battiate
e ſiate battuti
quelli battano
e ſiano battuti

*Congiuntiuo*

*Preſente*

conciofia coſa che io batta ò battendo io
e ſia, ò eſſendo ſtato io batt.
tu batti, ò battendo tu
e ſia, ò eſſendo tu battuto
quello batta, ò battendo quello
e ſia, ò eſſendo quello battuto
noi battiamo, ò battendo noi
e ſiamo, ò eſſendo battuti noi
voi battiate, ò battendo voi
e ſiate, ò eſſendo batt. voi
quelli battano ò battendo quelli.
e ſiano, ò eſſendo battuti quelli.

*Preter. imperf.*

conciofia coſa che io batteſſi batterei. o battendo io
e foſſi, e sarei, ò eſſendo io battuto
tu batteſſi, e batteresti, ò battendo tu
e foſti, e ſaresti ò eſſendo tu battuto

Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύψωμαι τύψῃ
Subiunctiuum. Si verberauero verberaueris
τύψεται, τυψώμεθον τύψησθον τύψησθον,
rauerit, rauerimus raueritis rauerint;
τυψώμεθα τύψησθε τύψωνται.
rauerimus verberaueritis verberauerint.

## ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΙ ΜΕΣΟΙ.

*Præterita perfecta Media.*

Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικόν,
Præteritum perfectum. Indicatiuum,
τέτυπα τέτυπας τέτυπε, τετύπατον, τετύπατον
verberaui rauiſti rauit, rauiſtis rauerunt,
τετύπαμεν τετύπατε τετύπασι.
rauimus verberauiſtis verberauerunt.

Τὸ προστακτικόν, τέτυπε τετυπέτω
Imperatiuum, verberato tu verberato ille
τετύπετον τετυπέτων τετύπετε
verberatote verberanto, verberatote ver-
τετυπέτωσαν.
beranto.

Τὸ εὐκτικόν, τετύποιμι τετύποις
Optatiuum, verberauiſſem verberauiſſes
τετύποι, τετύποιτον τετυποίτην
verberauiſſet, verberauiſſetis verberauiſ-
τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεν.
ſent, verberauiſſemus rauiſſetis rauiſſent.

Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τετύπω τετύπῃς
Subiunctiuum, ſi verberauerim verberaue-

τε-

quello batteſſe e batterebbe, ò battendo quello
e foſſe, e ſarebbe, ò eſſendo quello batt.
noi batteſsimo battereſſimo battendo noi
e foſsimo. e ſaremmo, ò eſſendo noi battuti
voi batteſte, e battereſte, ò battendo voi
e foſte, e ſareſte ò eſſendo voi batt.
quelli batteſſero, e batterebbero, ò battendo quelli.
e foſſero, e ſarebbono, ò eſſendo quelli battuti.

*Preter. Perfetto*

Conciosia coſa che io habbia battuto, hauendo io battuto
e ſia ſtato, ò eſſendo io ſtato battuto
tu habbia battuto, ò hauendo tu batt.
e ſia ſtato; ò eſſendo tu ſtato battuto
quello habbia battuto, ò hauendo quello battuto
e ſia ſtato, ò eſſendo quello ſtato battuto
noi habbiamo battuto, ò hauendo noi

τετύπῃ, τετύφητον τετύ-
ris verberauerit, verberaueritis verbera-
πητον, τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσιν.
uerint, auerimus raueritis berauerint.
Τὸ ἀπαρέμφατον. τετυφέναι.
Infinitiuum. verberauiſſe.
Ὑπερσυντέλικος τὸ ὁριστικὸν ἐτετύ-
Præter. plus quam perf. indicatiuum verbe-
φειν ἐτετύφεις ἐτετύφει. ἐτετύφειτον
raueram beraueras berauerat. ueratis
ἐτετυφείτην, ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν.
uerant, ueramus ueratis verberauerant.

batturo e ſiamo ſtati, ò eſſendo ſtati battuti voi habbiate battuto, ò hauendo voi battuto e ſiate ſtati, ò eſſendo voi ſtati battuti quelli habbiano battuto, ò hauendo quelli batt. e ſiano ſtati, ò eſſendo quelli ſtati batt.

*Preterito più che perfetto*, conciosia coſa che io haueſſi, & haueſſi, ò hauendo io battuto e foſsi, e ſarei ſtato, ò eſſendo io ſtato battuto

## ΑΟΡΙΣΤΟΙ Β' ΜΕΣΟΙ.
## *Indefinitiui ſecundi Medij.*

Ἀόριστος β' τὸ ὁριστικὸν ἐτυπόμην ἐτύ-
Indefinit. 2. Indicatiuum verberaui ra-
που ἐτύπετο, ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον
uiſti berauit, berauimus verberauiſtis
ἐτυπέσθην ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο.
rauerunt, berauimus rauiſtis rauerunt.
Τὸ προστακτικὸν τύπου τυπέσθω,
Imperatiuum verberato tu verberato ille,
τύπεσθον τυπέσθων, τύπεσθε
verberatote verberanto, verberatote
τυπέσθωσαν.
verberanto.
Τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην τύποιο τύποιτο,
Optatiuum, verberauiſſem rauiſſes uiſſet,

tu haueſsi, & haureſti, ò haueudo tu battuto e foſsi, e ſareſti ſtato, ò eſſendo tu ſtato battut, quello haueſſe & haurebbe ò hauendo quello batt. e foſſe, e ſarebbe ſtato, ò eſſendo quello ſtato battuto noi haueſſimo & haueremmo, ò hauendo noi batt. e foſsimo, e ſaremmo ſtati, ò eſſendo

τυπτοίμεθον τυπτοίσθον τυπτοίσθην, τυπτοίμεθα
uiſſemus uiſſetis uiſſent, verberauiſſemus
τύπτοισθε τύπτοιντο.
uiſſetis verberauiſſent.

Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται,
Subiunctiuum. Si verberauero ueris uerit,
ἐὰν τυπτόμεθον τύπτησθον τύπτησθον, τυπτώμεθα
ſi uerimus ueritis uerint, rauerimus
τύπτησθε τύπτωνται.
ueritis verberauerint.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι.
Infinitiuum, verberaſſe.

Μέλλωντες β' Μέσοι.
*Futura ſecunda Media.*

Μέλλων β' ὁ ὁριστικὸν, τυποῦμαι
Futurum 2. Indicatiuum, verberabo
τυπῇ τυπεῖται, τυπούμεθον τυπεῖσθον τυπεῖσθον
rabis rabit, verberabimus rabitis rabunt,
τυπούμεθα τυπεῖσθε τυποῦνται.
verberabimus verberabitis verberabunt.

Τὸ εὐκτικὸν. Τυποίμην τυποῖο τυποῖτο, τυποίμεθον
Optatiuum, verberem beres beret, beremus
τυποῖσθον τυποίσθην, τυποίμεθα τυποῖσθε
beretis verberent, verberemus verberetis
τυποῖντο.
verberent.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι.
Infinitiuum, verberatum ire.

Πα-

noi ſtati bat
tuti
voi haueſte
& haureſte
ò hauendo
voi battuto
e foſte, e ſare-
ſte ſtati, ò eſ-
ſendo voi ſta
ti battuti
quelli haueſſe-
ro & haureb
bero, ò hauē
do quelli
battuto
e foſſero, è ſa-
rebbero
ſtati, ò eſſen
do quelli ſta
ti battuti

*Futuro.*

quando io bat-
terò, & ha-
uerò battuto
e ſarò & ſarò
ſtato battuto
tu batterai, &
hauerai bat-
tuto
e ſarai, & ſarai
ſtato battuto
quello batterà,
& hauerà
battuto
e ſarà, & ſarà
ſtato battutu
noi batteremo
& haueremo
battuto
e ſaremo, & ſa-
remo ſtati
battuti
voi batterete
& hauerete
battuto
e ſarete, & ſa-
rete ſtati
battuti
quelli batterā-
no, & haue-
ranno bat-
tuto.
e ſaranno, &
ſaranno ſtati
battuti

ΠΑΡΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ
FORMATIO

Τῶν Μέσων χρόνων.
*Mediorum Temporum.*

Ἔτι δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινὸν τὸ
Etiam indicatiui medij commune,
ἑκάστους τῶν χρόνων ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν
ſingula temporum à ſingulis eiuſdem
ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὧδε· ἀπὸ
nominis actiuorum fieri hoc pacto: à
τοῦ ἐνεστῶτος τῇ ἐνεστῶτα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς
præſenti præſens mutatione o in
ο καὶ προσλήψει τῆς μαι, βιάζω,
o & aſſumptione ſyllabæ mæ, compello,
βιάζομαι, ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ τὸν
compellor, à præterito imperfecto, præ-
παρατατικὸν, ἐνθέσει τῆς μη, ἐβία-
terit. imperfect. interiectione mi, com-
ζον, ἐβιαζόμην, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλ-
pellebam, compellebar, à primo fu-
λοντος τὸν α μέλλοντα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς
turo primum futurum mutatione o in
ο καὶ προσλήψει τῆς μαι· τύψω
o & adiectione ſyllab. mæ. verberabo
τύψομαι. Ἰδίᾳ γε μὴν ἐπὶ τοῦ
verberabor. Peculiariter tamen in
τετάρτου καὶ τοῦ υ προσλαμβάνεσθαι ψαλῶ ψα-
quarta & y aſſumi. canam canta-

Infinito
battere
& eſſer battuto

Gerundi
di battere
e di eſſere battuto
à battere
& ad eſſer battuto.

λμαι. ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρῶτον
tabor. à primo indefinito primum
ἀόριστον, καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸν δεύτε-
indefinitum, & à ſecundo ſecun-
ρον προσλήψει τῆς μην ἐτυψα
dum aſſumptione ſyllab. min. verberaui
ἐτυψάμην ἔτυπον, ἐτυπόμην. ἀπὸ τοῦ
vapulaui, verberaui, vapulaui. A præ-
παρακειμένου τὸν παρακείμενον,
terito perfecto præteritum perfectum,
ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας
habens ante a coniugationis
χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, ἢ καὶ
characteriſticam conſonantem, aut &
μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα, ἐὰν εἰς ω
nullam conſonantium habens, ſi in o
καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμ-
purum verbum. vocetur autem hoc to-
παν χαρακτηριστικὸν τέτυφα, τέτυ-
tum characteriſticum verberaui, verbe-
πα, ἔψαλκα, ἔψαλα, ἤκουκα, ἤκουα. κἂν
raui, cecini, cecini, audiui, audiui, & ſi
δύο σύμφωνα ᾖ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει
duæ conſonæ ſint ſiue actu, ſiue poten-
διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηρι-
tia, per duplicem, magis indi-
στικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι. τύπτω
cem coniugationis accipere. verbero
τέτυπα, φράζω, πέφραδα πλήττω πέπλη-
verberaui, dico, dixi, percelio percel-

Verbero
& verberor.

*Indicatif preſent*

Ie bats
& ſuis battu
tu bats
& es battu
il bat
& eſt battu
nous battons
& ſommes battus
vous battez
& êtes battus
ils battent.
& ſont battus

*Imparfait*

ie battois
& étois battu
tu battois
& étois battu
il battoit
& étoit battu
nous battions
& étions batt.
vous battiez
& etiez battus
ils battoient.
& etoient battus.

*Parfait I.*

ie battis,
& fus battu
tu battis
& fus battu
il battit
& fut battu
nous battimes
& fumes batt.
vous batties
& futes battus
ils battirent,
& furent battu

*Parfait II.*

i'ay battu
& ay été battu
tu as battu
& as été battu
il a battu
& a été battu

λω

γα. ἐὰν δὲ ὁ μέλλων παραλήγει τῷ
lui. Et ſi futurum in penultima habe-
ε ἢ μόνῳ, ἢ σὺν τῷ ι, μεταβο-
at e ſiue ſolum, ſiue cum i, mutatio-
λῇ τῦ τοιέτε ε εἰς ο τὴν παραλήγουσαν γίνεσθαι
ne huiuſmodi e in o penultimam fieri
πείσω, πέποιθα, φθερῶ, ἔφθορα,
parebo, parui, corrumpam, corrupi,
ἔλψω ἔολπα. Τοιῦτο δὲ καὶ τὸ εἰω-
ſperabo ſperaui. Tale autem & conſu-
θα, καὶ οἶκα, καὶ ἔοικα ἀτ-
eui, & ſimilis fui, & aſſimilatus ſum at-
τικῶς ἀπὸ εἴκω.
ticè à ſimilis ſum.

Ἀφ' ὑπερσυντελίκε τὸν ὑπερσυντέλικον
A pluſquam perfecto pluſquam perfectũ
μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικὸν ἐτετύ-
aſſumens literam deſignatiuam verbe-
φειν ἐτετύπειν, ἠκέκειν
raueram verberaueram, audiueram au-
ἠκέειν, ἐψάλκειν ἐψάλειν. ἀπὸ δὲ τῦ
dieram, cecineram cecineram. A
δευτέρε μέλλοντος τὸν δεύτερον μέλλοντα
ſecundo futuro ſecundum futurum,
μεταβολῇ τῦ ω εἰς ε, καὶ προσλήψει τῦ
mutatione o in u, & aſſumptione
μαι τυπῶ τυπῦμαι.
mæ verberabo verberabor.

nous auons battu
& auons ètè battus
vous auez battus
& auez ètè battu
ils ont battu.
& ont ètè battus.

*Preterit plus que parfait*

i'auois battu
& auois ètè battu
tu auois battu
& auois ètè battu
il auoit battu
& auoit ètè battu
nous auions battu
& auions ètè battus
vos auiez battus
& aueiz ètè battus
ils auoient battu
& auoient ètè battus

*Futur.*

ie battray
& ſeray battu
tu battras
& ſeras battu
il battra
& ſera battu
nous battrons
& ſerons batt.
vous battrez
& ſerez battus
ils battront.
& ſeront battus

*Imperatif*

bats toy
& ſois battu
qu'il batte
& qu'l ſoit batte

Ῥήματος ὑπαρκτικοῦ. Ἐνεργητικὰ ἐνεστώς.

*Verbi ſubſtantiui. Actiua præſens.*

TO ὁριστικὸν εἰμὶ εἶ ἐστὶ, ἐστὸν ἐστὸν, ἐσ-
Indicatiuum ſum es eſt, eſtis ſunt, ſu-
μὲν ἐστὲ εἰσὶ.
mus eſtis ſunt.

Παρατατικὸς ἦν ἦς ἦ,
præteritum imperfectum eram eras erat,
ἦτον ἤτην, ἦμεν ἦτε ἦσαν.
eratis erant, eramus eratis erant.

Τὸ προστακτικὸν ἴσθι, καὶ ἔσο ἔστω. ἔστον ἔστων,
Imperatiuum ſis, vel es eſto, ſitis ſint,
ἐστὲ, ἔστωσαν.
eſtote, ſint.

Τὸ εὐκτικὸν εἴην εἴης εἴη, εἴητον εἰήτην,
Optatiuum eſſem eſſes eſſet, eſſetis eſſent,
εἴημεν εἴητε εἴησαν, καὶ εἶεν.
eſſemus eſſetis eſſent, & eſſent.

Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ὦ ἐὰν ᾖς ἐὰν ᾖ, ἐὰν ἦτον ἐὰν
Subiunctiuum ſi ſim ſi ſis ſi ſit, ſi ſitis ſi
ἦτον, ἐὰν ὦμεν ἐὰν ἦτε ἐὰν ὦσιν.
ſint, ſi ſimus ſi ſitis ſi ſint.

Τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι.
Infinitiuum, eſſe.

Μέλλοντες μέσου·

*Futuri Medij.*

MΕ'λλων τὸ ὁριστικὸν ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται, καὶ ἔσται,
Futurum indicat ero eris erit, & erit,
ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον, ἐσόμεθα ἔσεσθαι ἔσονται.
erimus eritis erunt, erimus eritis erunt.

Τὸ

battions nous
& ſoyons battus
battez vous
& ſoyez battus
qu'ils battent
& qu'ils ſoient
battus.

*Optatif, & Conjunctif preſent*

Dieu vueille
que ie batte
& ſois battu
tu battes
& ſois battu
il batte
& ſoit battu
nous battions
& ſoyons battus
vous battiez
& ſoyez battus
ils battent.
& ſoient battus

*Imparfait I.*

plêut à Dieu
que ie battiſſe
& ſerois battu
tu battiſſes
& ſerois battu
il battit
& ſeroit battu.
nous battiſsions
& ſerions batt.
vous battiſsiez
& ſeriez battus
ils battiſſent.
& ſeroient batt.

*Imparfait II.*

volontiers
ie battrois
& fuſſe battu
tu battrois
& fuſſes battu
il battroit
& fut battu
nous battrions
& fuſſions batt.
vous battriez
& fuſsiez battus
ils battroient.
& fuſſent battus

Τὸ ὀυκτικὸν ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο, ἐσοίμεθον ἔσοισθον
Optatiuum ſim ſis ſit, ſimus ſitis
ἐσοίσθην ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.
ſint, ſimus ſitis ſint.
Τὸ ἀπαρέμφατον ἔσεσθαι.
Infinituum fore.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. παθ.
PRÆTERITVM PERFECTVM. paſſ.

Τὸ ὁριστικὸν τέτυμμαι τέτυψαι τέ-
Indicatiuum vapulaui vapulauiſti va-
τυπται, τετύμμεθον τέτυφθον τέτυ-
pulauit, vapulauimus vapulauiſtis vapula-
φθον, τετύμμεθα τέτυφθε τετυμ-
uerunt, vapulauimus vapulauiſtis verbe-
μένοι εἰσὶ καὶ ἰωνικῶς τετύφαται.
rati ſunt & ionicè vapulauere.

Ὑπερσυντέλικος τὸ ὁριστικὸν ἐτετύμ-
Præter. plus quam perf. indicatiuum vapu-
μην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο, ἐτετύ-
laueram vapulaueras vapulauerat, vapu-
μεθον ἐτέτυφθον ἐτετύφθην,
laueramus vapulaueratis vapulauerant,
ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε τετυμμένοι
vapulaueramus vapulaueratis verberati
ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς, ἐτετύφατο.
fuerant & ionicè, uerant.

Τὸ προστακτικὸν τέτυψο τετύφθω,
Imperatiuum vapulato tu vapulato ille,
τέτυφθον τετύφθων, τέτυφθε τετύφθωσαν.
latote vos lanto illi, latote vos lanto illi.

Parfait.
Dieu veuille que i'aye battu
& aye ètè battu
tu ayes battu
& ayes ètè battu
il ait battu
& ait ètè battu
nous ayons battu
& ayons ètè battus
vous ayez battu
& ayez ètè battus
ils ayent battu.

*Plus que parfait I.*
Plût à Dieu que i'euſſe battu
& aurois ètè battu
tu euſſes battu
& aurois ètè battu
il eut battu
& auroit ète battu
nous euſsions battu
& aurions ètè battus
vous euſsiez battu
& auriez ètè battus
ils euſſent battu
& auroient ètè battus.

*Plus que parfait II.*
volontiers i'aurois battu
& euſſe ètè battu
tu aurois battu
& euſſes ètè battu

 Τὸ

Τὸ ἀπαρέμφατον. τετύφθαι.
Infinitiuum. verberatum eſſe.

Α'όριςος α' τὸ ὁριςικὸν ἑνικά. ἐτύφθην
Indefinit. 1. Indicatiuum ſingularia vapulaui
ἐτύφθης ἐτύφθη, ἐτύφθητον ἐτυφθήτην,
lauiſti lauit, vapulauiſtis vapulauerunt,
ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν.
vapulauimus vapulauiſtis vapulauerunt.

Τὸ προςακτικὸν, τύφθητι τυφθήτω
Imperatiuum, verberator tu verberator ille
τύφθητον τυφθήτων τύφθητε
verberaminor verberantor, verberaminor
τυφθήτωσαν.
verberantor.

Τὸ εὐκτικὸν, ἑνικά τυφθείην τυφθείης
Optatiuum, ſing. vapulauiſſem vapulauiſſes
τυφθείη, τυφθείητον τυφθειήτην
vapulauiſſet, vapulauiſſetis vapulauiſsent,
τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν.
vapulauiſſemus lauiſſetis vapulauiſſent.

Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς
Subiunctiuum, ſi vapulauero vapulaueris
τυφθῇ, τυφθῆτον τυφθῆτον,
vapulauerit, vapulaueritis vapularint, va-
τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι.
vapulauerimus vapulaueritis pulauerint.

Τὸ ἀπαρέμφατον τυφθῆναι.
Infinitiuum, vapula uiſſe,

Μέλλων α' τὸ ὁριςικὸν τυφθήσομαι
Futurum primum indicatiuum verberabor
τυφ-

*il auoit battu*
*& eût été battu*
*nous aurions battu*
*& euſſions été battus*
*vous auriez battu*
*& euſſiez été battus*
*ils auroient battu.*
*& euſſent été battus*

*Futur.*
*quand i'auray battu*
*& auray été battu*
*tu auras battu*
*& auras été battu*
*il aura battu*
*& aura été battu*
*nous aurons battu*
*& auron. été battus*
*vous aurez battu*
*& aurez été battus*
*ils auront bat.*
*& auront été battus*

*Infinitf Preſ. & imparf.*
*battre.*
*& être battu*
*Preterit*
*auoir battu.*
*& auoir été battu*
*Participe*
*battant*
*étant battu*
*Preterit du participe*
*ayant battu.*

τυφθήσῃ τυφθήσεται, τυφθησόμεθον
verberaberis verberabitur, berabimur
τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον, τυφθη-
verberabimini verberabuntur, verbera-
σόμεθα τυφθήσεσθαι τυφθήσονται.
bimur verberabimini verberabuntur.

& avant èté battu
Gerundiſ.
de battre
& d'etrè battu
en battant
& en ètaut battu
pour battre
& pour ètre battu.

Τὸ εὐκτικόν. Τυφθησοίμην Τυφθήσοιο Τυφθησοιτο,
Optatiuum, verberer verbereris beretur,
τυφθησοίμεθον Τυφθήσεισθον τυφθησοίσθην,
verberemur verberemini berentur, ver-
Τυφθησοίμεθα Τυφθήσεισθε Τυφθήσοιντο.
beremur beremini verberentur.

Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι.
Infinitiuum, verberatum iri.

Ο ἀόριστος β' Τὸ ὁριστικὸν ἑνικά
Indefinitus ſecundus. Indicatiuum ſingular.
ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη, ἐτύ-
vapulaui vapulauiſti vapulauit, vapula-
πητον ἐτυπήτην, ἐτύπημεν ἐτύ-
uiſtis vapulauerunt, vapulauimus vapu-
πητε ἐτύπησαν.
lauiſtis vapulauerunt.

Τὸ προστακτικόν τυπῆθι τυπήτω
Imperatiuum. verberator tu verberator ille,
τυπῆτον τυπήτων, τυπῆτε
verberaminor verberantor, verberaminor
τυπήτωσαν.
verberantor.

Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τυπῶ Τυπῇς Τυπῇ,
Subiunctiuum, Si vapulauero ueris uerit,

ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον, τυπῶμεν
ſi vapulaueritis uerint, vapulauerimus
τυπῆτε τυπῶσιν.
vapulaueritis vapulauerint
Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆναι.
Infinitiuum, vapulauiſſe.
Μέλλων β' ὁριστικὸν, ἑνικά
Futurum ſecundum Indicatiuum ſingularia
τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται,
verberabor verberaberis verberabitur,
τυπησόμεθον τυπήσεσθον τυπήσεσθον,
verberabimur verberabimini berabuntur,
τυπησόμεθα τυπήσεσθε τυπήσονται,
verberabimur verberabimini berabuntur.
Τὸ εὐκτικὸν, τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο.
Optatiuum verberer verbereris beretur,
τυπησοίμεθον τυπήσοισθον τυπησοίσθην,
verberemur verberemini verberentur,
τυπησοίμεθα τυπήσοισθε τυπήσοιντο.
verberemur verberemini verberentur.
Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. μετ' ὀλίγον
Infinitiuum, vapulauiſſe. paulò poſt
Μέλλων τὸ ὁριστικὸν, ἑνικά τετύψομαι
Futurum Indicat. ſingular. mox verberabor
τετύψῃ τετύψεται, τετυψόμεθον
verberaberis rabitur, mox verberabimur
τετύψεσθον τετύψεσθον, τετυ-
rabimini verberabuntur, mox verbera-
ψόμεθα τετύψεσθε τετύψονται,
bimur verberabimini verberabuntur.

verbero, & verberor.

*Indicatiuo preſente*

yo azoto
y ſoy azotado
tu azotas
y eres azotado
aquel azota
y es azotado
noſotros azotamos
y ſomos azotados
voſotros azotais
y ſois azotados
aquellos azotan
y ſon azotados

*Preterito imperfecto*

yo azotaua
y era azotado
tu azotauas
y eras azotado
aquel azotaua
y era azotado
noſotros azotauamos
y erauamos azotados
voſotros azotauais.
y erades azotados
aquellos azotauan.
y eran azotados.

*Preterito perfecto*

yo azote, ò he azotado
y fui, ò he ſido azotado
tu azotaſte, ò has azotado
y fuiſte, ò has ſido azotado

Τὸ

Τὸ εὐκτικὸν ἑνικὰ τετυφοίμην τετύ-
Optatiuum ſingular. mox verberer verbe
φοιο τετύφοιτο, τετυφοίμεθον, τετύφοισθον
reris verberetur, verberemur verberemi-
τετυφοίσθην, τετυφοίμεθα τετύφοισθε
ni verberentur, verberemur verbere-
τετύφοιντο.
mini verberentur.
Τὸ ἀπαρέμφατον τετύφεσθαι.
Infinitum verberatum iri,

## ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ τῶν ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ
*Formationes Paſſiuorum Temporum.*

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινὸν
In indicatiuo paſſiuo commune
τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν
eſt præſentia & præteritum imperfect.
ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν ὁμοί-
ab æquiuocis fieri actiuis ſimili-
ως τοῖς μέσοις. γράφω γράφομαι, ἔγρα-
liter medijs. ſcribo ſcribor, ſcribe
φον ἐγραφόμην.
bam ſcribebar.
Παρακείμενον δὲ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου
Peræterit. perfect. à præterito perfecto
ἐνεργητικοῦ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι γίνεσθαι
actiuo verſione vltimæ in mæ fieri
τέτυφα τέτυμμαι, πεποίηκα πεποίημαι.
verberaui vapulaui, feci factus ſum.

a quel azotò, ò
ha azotado
y fue, ò ha ſido
azotado
noſotros azo-
tamos, ò ha-
uemos azot.
y fuimos, ò
auemos ſido
azotados
voſotros azo-
tasteis, ò ha-
ueis azotad.
y fuites, ò aueis
azotados
a quellos azo-
taron, ò han
azotado.
y fueron, ò hã
ſido azotad.

*Preterito piu che perfecto.*

yo hauia azo-
tado
y auia ſido
azotado
tu hauias azo-
tado
y auias ſido
azotado
a quel hauia
azotado
y auia ſido
azotado
noſotros hauia
mos azotado
y auiamos ſi-
do azotados
voſotros haui-
ais azotado
y auiades ſido
azotados
a quellos haui-
an azotado.
y auian ſido
azotados.

*Futuro imperfecto.*

yo azotarè
y ferè azotado,
tu azotaràs
y feràs azotado
a quel azotarà
y ſerà azotado

Καὶ

roſotros azotaremos
y ſeremos azotados
voſotros azotareis
y ſereis azotad.
aquellos azotaran.
y ſeran azotad.

*Futuro perfecto*

yo aurè azotado
y aurè ſido azotado
tu auras azotado
y auras ſido azotado
aquel aura azotado
y aura ſido azotado
noſotros auremos azotado
y auremos ſido azotad.
voſotros aureis azotad.
y aureis ſido azotados
aquellos auran azotado
y auran ſido azotados

*Imperatiuo.*

azota tu
y ſe tu azotad.
azote aquel
y ſe aquel azotado
azotemos noſotros
y ſeamos noſotros azotados
azotad voſotros
y ſed voſotros azotados
azoten aquellos
y ſean aquel-.

Καὶ ἔτι τὸν δεύτερον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ τοιούτου
Et etiam ſecundum indefinitum ab eodem
μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην ἔτυπον ἐτύ-
mutatione vltimæ in in verberaui vera-
πην. τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ τοῦ συ-
tus fui. plus quam perfectum ab af-
στοίχου παρακειμένου μεταβολῇ τῆς ἐσχά-
fine præterito perfecto mutatione vlti-
της εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ
mæ in min, & cum augmento ſyllabico
ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος, τέτυμμαι
ſi à conſonanti ſit incipiens, verberatus
ἐτετύμμην ὅλως τε
ſum, verberatus eram vniuerſaliterque
αὐξήσεως ἐστι δεκτικῶς, καὶ ἀπὸ φωνήεν-
augmenti eſt ſuſceptiuum, & ſi à voca-
τος ὢν ὁ παρακείμενος, τὸ μέσον αὐξάνεσθαι,
li igitur præterit. perfect. medium augere,
αἰ δυνατὸν χρή. ἔοικα ἐώκειν
ſi poteſt oportet. viſus ſum viſum eram
ἔολπα ἐώλπειν.
ſperaui ſperaueram.

Καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ
Et primum quidem indefinitum fit ab
αὐτοῦ παρακειμένου μεταβολῇ τῆς ἐσχά-
eodem præterito perfecto mutatione vl-
της εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐ-
timæ in thin, & ablatione ſyllabici au-
ξήσεως ἐν οἷς δηλονότι ὑπάρχει. ἀεὶ
gmenti in quibus videlicet ineſt. ſemper
δὲ

δὲ σὺν αὐξήσει, ἤτοι συλλαβικῇ,
autem cum augumento, aut ſyllabico,
ἢ χρονικῇ τέτυπται, ἐτύφθην.
aut temporali verberatus eſt, verberatus
ὥρισται, ὡρίσθην. γίγνοιτο δ'.
definitus eſt, definitus ſum. fieri po-
ἂν, καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τῶν ἐνερ-
teſt, etiam à primo indefinito acti-
γητικῶν καθόλου εἰ τὸ σ ἐν παντὶ μέλ-
uorum vniuerſaliter ſi ſit s in omni fu-
λοντι. μεταβολῇ γὰρ τοῦ σα εἰς θην, καὶ τοῦ
turo. mutatione enim ſa in thin, & quæ
ὑπάρχοντος ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασὺ,
adeſt tenuis in propriam denſam,
ἔτυψα ἐτύφθην, ἔψαλσα ἐψάλ-
verberaui verberatus fui, cecini canta-
θην.
tus ſum.

Καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα ἀπὸ τοῦ δευ-
Et etiam poſt paulò futurum à ſecun-
τέρου προσώπου ἐπιθέσει τοῦ ομ. τέτυ-
da perſona interpoſitione om. ver-
ψαι, τετύψομαι, πέπλεξαι
beratus es, mox verberabor, plicatus es
πεπλέξομαι,
mox plicabor.

Τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ἀπὸ
Primum autem & ſecundum futurum à
τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι
cognatis indefinitis aſſumptione omæ
καὶ -

los azotado
Subiunctiuo presente.
yo azote
y ſea azotado
tu azotes
y ſeas azotado
a quel azote
y ſea azotado
noſotros azotemos
y ſeamos azotados
voſotros azoteis
y ſeais azotados
a quellos azoten
y ſean azotados
Preterito imperfecto.
yo azotara, azotaria y azotaſſe
y fuera ſeria y fueſſe azotado
tu azotaras azotarias y azotaſſes
y fueras ſerias y fueſſes azotado
a quel azotara azotaria y azotaſſe
y fuera ſeria y fueſſe azotado
noſotros azotaramos azotariamos y azotaſſemos
y fueramos ſeriamos y fueſſemos azotados
voſotros azotarades azotariades y azotaſſedes

y fueſſades ſeriades, y fueſſedes azotados
a quellos azotaran
azotarian
y azotaſſen
y fueran ſerian, y foeſſen azotados.

*Preterito perfecto.*

yo aya azotado
y aya ſido azotado
tu ayas azotado
y ayas ſido azotado
a quel aya azotado
y aya ſido azotado
noſotros ayamos azotado
y ayamos ſido azotado
voſotros ays azotado
y ayais ſido azotado
a quellos ayan azotado.
y ayan ſido azotados

*Preterito plus che perfetto.*

yo huuiera y huuieſſe azotado
y huuiera, y huuieſſe, ſido azotado
tu huuieras y huuieſſes azotado
y huuieras, y huuieſſes ſido azotado
a quel huuiera y huuieſſe azotado

καὶ ἀφαιρέσει τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθης
& ſublatione augmenti. verberatus es
τυφθήσομαι. ἐτύπης· τυπήσομαι.
verberabor. verberatus es. verberabor.

## ΚΟΙΝΟΝ ΠΡΩΤΗΣ καὶ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ
## *Commune primæ, & ſecundæ coniugationis.*

Τῆς δὲ πρώτης, καὶ δευτέρας κοινὸν τὸ
Primæ, & ſecundæ commune eſt
ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει τὸ σ ἐν
in actiuo futuro virtute habere ſ in
τῷ διπλῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ ληκτι-
duplici, & in præterito perfecto fina-
κὸν α ἔχειν συλλαβιζόμενον τῷ δα-
lem a habere coniunctam cum aſpi-
σεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ μέλλοντος λη-
rata correſpondente futuri fina-
κτικῷ διπλῷ ὡς δυνάμει, τὸ ψιλὸν, ἔχον-
li. duplici vt vim, quæ tenuis, obti-
τι. τύψω τέτυφα, λέξω λέ-
neat verberabo verberaui, dicam di-
λεχα.
xi.

Καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου πρὸ τοῦ
Et in paſſiuo præterito perfecto ante
ληκτικοῦ μαι μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο
finalem mæ mutare actiui illam
δασὺ εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον. τέτυφα,
denſam in propriam mediam. verberaui,
τέ-

τέτυβμαι, διὰ δὲ τὸ ἀπαγόμενον
verberatus ſum, propter autem ſequens
μ, τέτυμμαι· λέλεχα, λέλεγμαι.
m, verberatus ſum. dixi, dictus ſum.
καὶ ἐπὶ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσα εἰς τὸ
Et in indefinito rurſus media in
οἰκεῖον δασὺ τέτυβμαι, ἐτύ-
propriam denſam verberatus ſum, verbe-
φθην, λέλεγμαι ἐλέχθην, διαφέ-
ratus ſum, dictus ſum dictus ſum, diffe-
ρουσιν δὲ ᾗ τὰ μὲν πρώτης
runt autem hac parte, quod primæ ſunt
τὰ ψ, β, φ, τύψω τέτυφα τε-
hæc ps, v, ph, verberabo verberaui ver-
τυβμαι, ἐτύφθην, τὰ δὲ δευ-
beratus ſum, verberarus ſum, & ſe-
τέρας τὰ, ξ, χ, γ, λέξω λέλεχα λέλε-
cundæ hæ, x, ch, g, dicam dixi dictus
γμαι, ἐλέχθην.
ſum, dictus ſum.

## ΚΟΙΝΟΝ ΤΡΙΤΗΣ, ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

*Commune tertiæ, & quartæ.*

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν τὸ
Tertiæ, & quartæ commune
τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον πρὸ τοῦ
actiuum præterit. perfect, ante
ληκτικοῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον. βε-
finalem a habere c coniunctum. re-
βα-

e huuiera. y huuieſſe ſido azotado
noſotros huuieramos y huuieſſemos azotado
e huuieramos, y huuieſſemos ſido azotados
voſotros huuierais y huuieſſeis azotado
e huuierades, y huuieſſedes ſido azotad.
aquellos huuieſſen azotado
e huuieran, y huuieſſen ſido azotad.

*Futuro.*

yo azotare. o huuiere azotado
e fuere, ò huuiere ſido azotado
tu azotares o huuieres azotado
e fueres, ò huuieres ſido azotado
aquel azotare, o huuiere azotado
e fuere, ò huuiere ſido azotado
noſotros azotaremos, o huuieremos azotado
e fueremos, ò huuieremos ſido azotad.
voſotros azotareis, o [h]uuiereis azotado
e fueredes ò

huuieredes ſido azotad.
a quellos azotaren, o huuieren azotado.
y fueren, ó huuieren ſido azotados

*Infinito.* *preſente*

azotar
y ſer azotado

*Preter. perfecto*

auer azotado
y auer ſido azodado.

*Futuro.*

auer de ſer azotado
auer de azotar

*Gerundio.*

azotando
de ſer azotado

*Fut. vlt.*

teniendo de azotar,
coſa que ha de ſer azotada.

*βεβασίλευκα ἔψαλκα, διαφέρουσι δὲ ἡ*
gnaui, cecini, differunt autem hac
*μὲν, τρίτη αὐτὸ ἔχει τροπῇ τῷ*
parte, quod tertia idem habet verſione
*ς βασιλεύσω βεβασίλευκα ἡ δὲ τετάρτη προσ-*
ſ regnabo regnaui, at quarta adie-
*θέσει. ψαλῶ, ἔψαλκα. τρέπεται δὲ*
ctione. canam, cecini. vertitur autem
*ἐπὶ τῆς τετάρτης, καὶ πρὸ τοῦ ληφθέντος κ συμ-*
in quarta, & ante aſſumptum c ſe-
*βαῖνον ν, εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ ῥα-*
quens n, in g, propter ſequens c aſ-
*νῶ ἔρραγκα, καὶ τὸ παθητικὸν ἔρραμμαι,*
pergam aſperſi, & paſſiuum aſperſus ſũ,
*διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ, ὁ μὲν τοι ἀόρι-*
propter ſequens m, tamen ſi indefini-
*στος πάλιν τὸ ν ἔχει ἐρράνθην ἀπὸ*
tum rurſum n habet aſperſus ſum, à
*τοῦ ῥαίνω.*
perfundo.

*Ἴδιον δὲ τῆς τρίτης, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ*
Proprium autem tertiæ, & illud eſt in
*ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ ς,*
actiuo futuro actu habere ſ,
*ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκού-*
vbi priores virtute eandem habent. au-
*σω, ποιήσω, καὶ ὅλως δὴ ἐφ' ὧν*
diam, faciam, & vniuerſaliter in quibus
*τῆς προτέρας ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ*
prioribus duplicis mutatio in
*δα-*

δασέα, καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ ς ἢ τὸ αὐτὸ
denſas, & medias, illic ſ aut idem
ἐν σῴζεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ
exiſtens ſeruatur, aut in c mutatur, aut
παντελῶς ἐκλείπει. Μεταβάλλει μὲν γὰρ εἰς τὸν ἐνερ-
omninò deficit. Vertitur enim in acti-
γητικοῦ παρακειμένου εἰς κ ἤκουκα, ἐκλείπει
uo præter. perfect. in c audiui, deficit
δὲ καὶ φυλάττεται, ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρα-
autem & ſeruatur, in paſſiuo præter.
κειμένου πεποίημαι, ἤκουσμαι, εἰ μὲν γὰρ
perfect. factus ſum, auditus ſum, ſi enim
τὸ τελικὸν ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν
finale o propriæ præſentis purum
ἦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει, βοάω βεβόη-
ſit, vt plurimum deficit, clamo clama-
μαι, τοξεύω τετόξευμαι. ἐπ' ἐνίων
tus ſum, iaculor iaculatus ſum. in nonnul-
μέντοι καὶ σῴζεται ἑλκύω. εἵλκυσμαι,
lis tamen & ſeruatur traho, tractus ſum,
ἀκούω ἤκουσμαι, καὶ τῶν α, καὶ ἐφ'
audio auditus ſum, & habentibus a, & in
ὧν τὸ λ τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει. γε-
quibus l penultimam ſyllabizat. ri-
λάω γέγελασμαι, τελέω τετέλεσμαι.
deo riſus ſum, perficio perfectus ſum.
Σκεπτέον δὲ βέλτιον. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν
Conſiderandum verò meliùs: ſi non purum
τὸ τοιοῦτο ω ἀεὶ τὸ ς φυλάττεται, ᾄδω
huiuſmodi o ſit ſemper ſ ſeruatur. cano

ᾖσμαι

PVHAL
Præteritum
מוּסַּר
tradidit, vel traditus eſt
Benoni
מְמֻסָּר
tradens, vel qui traditur
Pahoul
מְמֻסָּר
traditus.
Futurum
יְמֻסַּר
tradet, vel tradetur.
Imperatiuus
מֻסַּר
trade, vel tradere
Infinitiuus
מֻסּוֹר
tradere, vel tradi.

καὶ ἐπαινήσω μέν τοι καὶ φερίζω, καὶ περήσω
& laudabo quidem, & guſtabo, & tranſ-
σω, καὶ μεῤῥήσω, καὶ ἴησομαι, παρὰ Ποιητῇ
clam, & conari & ſanabo, apud Poëtam
εἴρηται ἰωνικῶς.
dicta ſunt ionicè.

Ἴδιον τῆς τετάρτης τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλ-
Proprium quartæ eſt, actiuum futu-
λοντα πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω τὸ σύμφωνον ἔχειν
rum ante finalem o conſonam habere
τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ βραχυπαραληκτεῖν,
præſentis, & corripere penultimam,
σπείρω, σπερῶ, καὶ φύρω γεμὴν φύ-
ſemino, ſeminabo, & pinſo quamuis pin-
ρσω, καὶ ὄρω ὀρσῶ, καὶ φθείρω
ſam, & moueo mouebo, & corrumpo
φθέρσω, λεγόμενον εὕρηται δωρικῶς.
corrumpam, dictûm reperiatur doricè.

Ἴδιον δὲ ἔτι, καὶ τὸ τῶν ἀορί-
Proprium inſuper, & hoc eſt primum inde-
στον τῇ ει μὲν παραλήγειν εἰ παρὰ ε ὁ μελ-
finitum per ei penultimam. ſi e futu-
λον παρὰ ἤδη ει τὸ α μένω
rum habet rurſum i ſi illud a manebo
ἔμεινα, ψαλῶ ἔψηλα, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνεργη-
manſi, canam cecini, & in acti-
τικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου
uo præterito perfecto, & ſecundo
ἀορίστου μεταβάλλειν εἰς α τὸ τοῦ μέλλοντος
indefinito mutare in a futuri

HIPHIL
Præteritum
הִסְפִּיר
fecit tradere
Benoni
מַסְפִּיר
faciens tradere
Pahoul
מֻסְפָּר
factus tradere
Futurum
יַסְפִּיר
faciet tradere
Imperatiuus
הַסְפֵּר
fac tradere
Infinitiuus
הַסְפִּיר
facere tradere

HOPHAL
Præteritum
הָקְנָה
fecit poſſidere
Benoni
הָקְנָה
faciens poſſidere.
Pahoul

Futurum
יָקְנָה
faciet poſſidere.
Imperatiuus

Infinitiuus
הָקְנָה
facere poſſidere.

παραληκτικὸν ε ὥσπερ σπερῶ ἔσπαρκα,
penultimam e ſeminabo ſeminaui, cor-
φθερῶ ἔφθαρκα, κτενῶ ἔκτονα, καὶ τὸ,
rumpam corrupi, occidam occidi, & hoc,
τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν
medium præteritum perfectum mutare
τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η χαίνω κέχηνα,
æ penultimantem in i hio hiaui,
φαίνω πέφηνα. καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόν-
oſtendo oſtendi. & hoc in deſinenti-
των μὲν εἰς νω, παραληγόντων δὲ
bus quidem in no, penultimantibus
τῷ ι ἢ τῇ ει διφθόγγῳ μὴ τρέπειν
per i aut ei diphtongum non mutare
τὸν ἀλλ' ἀποβάλλειν κρίνω κέκρικα, τείνω
n ſed abijcere iudico iudicaui, tendo
τέτακα. ἐφ' ἂν δὴ, καὶ ὁ παθητικὸς
tetendi. in his iam, & paſſiuum præte-
παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει
ritum perfectum eodem modo non habet
αὐτοῦ τετραμμένον, κέκριμαι. οὐδ' ὁ
idem verſum iudicatus ſum, nec in-
ἀόριστος ἄτρεπτος, ἐκρίθην, διὰ
definitum inuerſibile iudicatusſum, pro-
τὸν δύσφθεγκτον.
pter abſurdum ſonum,

HOPHAL

Præteritum
הָמְסַר
iuſſus eſt tradere
Beponi
הָמְסַר
qui iub. tradere
Pahoul

*Συζυγία προσωπικὴ τῶν ῥημάτων μι.*
*Coniugatio perſonalis verborum in mi.*
Ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς.
*Actiua præſens.*

Τὸ ὁριστικὸν τίθημι τίθης τίθησι, τίθετον
Indicatiuum pono ponis ponit, ponitis
τίθετον, τίθεμεν τίθετε τιθέασιν.
ponunt, ponimus ponitis ponunt.

Futurum
יָמְסַר
iubetur tradere
Imperatiuus

Παρατατικὸν ἐτίθην ἐτίθης
Præteritum imperfectum ponebam ponebas
ἐτίθη, ἐτίθετον ἐτιθέτην, ἐτίθε-
ponebat, ponebatis ponebant, poneba-
μεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν.
mus ponebatis ponebant.

Infinitiuus
הָמְסַר
iuberi tradere,

Τὸ προστακτικὸν τίθετι τιθέτω, τίθετον τιθέτων,
Imperatiuum pone ponat, ponite ponant,
τίθετε τιθέτωσαν.
ponite ponant.
Τὸ εὐκτικὸν τιθείην τιθείης τιθείη,
Optatiuum ponerem poneres poneret, po-
τιθείητον τιθειήτην, τιθείημεν τιθείητε
neretis ponerent, poneremus poneretis
τιθείησαν.
ponerent.
Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τιθῶ τιθῇς τιθῇ τιθῆ-
Subiunctiuum ſi ponam ponas ponat, po-
τον τιθῆτον, τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσι.
natis ponant, ponamus ponatis ponant.

HITHPAH Τὸ ἀπαρέμφατον τιθέναι.
Præteritum Infinitiuum poni.
התמסר Ἀόριστος β' τὸ ὁριστικὸν ἔθην
tradidit ſeipsũ Indeſinitiuum ſecundum indicatiuum poſui
Benoni ἔθης ἔθη, ἔθετον ἐθέτην,
מתמסר poſuiſti poſuit, poſuiſtis poſuerunt, po-
tradens ſeipsũ ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν.
Pahoul ſuimus poſuiſtis poſuerunt.

Futurum Τὸ προστακτικὸν θές καὶ θέτι θέτω
יתמסר Imperatiuum poneto & ponito tu ponito
tradet ſeipſum θέτον θέτων, θέτε θέτωσαν.
Imperatiuus ille, ponitote ponunto, ponitote ponunto.
התמסר Τὸ εὐκτικὸν θείην θείης θείη θείη-
trade ſeipſum, Optatiui poſuiſſem poſuiſſes poſuiſſet, po-
Infinitiuus. τον, θειήτην θείημεν, θείητε
התמסר ſuiſſetis poſuiſſent, poſuiſſemus poſuiſſe-
tradere ſeipsũ. θείησαν.
tis poſuiſsent.

Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ θῇς θῇ
Subiunctiuum. Si poſuero poſueris poſue-
θῆτον θῆτον, θῶμεν θῆ-
rit, poſueritis poſuerint, poſuerimus po-
τε θῶσι,
ſueritis poſuerint.

Τὸ ἀπαρέμφατον θεῖναι.
Infinituum poſuiſſe

Τὰ δὲ λοιπὰ ἀναλόγως τοῖς προλεγομένοις
At reliqua proportionaliter prædictis
κλίνεται ἐγκλιτικῶς οὕτω, ἀπὸ τῆς
declinantur modaliter hoc modo, ab

αω

αω τὸ ὁριστικὸν ἵστημι παρατατικ. ἵστην,
ao indicatiuum ſto imperfect. ſtabam,
τὸ προστ. ἵσταθι, τὸ εὐκτικὸν ἱσταίην, τὸ
imperat. ſta, optatiuum ſtarem, ſub-
ὑποτακτικὸν ἐὰν ἱστῶ, τὸ ἀπαρέμφ. ἱστάναι,
iunctiuum ſi ſtem, infinit. ſtare.
Ἀόριστ. β' τὸ ὁριστ. ἔστην, τὸ προστ. στάθι,
Indefinit. 2. indicat. ſteti, imperat. ſtato,
τὸ εὐκτ. σταίην τὸ ὑποτακτ. ἐὰν στῶ
optat. ſtetiſſem, ſubiunct. ſi ſtetero,
τὸ ἀπαρέμφ. στῆναι.
infinit. ſtetiſſe.
Ἀπὸ τοῦ οω τὸ ὁριστ. δίδωμι, παρατ. ἐδί-
Ab oo indicat. do, imperfect. da-
δων, τὸ προστ. δίδοθι, τὸ εὐκτ. διδοίην
bam, imperat: da, optat. darem,
τὸ ὑποτακ. ἐὰν διδῶ, τὸ ἀπαρ. διδόναι.
ſubiunct, ſi dem, infinit. dare.
Ἀόριστ. β' τὸ ὁριστ. ἔδων, τὸ προστ.
Indefinit. 2. indicat. dedi, imperatiu.
δός. τὸ εὐκτ. δοίην, τὸ ὑποτακ. ἐὰν
dato, optat. dediſſem, ſubiunctiu. ſi
δῶ, τὸ ἀπαρέμφ. δοῦναι.
dedero, infinit. dediſſe.
Ἀπὸ τοῦ υω τὸ ὁριστ. ζεύγνυμι, παρατ. ἐζεύγνυν
Ab yo indicat. iungo, imperf. iungebam,
τὸ προστ. ζεύγνυθι, τὸ ἀπαρέμφ. ζευγνύναι. Τὰ
imperat. iunge, infinit. iungere. Hæc
δὲ τὴν υ παραληγόμενα, οὔτε
autem quæ y penultimam habent, nec

HITHPAH
Præteritum
הִתְקַנָּה
poſsedit ſeipsū
Benoni
מִתְקַנֶּה
poſsidens ſeipſum
Pahoul
Futurum
יִתְקַנֶּה
poſsidet ſeipsū
Imperatiuus
הִתְקַנֵּה
poſside teipsū.
Infinitiuus
הִתְקַנֵּה
poſsidere ſeipſum.

Sum.
*Indicat.*
*Preſente.*
Io ſono
tu ſei
quello è
noi ſiamo
voi ſiete
quelli ſono
*Imperfetto.*
Io ero
tu eri
quello era
noi erauamo
voi erauate.
quelli erano
*Preterito perf.*
Io fui, e ſono ſtato
tu foſti, e ſei ſtato
quello fù, & è ſtato.
noi fummo, e ſiamo ſtati.
voi foſte, e ſiete ſtati
quelli furono e ſono ſtati.
*Pret. più che perfetto.*
Io ero ſtato
tu eri ſtato
quello era ſtato
noi erauamo ſtati
voi erauate ſtati
quelli erano ſtati
*Futuro.*
Io ſarò
tu ſarai
quello ſarà
noi ſaremo
voi ſarete
quelli ſaranno

δεικτικὴν, οὔτε ὑποτακτικὴν οἰκεῖ-
optatiuum, neque ſubiunctiuum pro-
αν ἑαυτοῖς ἔχει.
prium ſibi ipſis habent.
Ἡ δὲ πέμπτη ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημά-
Hæc autem quinta quod in mi ver-
των ἐστὶν ἀπὸ τῆς τρίτης α, ε, ο, υ,
borum eſt à verbis tertiæ per a, e, o, y,
παραγομένων καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχουσι τοὺς
deductorum & quod non omnia habet
χρόνους, εἴρηται πρότερον. ἴδιον
tempora, dictum eſt prius. proprium
δ' ἔχει τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος
autem habet ab actiuo præſenti
τὸ παρατατικὸν γίνεσθαι ἐξαιρέσει τοῦ ι καὶ τρο-
imperfectum fieri ablatione i & verſi-
πῇ τοῦ μ εἰς ν τίθημι ἐτίθην, ἵστημι
one m in n pono ponebam, ſtatuo ſta-
ἵστην, δίδωμι ἐδίδων, ζεύγνυμι ἐζεύ-
tuebam, do dabam, iungo iun-
γνυν. Ἔτι τὸν πρῶτον ἀόριστον
gebam. Item primum indefinitum
πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α τὸ κ ἔχειν συλλαβι-
ante finale a c habere eiuſdem ſyl-
ζόμενον. πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν
labam, at non in omnibus, ſed in his
ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο παρασχηματιζομένων θέω τίθημι
ab e & o deformatis pono pono
ἔθηκα, διδόω δίδωμι ἔδωκα.
poſui, do do dedi.

Εἴρηται δὲ πρότερον καὶ ὅτι τὰ εἰς μι
Dictum eſt autem priùs & quod in mi
ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν, καὶ μέσων, καὶ δυϊ-
verba in paſſiuis, & medijs, & duali-
κῶν, καὶ πληθυντικῶν συστέλλεται,
bus, & pluralibus penult corripiuntur,
καὶ τὸ μὴ καθόλου εἶναι δὲ τοῦτο, τίθημαι
quamuis non generale ſit hoc, ponor
γὰρ, καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι τῷ Ποιητῇ εἴρηται
enim, & ornor, & queror Poetæ dicta
καὶ ἐκίχημεν, καὶ βήτην, στήτην
ſunt, & inuenimus, & ibam, ſtabam
συναντήτην. ὥστε πλὴν τῶν δυϊκῶν,
occurrebant. Quare præter dualia,
καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ ά
& pluralia, quæ à prima fiunt
δευτέρων ἀορίστων, λεκτέον,
ſecundorum indefinitorum, dictum opor-
ἔστημεν γὰρ καὶ ἔστητον, καὶ ἔβη-
tuit, ſtabamus enim & ſtabatis, & iba-
μεν, ἔβητον, κοινόν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάν-
mus, ibatis, commune tamen ferè om-
των ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. ἡ συστολὴ δὲ
nibus eſt aliquid tale. correptio ipſa
αὕτη ἀναλόγως, ὅ γὰρ τοῖς εἰς
ratione æquabili, etenim vt in verbis in
ω εἰς ο, ἢ εἰς ε, οὕτω τοῖς εἰς μι,
o in o, aut in e, ita in verbis in mi,
η ε, ἢ η α ἢ ω ὂ υ υ,
i in e, aut i in a aut o in o y in y,

fij tu
ſia quello
ſiamo noi
ſiate voi
ſiano quelli.

*Futuro*

ſarai tu
ſarà quello
ſarete voi
ſaranno quelli

*Ottatiuo*

*Preſente, & Imperfetto.*

Dio voleſſe che io foſſi
tu foſſi
quello foſſe
noi foſſimo
voi foſte
quelli foſſero

*Preterito perf.*

Dio voglia che io ſia ſtato
tu ſia ſtato
quello ſia ſtato
noi ſiamo ſtati
voi ſiate ſtati
quelli ſiano ſtati

*Preterito più che perfetto*

Dio voleſſe che io foſſi ſtato
tu foſſi ſtato
quello foſſe ſtato
noi foſſimo ſtati
voi foſte ſtati
quelli foſſero ſtati

*Futuro*

Dio voglia che io ſia
tu ſii
quello ſia
noi ſiamo
voi ſiate
quelli ſiano.

διὸ καὶ ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συ-
itaque ſingulis breuium horum fit cor-
στολὴ ἑκάστοις διλενίτι εἰς τὸ βραχὺ τοῦ ἰδι-
reptio ſiugulis, nempè in breuem pro-
ας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται
prij principij vocalem, vnde vt quod
μηκυνόμενον τιθέω τίθημι τίθεμαι, ἱστάω
producitur pono pono, ponor, ſtatuo
ἵστημι, ἵσταμαι. διδόω δίδωμι δίδομαι.
ſtatuo, ſtatuor. do do dor.
ζευγύω ζεύγνυμι ζεύγνυμαι.
iungo iungo iungor.

*Τῶν εἰς μι μέσων, καὶ παθητικῶν παραδείγματα*
*Verborum in mi mediorum & paſſiuorum exempla-*
*προσωπικὰ ἐγκλιτικά.*
*ria perſonalia modalia.*
*Ἐνεστῶτα μέσα, καὶ παθητικά.*
*præſentia media, & paſſiua,*

Τὸ ὁριστικὸν τίθεμαι, τίθεσαι
Indicatiuum pono, ponor ponis, poneris
τίθεται τιθέμεθον
ponit, ponitur ponimus, ponimur poni-
θεσθον θέσθον τιθέ-
tis, ponimini ponunt, ponuntur ponimus,
μεθα τίθεσθαι θέν-
ponimus ponitis, ponimini ponunt, po-
nuntur.
ται.

Παρα-

*Congiuntino*
*Preſente*
conciosia coſa che io ſia, ò eſſendo io
tu ſia, ò eſſendo tu
quello ſia, ò eſſendo quello
noi ſiamo, ò eſſendo noi
voi ſiate, ò eſſendo voi
quelli ſiano, ò eſſendo quelli;
*Preter. imperf.*
conciosia coſa che io foſſi, e ſarei, ò eſſendo io
tù fosſi, e ſaresti, ò eſſendo tu
quello foſſe, e ſarebbe, ò eſſendo quello
noi fosſimo, e ſaremmo, ò eſſendo noi
voi foſte, e ſareſte, ò eſſendo voi
quelli foſſero, e ſarebbono, ò eſſendo quelli
*Preter Perfetto*
conciosia coſa che io ſia ſtato, ò eſsẽdo io ſtato
tu ſij ſtato: ò eſſendo tu ſtato
quello ſia ſtato, ò eſſendo quello ſtato,
noi ſiamo ſtati ò eſsẽdo noi ſtati

Παρατατικὸς ἐτιθέμην ἐτί-
Imprerfectum ponebam, ponebar ponebas,
θεσο, καὶ ἐτίθεις ἐτίθετο
baris, & ponebas, baris ponebat, batur
θέμεθον θέσθον
ponebamus, bamur ponebatis, bamini
θέσθην θέμεθα
ponebant, bantur ponebamus, bamur
θέσθε θέντο.
ponebatis, bamini ponebant, bantur.
Τὸ προστατικὸν τίθεσο καὶ τίθει τιθέσθω
Imperatiuum pone & ponere ponat, natur
τίθεσθον θέσθων τίθε-
ponite, mini ponant, nantur ponite,
σθε θέσθωσαν.
ponimini ponant, ponantur.
Τὸ εὐκτικὸν τιθείμην τί-
Optatiuum ponerem, ponerer poneres,
θεῖο τίθοιτο τιθείμεθον
eris poneret, retur poneremus, remur
τίθεισθον θείσθην
poneretis, remini ponerent, nerentur
τιθείμεθα τίθεισθαι
poneremus, mur poneretis, poneremini
τίθειντο,
ponerent, ponerentur.
Τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τίθωμαι τιθῇ
Subiunctiuum ſi ponam, nar ponas, naris
τιθῆται τιθώμεθον
ponat, natur ponamus, ponamur pona-
τι-

voi ſiate ſtati, ò eſſendo voi ſtati
quelli ſiano ſtati, ò eſſendo quelli ſtati
*Preterito più che perfetto*,
conciofia coſa che io foſsi, à ſarei ſtato ò eſſendo io ſtato
tu foſsi, e ſareſti ſtato, ò eſſendo tu ſtato
quello foſſe, e ſarebbe ſtato ò eſſendo quello ſtato
noi foſsimo, e ſaremmo ſtati, ò eſſendo noi ſtati
voi foſte, e ſareſte ſtati, ò eſſendo voi ſtati
quelli foſſero, e ſarebbero ſtati, ò eſſendo quelli ſtati
*Futuro*.
quando io ſarò, & ſarò ſtato
tu ſarai, & ſarai ſtato
quello ſarà, e ſarà ſtato
noi ſarmo, e ſaremo ſtati
voi ſarete, e ſarete ſtati
quelli ſaranno e ſaranno ſtati

θῆσθον θῶσθον τιθώμεθα
tis, mini ponant, nantur ponamus, po-
θῆσθε θῶνται.
namur ponatis, amini ponant, nantur.
Τὸ ἀπαρέμφ. τίθεσθαι.
Infinitiuum ponere, poni.

Ἀόριστος β΄ Μέσος.
*Indefinitiuus ſecundus Medius.*

ΤΟ ὁριστικὸν ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου
„Indicatiuum poſui poſuiſti & poſuiſti
ἔθετο, καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.
poſuit, & reliqua ponebant ſimiliter.

Παρακείμενοι Παθητικοὶ,
*Præterita perfecta Paſſiua.*

ΤΟ ὁριστικὸν τέθειμαι, τέθεισαι,
Indicatiuum poſitus ſum, poſitus es, po-
τέθειται, τεθείμεθον, τέθεισθον, τε-
ſitus eſt, poſiti ſumus, poſiti eſtis, poſiti
θείσθον, τεθείμεθα. τέθεισθε, τέθεινται.
ſunt, poſiti ſumus, ſiti eſtis, ſiti ſunt.
Τὸ εὐκτικὸν τεθείμην, εἴω, εἶτο,
Optatiuum poſitus eſſem, eſſes, eſſet, po-
τεθείμεθον, εἴσθον εἴσθην, τεθείμεθα
ſiti eſſemus, eſſetis, eſſent, poſiti eſſe-
εἶσθε, εἶντο,
mus, poſiti eſſetis, poſiti eſſent.

Τὸ

GALLICE
Coniugaiſon du Verb ſubſtantif. eſtere ſum.

*Indicatif preſent*
Ie ſuis
tu es
il eſt
nous ſommes
vous ètes
ils ſont.

*Imparfait*
ie èſtois
tu èſtois
il èſtoit
nous èſtions
vous eſtiez
ils eſtoient.

*Parfait I.*
ie fus
tu fus
il fut.
nous fumſes
vous fuſtes
ils furent.

*Parfait II.*
i'ay eſtè
tu as eſtè
Ha eſtè
nous auons eſtè
vous auez eſtè
ils ont eſtè.

*Preterit plus que parfait*
i'auois eſtè
tu auois eſtè
il auoit eſtè
nous auions eſtè
vous auiez eſtè
ils auoient eſtè

*Futur.*
ie feray
tu feras
il fera
nous ferons
vous ferez
ils feront.

Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται,
Subiunctiuum ſi poſitus ſim, ſis, ſit,
τεθώμεθον, τεθῆσθον θῆσθον, τεθώμεθα,
poſiti ſimus, ſitis, ſint, poſiti ſimus,
τεθῆσθε, τεθῶνται.
poſiti ſitis, poſiti ſint.

Τὸ ἀπαρέμφ. τεθεῖσθαι.
Infinitiuum poſitum eſſe.

Ὑπερσυντέλικος ὁριστικὸν ἐτεθεί-
Plus quam perfectum indicatiuum poſitus
μην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο, ἐτεθείμεθον, ἐτε-
eram, eras, erat, poſiti eramus, era-
θείσθον, θείσθην, ἐτεθείμεθα, ἐτέθεισθε, ἐτέθειντο.
tis, erant, eramus, eratis. erant.

Τὸ προστακτικὸν τέθεισο, τεθείσθω, σθον,
Imperatiuum ponitor tu, ponitor ille, inor,
είσθων, τέθεισθε, σθωσαν.
antor, inor, antor.

Ἀόριστος ά ὁριστικὸν ἐτέθην,
Indefinitiuum primum indicatiuum poſitus
θης, θη, θητον, θήτην.
ſum, es, eſt, ſumus, eſtis, ſunt, poſiti
θημεν, τε, θησαν.
ſumus, eſtis, ſunt.

Τὸ προσ. τέθητι, θήτω, τέθητον,
Imperatiuum ponitor tu, ponitor ille, itor,
τεθήτων, τέθητε, τεθήτωσαν.
antor, inor, antor.

Τὸ εὐκτικὸν τεθείην, θείης, θείη,
Optatiuum poſitus eſſem, eſſes, eſſet,

*Imperatif*

ſoy toy
qu'il ſoit
ſoyons ſoyez
qu'ils ſoyent.

*Optatif, & Conjunctif preſent*

Dieu veuille & bien que
ie ſois
tu ſois
il ſoit
nous ſoyons
vous ſoyez
ils ſoyent.

*Imparfait I.*

ie ſerois
tu ſerois
il ſeroit
nous ſerions
vous ſeriez
ils ſeroient.

*Imparfait II.*

ie fuſſe
tu fuſſes
il fuſſe
nous fuſſions
vous fuſsiez
ils fuſſent.

*Parfait.*

i'aye eſté
tu ayes eſté
il aye eſté
nous ayons eſté
vous ayez eſté
ils ayent eſté.

*Plus que parfait I. & II.*

i'euſſe, & ſerois eſté
tu euſſes, & aurois eſté
il euſt, & auroit eſté
nous euſſions, & aurions eſté
vous euſſiez, & auriez eſté

ils euſſent, & auroient eſtè — ἦτον, ἦτην, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ſitis, eſſent, poſiti eſſemus, eſſetis, eſſent.

*Futur.* quand i'auray eſtè — Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν τεθῶ, θῇς, θῇ, τεθῆτον,
tu auras eſtè, il aura eſtè — Subiunctiuum ſi poſitus ſim, ſis, ſit, ſitis,
nous aurons eſtè — θῆτον, θῶμεν, θῆτε, θῶσιν,
vous aurez eſtè — ſint, poſiti ſimus, ſitis, ſint.
ils auront eſtè — Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι.

*Infinitf Preſ. & imparf.* eſtre. — Infinitiuum poſitum eſſe.
Μέλλων α' τῷ ὁρισ. τεθήσομαι, καὶ τὰ λοι-

*Preterit* auoir eſtè — Futurum primum indicat. ponar, & reli-
πὰ τοῖς, τοῦ τυφθήσομαι ὁμοίως τὸ

*Participe* eſtant — qua illis, quæ ſunt verberabor ſimul op-
εὐκτικὸν, τεθησοίμην, τὸ ἀπαρεμφ. τεθήσεσθαι.

*Gerundif.* d'eſtrè, en eſtãt, deuoir eſtrè — tatiuum, ponar, infinitum poſitum iri.

Τῶν εἰς μι ἀπὸ τοῦ αω παραδείγματα.
*Verborum in mi ab ao exemplaria*
ἐνεργητικὰ ἐνεστώς.
*actiua preſens.*

TO ὁριστικὸν ἵστημι. παρατατ. ἵστην,
Indicatiuum ſto. Imperfect. ſtabam.
Τὸ προσ. ἵσταθι, εὐκτικ. ἱσταίην. τὸ ὑποτακ.
Imperat. ſta. Optat. ſtarem. Subiunct.
ἐὰν ἱστῶ, τὸ ἀπαρεμφ. ἱστάναι.
ſi ſtem, Infinit. ſtare,
Ἀόριστος β' τὸ ὁριστικὸν ἔστην.
Indefinitiuum ſecundum indicatiuum ſteti.
Τὸ προσ. στάθι. εὐκτικ. σταίην. τὸ
imper. ſtato. Opt. ſtetiſſem. Sub-

ὑπο-

ὑποτακτ. ἐὰν στῶ. τὸ ἀπαρεμφ. στῆναι.
iunct. ſi ſtetero, Infinit. ſtetiſſe.

Μέσα καὶ παθητικά.
*Media, & Paſſiua.*

ΤΟ ὁριστικὸν ἵσταμαι. προστ.
Indicatiuum ſtatuo, ſtatuor. imperat.
ἱστάμην. Τὸ προστακτ. ἵστα-
ſtatuebam, ſtatuebar. Imperat. ſtatue,
σο. τὸ εὐκτ, ἱσταίμην.
ſtatuere. Optat. ſtatuerem, ſtatuerer.
τὸ ὑποτακ. ἐὰν ἱστῶμαι. τὸ
Subiunct. ſi ſtatuerem, ſtatuerer. Infi-
ἀπαρεμφ, ἵστασθαι.
nit. ſtatuere, ſtatui.
Παρακείμενος. Τὸ ὁριστ. ἕσταμαι.
Præteritum perfect. indicat. ſtatui ſtatutus
τὸ εὐκτ. ἑσταίμην.
ſum. Optat. ſtatuiſſem, ſtatutus eſſem.
τὸ ὑποτακτ, ἐὰν ἑστῶμαι. τὸ ἀπαρ.
Subiunct. ſi ſtatuerim, tus ſim. Indefin.
ἑστάσθαι.
ſtatuiſſe, ſtatutum eſſe.
Ὑπερσυντέλικος. Τὸ ὁριστ. ἑστά-
Plus quam perfectum indicat. ſtatueram,
tus eram. Imperat. ſtatuito, ſtatuitor.
μην. Τὸ προστ. ἕστασο.
Ἀόριστος α΄ τὸ ὁριστ. ἑστά-
Indefinitiuum primum indicatiuum ſtatui,
θην.

Cooiugation del verb ſubſtantiuo ſum, es, eſt,

*Indicatiuo preſente*

y ſoy
tu eres
aquel es
noſotros ſomos
voſotros ſoys
a quellos ſon

*Preterito imperfecto*

yo era
tu eras
a quel era
noſotros erauamos
voſotros erades
a quellos eran

*Preterito perfecto*

yo fui, ò he ſido
tu fuiſte, ò has ſido
a quel fue, ò ſido
noſotros fuimos, ò hauemos ſidos
voſotros fuyſtes, ò haueis.
a quellos fueron, ò han ſido,

*Preterito piu che perfecto.*

yo hauia ſido.
tu hauias ſido
a quel hauia ſido
noſotros hauiamos ſido
voſotros hauiais ſido
a quellos hauian ſido;

*Futuro imperfecto.*
yo ſerè
tu ſeràs
a quel ſerà
noſotros ſeremos
voſotros ſereis
a quellos ſeran

*Futuro perfecto*
yo haurè ſido!
tu hauras ſido
à quel haura ſido
noſotros hauremos ſido
voſotros haureis ſido
a quellos hauran ſido.

*Imperatino,*
ſe tu
ſea aquel
ſeamos noſotros
ſed voſotros
ſean a quellos

*Subiunctino.*
*preſente.*
yo ſea
tu ſeas
a quel ſea
noſotros ſeamos
voſotros ſeays
a quellos ſean

*Preterito imperfecto,*
yo fuera, ſeria, ò fueſſe
tu fueras, ſerias, ò fueſſes
a quel fuera, ſeria, ò fueſſe
noſotros fueramos, ſeriamos, ò fueſſemos
voſotros fuerays, ſeriays,

θην. Τὸ προστ. σταθητι.
ſtatutus ſum. Imperat. ſtatuito tuitor.
Τὸ εὐκτ. σταθείην. Τὸ ὑποτ:.
Optat. ſtatuiſſem, tus eſſem. Subiunct.
ἐὰν σταθῶ Τὸ ἀπαρεμφ.
ſi ſtatuero, tus fuero. Infinitiuum ſta-
σταθῆναι.
ſtatuiſſe, ſtatutum eſſe.
Μέλλων ά τὸ ὁριστ. σταθήσομαι
Futurum primum indicat. ſtatuam, ſtatuar.
Τὸ εὐκτ. σταθησοίμην. ἀπαρεμφ.
Optat. ſtatuam, ſtatuar. infinitiuum
σταθήσεσθαι,
ſtatutum ire, ſtatutum iri.

*Τῶν εἰς μι ἀπὸ τῶ οω παραδείγματα.*
*Verborum in mi ab oo exemplaria.*
*Ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς.*
*Actiua præſens.*

ΤΟ ὁριστικὸν δίδωμι. παρατατ. ἐδίδων.
Indicatiuum do. Imperfect. dabam.
Τὸ προστ. δίδοθι, τὸ εὐκτ. διδοίην. Τὸ ὑποτ.
I'mperat. da. Optat. darem. Subiun.
ἐὰν διδῶ. ἀπαρεμφ. διδόναι.
ſi dem. Infinit. dare.
Αορ. β τὸ ὁριστ. ἔδων. τὸ προστ.
Indefinit ſecund, indicat, dedi. Imperat
δός. τὸ εὐκτ. δοίην. τὸ ὑποτακτ. ἐάν,
dato. Optat. dediſſem. Subiunctiuum ſi
δῶ

dedero. Infinitum dediſſe.
δῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον δοῦναι.

Μέσα, καὶ παθητικὰ ἐνεστῶς,
*Media, & paſſiua preſens.*

Τὸ ὁριστικ. δίδομαι. παρατ. ἐδιδό-
Indicat. do dor. Imperfect. dabam da-
μην. Τὸ προστ. δίδοσο, καὶ δίδου. Τὸ εὐκτ. δι-
bar. Imperat. da, & dare. Optat. da-
δοίμην. Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν διδῶμαι.
rem, darer. Subiunct. ſi dem, der.
Τὸ ἀπαρέμφατον δίδοσθαι.
Infinitiuum dare, dari.
Παρακείμενον τὸ ὁριστ. δέδομαι
Præteritum perfect. indicat. dedi, deditus
Τὸ εὐκτ. δεδοίμην.
ſum. Optat. dediſſem, deditus eſſem.
Τὸ ὑποτακτ, ἐὰν δεδῶμαι,
Subiunctium ſi dederim, deditus ſim.
Τὸ ἀπαρ. δέδοσθαι.
Infinit. deditum eſſe.
Ὑπερσυντέλικος τὸ ὁριστικὸν ἐδεδό-
Pluſquam perfectum indicat, dederam dedi-
μην. τὸ προστ. δέδοσο. ἀόριστος
tus eram, Imperat. dato dator. Indefin.
α' τὸ ὁριστ. ἐδόθην. τὸ προστ.
i indicat. dedi deditus ſum. Imperat.
δόθητι η τὸ εὐκτ. δοθείην.
dato dator. Optat, dediſſem dedi tus eſſē
Τὸ

ò fueſſeys
a quellos fueran, ſerian, ò fueſſen.

*Preterito perfecto.*

yo aya ſido
tu ayas ſido
a quel aya ſido
noſotros ayamos ſido
voſotros ayáis ſido
a quellos ayan ſido.

*Preterito più che perfetto.*

yo huuiera y huuieſſe ſido
tu huuieras, y huuieſſes ſido
a quel huuiera y huuiſſe ſido
noſotros huuieramos y huuieſſemos
voſotros huuierais y huuieſſeis ſido
a quellos huuieran, y huuieſſen ſido.

*Futuro.*

yo fuere, ò huuiere ſido
tu fueres, ò huuieres ſido
a quel fuere, ò huuiere ſido
noſotros fueremos, ò huuieremos ſido
voſotros fuereys, ò huuiereys, ſido
a quellos fueren, ò huuieren ſido

Preter. perfetto — Più che perfeto auer ſido

Τὸ ὑπερσ. καὶ δοθῶ. τὸ ἀπαρ.
Subiunct. ſi dederim deditus ſim. Infin.
δοθῆναι,

Futuro — auer de ſer

daſſe datum eſſe.

Gerundio. auiendo ſido de ſer, para ſer, a ſer, por ſer, ò ſiendo.

Μέλλων τε ὁρις. δοθήσομαι. τὸ ὀ'κτ.
Futurum indicat. dabo dabor. Optatiuum
δοθησοίμην, τὸ ἀπαρ, δοθήσεσθαι.

Fut. vlt. el que ha, ò tiene do ſer.

dederem deder. Infinitiuum datum ire iri
Μέσος ἀορις. β. τὸ ὁρις. ἐδόμην.
Medius indefinit. 2. indicat. deditus ſum.
Τὸ προσ. δόσο, καὶ δῦ. τὸ ὀ'κτ.
Iperfect. dato, & dator. Optatiuum
δοίμην. τὸ ὑποτ. καὶ
dediſsem deditus eſsem. Subiunct. ſi de-
δῶμαι. τὸ απαρ. δό-
dederim deditus ſim. Infinit. dediſse de-
σθαι.
ditum eſse.

*PAX NIL AMPLIVS.*